

Briselē, 2016. gada 28. janvārī
(OR. en)

5455/16

Starpiestāžu lieta:
2012/0011 (COD)

DATAPROTECT 3
JAI 44
MI 27
DIGIT 2
DAPIX 13
FREMP 5
COMIX 39
CODEC 55

"I/A" PUNKTA PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Iepriekš. dok. Nr.:	15321/15
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (Vispārīgā datu aizsardzības regula) [pirmais lasījums] – politiska vienošanās

IEVADS

1. Komisija 2012. gada 25. janvārī ierosināja visaptverošu datu aizsardzības paketi, ko veido:
 - minētais priekšlikums Vispārīgajai datu aizsardzības regulai, ar ko paredzēts aizstāt 1995. gada Datu aizsardzības direktīvu (bijušais pirmais pīlārs);
 - priekšlikums Direktīvai par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus, sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar kuru paredzēts aizstāt 2008. gada Datu aizsardzības pamatlēmumu (bijušais trešais pīlārs).

2. Vispārīgās datu aizsardzības regulas mērķis ir pastiprināt fizisku personu datu aizsardzības tiesības un atvieglot personas datu brīvo apriti digitālajā vienotajā tirgū, tostarp mazinot administratīvo slogu.
3. Eiropas Parlaments 2014. gada 12. martā pieņēma ierosināto Vispārīgo datu aizsardzības regulu pirmajā lasījumā (7427/14).
4. Padome 2015. gada 15. jūnijā vienojās par vispārēju pieeju (9565/15) attiecībā uz Vispārīgo datu aizsardzības regulu, tādējādi piešķirot prezidentvalstij sarunu pilnvaras sākt trialogus ar Eiropas Parlamentu.
5. Pēc desmit trialogiem – kopš 2015. gada jūnija – prezidentvalsts un Eiropas Parlamenta pārstāvji ar Komisijas palīdzību panāca vienošanos par vispārējo kompromisa tekstu.
6. Pastāvīgo pārstāvju komiteja 16. decembra sanāksmē apstiprināja 2015. gada 15. decembra trialogā tapušo tekstu.
7. Eiropas Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja (*LIBE*) 17. decembrī ārkārtas sanāksmē nobalsoja par trialogā apstiprināto tekstu. Tajā pašā dienā Pastāvīgo pārstāvju komitejas priekšsēdētājs no *LIBE* komitejas priekšsēdētāja saņēma vēstuli (15323/15), kurā bija norādīts, ka *LIBE* komitejas priekšsēdētājs ieteiks komitejā un plenārsēdē apstiprināt trialogā panākto vienošanos bez grozījumiem – pēc tam, kad tekstu būs pārskatījuši juristi lingvisti.
8. Pastāvīgo pārstāvju komiteja 2015. gada 18. decembra sanāksmē apstiprināja tekstu, lai panāktu vienošanos (15321/15).
9. Pastāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta ieteikt Padomei pieņemt politisku vienošanos par Vispārīgās datu aizsardzības regulas tekstu, kas izklāstīts šīs piezīmes pielikumā.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) Nr. XXX/2016**

**par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti
(Vispārīgā datu aizsardzības regula)**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 16. pantu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ¹,
ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ²,
ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumu ³,
saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁴,

¹ [XXX]

² [XXX]

³ [XXX]

⁴ Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. marta nostāja un Padomes [XXX] lēmums.

tā kā:

- (1) Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz personas datu aizsardzību ir pamattiesības. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. panta 1. punkts un Līguma 16. panta 1. punkts paredz, ka ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību.
- (2) Noteikumiem par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un tās principiem neatkarīgi no fiziskās personas valstspiederības vai dzīvesvietas būtu jāievēro pamattiesības un brīvības un jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību. Tam būtu jāveicina brīvības, drošības un tiesiskuma telpas un ekonomikas savienības izveide, jāatbalsta ekonomiskais un sociālais progress, iekšējā tirgus ekonomiku izaugsme un konverģence un iedzīvotāju labklājība.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK mērķis ir saskaņot fizisku personu pamattiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz apstrādes darbībām un garantēt personas datu brīvu apriti starp dalībvalstīm.
- (3.a) Personas datu apstrāde būtu jāveido tā, lai tā kalpotu cilvēkam. Tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūta prerogatīva; tās ir jāņem vērā saistībā ar to funkciju sabiedrībā un jālīdzsvaro ar citām pamattiesībām saskaņā ar proporcionalitātes principu. Šajā regulā ir ievērotas visas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un ietverti Līgumos, jo īpaši tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi, mājokļa un saziņas neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, domu, pārliecības un ticības brīvību, vārda un informācijas brīvību, darījumdarbības brīvību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, kā arī tiesības uz kultūru, reliģiju un valodu daudzveidību.

- (4) Ekonomikas un sociālā integrācija, kas izriet no iekšējā tirgus darbības, ir novedusi pie pārrobežu plūsmu ievērojama pieauguma. Datu apmaiņa starp publiskā un privātā sektora dalībniekiem, tostarp fiziskām personām, apvienībām un uzņēmumiem, visā Savienībā ir palielinājusies. Savienības tiesības aicina valsts iestādes dalībvalstīs sadarboties un apmainīties ar personas datiem, lai varētu pildīt savus pienākumus vai veikt uzdevumus kādas iestādes vārdā citā dalībvalstī.
- (5) Straujā tehnoloģiju attīstība un globalizācija ir radījusi jaunas problēmas personas datu aizsardzības jomā. Datu apmaiņas un vākšanas apjoms ir dramatiski pieaudzis. Tehnoloģija ļauj gan privātām uzņēmējdarbībām, gan publiskām iestādēm vēl nepieredzētā apjomā savas darbības mērķiem izmantot personas datus. Fiziskas personas aizvien biežāk personiska rakstura informāciju dara publiski un globāli pieejamu. Tehnoloģija ir pārveidojusi gan ekonomiku, gan sociālo dzīvi, un tai arī turpmāk būtu jāuzlabo datu brīva aprīte Savienībā un nosūtīšana uz trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, vienlaikus nodrošinot personas datu augsta līmeņa aizsardzību.
- (6) Šī notikumu gaita nozīmē, ka ir vajadzīgs stingrāks un saskaņotāks datu aizsardzības regulējums Savienībā, ko stiprina pienācīga izpilde, ņemot vērā to, cik nozīmīgi ir veidot uzticību, kas ļaus iekšējā tirgū uzplaukt digitālajai ekonomikai. Personām būtu jāspēj kontrolēt savus personas datus, un būtu jāstiprina juridiskā un praktiskā noteiktība fizisku personu, ekonomikas dalībnieku un publisko iestāžu labā.
- (6.a) Ja šajā regulā paredzēts, ka tās noteikumi tiek konkretizēti vai ierobežoti ar dalībvalstu tiesību aktiem, dalībvalstis, ciktāl tas vajadzīgs saskaņotības dēļ un lai valstu noteikumus padarītu saprotamus tām personām, kam tie ir piemērojami, var attiecīgajos valsts tiesību aktos iekļaut šīs regulas elementus.

- (7) Direktīvas 95/46/EK mērķi un principi joprojām ir spēkā, taču tā nav spējusi novērst datu aizsardzības īstenošanas veidu sadrumstalotību Savienībā, juridisko nenoteiktību un tāda uzskata izplatīšanos sabiedrībā, ka īpaši tiešsaistes aktivitātes ir saistītas ar ievērojamiem riskiem fizisku personu aizsardzībai. Personu tiesību un brīvību aizsardzības līmeņa atšķirības, jo īpaši fizisku personu aizsardzības līmeņa atšķirības dalībvalstīs attiecībā uz personas datu apstrādi, var kavēt personas datu brīvu apriti Savienībā. Šīs atšķirības tādēļ var kavēt iesaistīšanos virknē ekonomisku darbību Savienības līmenī, var radīt konkurences izkropļojumus un kavēt iestādes to pienākumu izpildē, kas paredzēti Savienības tiesību aktos. Šīs aizsardzības līmeņa atšķirības ir radušās tāpēc, ka Direktīva 95/46/EK tiek īstenota un piemērota dažādi.
- (8) Lai nodrošinātu konsekventu un augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām un novērstu šķēršļus personu datu aprītei Savienībā, personas tiesību un brīvību aizsardzības līmenim attiecībā uz šādu datu apstrādi visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādam. Visā Savienībā būtu jānodrošina noteikumu par fiziskas personas pamattiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi vienveidīga piemērošana. Attiecībā uz personas datu apstrādi, kuru veic, lai izpildītu juridisku pienākumu, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtas oficiālas pilnvaras, būtu jāļauj dalībvalstīm saglabāt vai ieviest valsts noteikumus, ar ko vēl vairāk precizē šīs regulas noteikumu piemērošanu. Saistībā ar vispārējiem un horizontāliem tiesību aktiem par datu aizsardzību, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK, dalībvalstīm ir vairāki uz konkrētām nozarēm attiecināmi tiesību akti jomās, kurās ir vajadzīgi precīzāki noteikumi. Šajā regulā dalībvalstīm ir arī paredzēta rīcības brīvība precizēt tās noteikumus, tostarp attiecībā uz sensitīvu datu apstrādi. Šajā ziņā ar šo regulu neizslēdz dalībvalstu tiesību aktus, kuros definē konkrētu apstrādes situāciju apstākļus, tostarp precīzāk nosakot apstākļus, kādos personas datu apstrāde ir likumīga.

- (9) Lai personas datu aizsardzība visā Savienībā būtu efektīva, nepieciešams stiprināt un precizēt datu subjektu tiesības un to personu pienākumus, kas apstrādā personas datus un nosaka to apstrādi, turklāt nepieciešams piešķirt arī atbilstošas pilnvaras uzraudzīt un nodrošināt personas datu aizsardzības noteikumu ievērošanu un noteikt atbilstošas sankcijas pārkāpējiem dalībvalstīs.
- (10) Līguma 16. panta 2. punktā pilnvaro Eiropas Parlamentu un Padomi paredzēt noteikumus par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un noteikumus par šādu datu brīvu apriti.
- (11) Lai nodrošinātu fizisku personu konsekventu aizsardzību visā Savienībā un novērstu atšķirības, kas traucē datu brīvu apriti iekšējā tirgū, ir nepieciešama regula, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un pārredzamību ekonomikas dalībniekiem, tostarp mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, un nodrošinātu fiziskām personām visās dalībvalstīs vienādas juridiski īstenojamās tiesības un pienākumus un pārziņu un apstrādātāju atbildību, nodrošinātu konsekventu personas datu apstrādes uzraudzību un atbilstošas sankcijas visās dalībvalstīs, kā arī efektīvu uzraudzības iestāžu sadarbību dažādās dalībvalstīs. Iekšējā tirgus pienācīgai darbībai nepieciešams, lai personas datu brīva aprīte Savienībā netiktu ierobežota vai aizliegta, pamatojoties uz iemesliem, kas saistīti ar fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi. Lai ņemtu vērā mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu īpašo situāciju, šajā regulā ietvertas vairākas atkāpes. Turklāt Savienības iestādes un struktūras, dalībvalstis un to uzraudzības iestādes tiek rosinātas, piemērojot šo regulu, ņemt vērā mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu konkrētās vajadzības. Mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu jēdziens būtu jābalsta uz Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikumā 2003/361/EK sniegto mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju.

- (12) Šajā regulā noteiktā aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi paredzēta fiziskām personām neatkarīgi no to valstspiederības vai dzīvesvietas. Attiecībā uz datu apstrādi, kas skar juridiskas personas un jo īpaši uzņēmumus, kuriem ir juridiskas personas statuss, tostarp juridiskās personas nosaukumu, uzņēmējdarbības formu un kontaktinformāciju, nevienai personai nebūtu jāpretendē uz šajā regulā noteikto aizsardzību.
- (13) Fizisku personu aizsardzībai vajadzētu būt tehnoloģiski neitrālai un neatkarīgai no izmantotajiem paņēmieniem, jo pretējā gadījumā tas radītu nopietnu likuma apiešanas risku. Fizisku personu aizsardzībai būtu jāattiecas gan uz personas datu apstrādi ar automatizētiem līdzekļiem, gan uz datu manuālu apstrādi, ja dati ir ietverti vai tos paredzēts ietvert kartotēkā. Šīs regulas darbības jomai nebūtu jāattiecas uz datnēm vai datņu kopumiem, kā arī to ievadlapām, kuras nav sakārtotas atbilstoši konkrētiem kritērijiem.
- (14) Šī regula neattiecas uz jautājumiem par pamattiesību un brīvību aizsardzību vai tādu datu brīvu apriti, kas saistīti ar darbībām, kuras neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, piemēram, darbībām attiecībā uz valsts drošību, tāpat tā neattiecas uz personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis, rīkojoties saistībā ar Savienības kopējo ārpolitiku un drošības politiku.

- (14.a)Regulu (EK) Nr. 45/2001 piemēro personas datu apstrādei Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās. Regula (EK) Nr. 45/2001 un citi Savienības tiesību akti, ko piemēro šādai personas datu apstrādei, būtu jāpielāgo šīs regulas principiem un noteikumiem un jāpiemēro saskaņā ar šo regulu. Lai nodrošinātu stingru un saskaņotu regulējumu datu aizsardzībai Savienībā, pēc šīs regulas pieņemšanas būtu jāveic vajadzīgie pielāgojumi Regulā (EK) Nr. 45/2001, lai tos varētu piemērot vienlaikus ar šo regulu.
- (15) Šī regula nebūtu jāpiemēro personas datu apstrādei, kuru veic fiziska persona tikai personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā un kura tādējādi nav saistīta ar profesionālu vai komerciālu darbību. Personiski un mājsaimnieciski pasākumi varētu ietvert korespondenci un adrešu sarakstu turēšanu, vai sociālo tīklošanos un tiešsaistes darbības, ko veic saistībā ar šādiem personiskiem un mājsaimnieciskiem pasākumiem. Tomēr šī regula būtu jāpiemēro pārziņiem vai apstrādātājiem, kas nodrošina personas datu apstrādes līdzekļus šādām personiska vai mājsaimnieciska rakstura darbībām.

- (16) Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentas iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai lai sauktu pie atbildības par tiem, vai lai izpildītu kriminālsodus, tostarp pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, un šādu datu brīva aprīte ir konkrēta Savienības līmeņa tiesību akta priekšmets. Tāpēc šī regula nebūtu jāpiemēro apstrādes darbībām, kas veiktas minētajos nolūkos. Taču datu apstrāde, ko saskaņā ar šo regulu veic publiskas iestādes, ja to izmanto, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai lai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, būtu jāregulē konkrētākā Savienības līmeņa tiesību aktā (Direktīva XX/YYY). Dalībvalstis var uzticēt kompetentajām iestādēm Direktīvas XX/YYY nozīmē citus uzdevumus, kas nav obligāti saistīti ar darbībām, ko veic nolūkā novērst, izmeklēt, atklāt noziedzīgus nodarījumus vai saukt pie atbildības par tiem vai nolūkā izpildīt kriminālsodus, tostarp pasargāt no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērst, tādējādi šajos citos nolūkos veiktā personas datu apstrāde, ciktāl tā ietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā, ietilpst šīs regulas darbības jomā. Attiecībā uz personas datu apstrādi, ko šādas kompetentās iestādes veic nolūkos, kas ir Vispārīgās datu aizsardzības regulas darbības jomā, dalībvalstis var uzturēt spēkā vai ieviest konkrētākus noteikumus, lai pielāgotu Vispārīgās datu aizsardzības regulas noteikumu piemērošanu. Šādos noteikumos var vēl precīzāk noteikt konkrētas prasības personas datu apstrādei, ko minētās kompetentās iestādes veic šajos citos nolūkos, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts konstitucionālo, organizatorisko un administratīvo struktūru. Ja personas datu apstrāde, ko veic privātas struktūras, ietilpst šīs regulas darbības jomā, šajā regulā būtu jāparedz dalībvalstīm iespēja īpašos gadījumos ar likumu ierobežot konkrētus pienākumus un tiesības, ja šāda ierobežošana demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešams un samērīgs pasākums, lai garantētu konkrētu svarīgu interešu aizsardzību, tostarp sabiedrisko drošību un noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu vai saukšanu pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildi, tostarp pasargāšanu no draudiem sabiedriskajai drošībai un to novēršanu. Tas ir svarīgi, piemēram, saistībā ar nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas apkarošanu vai kriminālistikas laboratoriju darbībām.

(16.a) Kaut arī šī regula ir piemērojama arī tiesu un citu tiesu iestāžu darbībai, Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos varētu precizēt apstrādes darbības un apstrādes procedūras attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic tiesas un citas tiesu iestādes. Ja tiesa personas datus apstrādā, veicot tiesas spriešanas funkciju, šāda apstrāde nebūtu jāiekļauj uzraudzības iestādes kompetencē, lai nodrošinātu, ka tiesu iestādes ir neatkarīgas savu tiesu varas uzdevumu izpildē, tostarp savu lēmumu pieņemšanā. Šādu datu apstrādes darbību uzraudzību var uzticēt attiecīgās dalībvalsts tiesu sistēmas konkrētām struktūrām, kurām jo īpaši būtu jākontrolē atbilstība šīs regulas noteikumiem, jāveicina tiesu iestāžu informētība par to pienākumiem, kas ietverti šajā regulā, un jāizskata sūdzības par šādu apstrādi.

(17) Šai regulai nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK piemērošana, jo īpaši minētās direktīvas 12.–15. panta noteikumu par starpnieku pakalpojumu sniedzēju saistībām piemērošana. Minētās direktīvas mērķis ir veicināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību, nodrošinot informācijas sabiedrības pakalpojumu brīvu apriti starp dalībvalstīm.

(18) (...)

(19) Personas datu apstrādei, kas notiek saistībā ar darbībām, ko veic pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbībā Savienībā, būtu jānotiek saskaņā ar šo regulu neatkarīgi no tā, vai pati apstrāde notiek Savienībā vai ne. Uzņēmējdarbības veikšana nozīmē efektīvu un faktisku darbību, ko veic pastāvīga vienība. Šādas vienības juridiskā forma neatkarīgi no tā, vai tā ir filiāle vai meitasuzņēmums ar juridiskas personas statusu, šajā sakarā nav noteicošais faktors.

- (20) Lai nodrošinātu, ka fiziskām personām netiek liegta aizsardzība, kas tām pienākas saskaņā ar šo regulu, Savienībā esošu datu subjektu personas datu apstrāde, ko veic pārzinis vai apstrādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, būtu jāveic saskaņā ar šo regulu, ja apstrādes darbības ir saistītas ar preču vai pakalpojumu piedāvāšanu šādiem datu subjektiem neatkarīgi no tā, vai tā ir saistīta ar samaksu vai nav. Lai noteiktu, vai šāds pārzinis vai apstrādātājs piedāvā preces vai pakalpojumus datu subjektiem, kuri ir Savienībā, būtu jāpārlicinās, vai ir acīmredzams, ka pārzinis ir iecerējis piedāvāt pakalpojumus datu subjektiem vienā vai vairākās Savienības dalībvalstīs. Tā kā, lai pārlicinātos par šādu ieceri, nepietiek tikai ar to, ka ir pieejama pārziņa vai starpnieka tīmekļa vietne Savienībā vai e-pasta adrese un cita kontaktinformācija vai ka tiek izmantota valoda, ko parasti izmanto trešā valstī, kurā pārzinis veic uzņēmējdarbību, faktori, piemēram, tādas valodas vai valūtas izmantošana, kuru parasti izmanto vienā vai vairākās dalībvalstīs, piedāvājot pasūtīt preces un pakalpojumus minētajā citā valodā, un/vai Savienībā esošu klientu vai lietotāju pieminēšana var liecināt par to, ka pārzinis ir iecerējis piedāvāt preces vai pakalpojumus šādiem datu subjektiem Savienībā.
- (21) Savienībā esošu datu subjektu personas datu apstrāde, ko veic pārzinis vai apstrādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, būtu jāveic saskaņā ar šo regulu arī tad, ja tā ir saistīta ar šādu datu subjektu uzvedības novērošanu, ciktāl to uzvedība notiek Eiropas Savienībā. Lai noteiktu, vai apstrādes darbību var uzskatīt par datu subjektu "uzvedības novērošanu", būtu jāpārlicinās, vai fiziska persona tiek izsekota internetā, tostarp vai var turpmāk izmantot datu apstrādes paņēmienus, kas ietver fiziskas personas profilēšanu, jo īpaši, lai pieņemtu lēmumus par datu subjektu vai lai analizētu vai iepriekš paredzētu datu subjekta personīgās vēlmes, uzvedību un attieksmi.
- (22) Ja, ievērojot starptautisko publisko tiesību normas, ir piemērojamas dalībvalsts tiesības, tad šī regula būtu piemērojama arī pārzinim, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, piemēram, pārzinim dalībvalsts diplomātiskajā pārstāvniecībā vai konsulātā.

- (23) Datu aizsardzības principi būtu jāattiecina uz jebkādu informāciju par identificētu vai identificējamu fizisku personu. Dati, kuri ir pseidonimizēti un kurus, izmantojot papildu informāciju, varētu attiecināt uz fizisku personu, būtu jāuzskata par informāciju par identificējamu fizisku personu. Lai noteiktu, vai persona ir identificējama, būtu jāņem vērā visi līdzekļi, ko pārzinis vai kāda cita persona pamatoti varētu izmantot – piemēram, atsevišķa izdalīšana –, lai tieši vai netieši identificētu fizisku personu. Lai pārliecinātos, vai šos līdzekļus varētu saprātīgi izmantot fiziskas personas identificēšanai, būtu jāņem vērā visi objektīvie faktori, piemēram, identificēšanai nepieciešamās izmaksas un laiks, ņemot vērā apstrādes laikā pieejamo tehnoloģiju un tehnoloģiju attīstību. Tādēļ datu aizsardzības principi nebūtu jāattiecina uz anonīmu informāciju, kas ir informācija, kura neattiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, vai datiem, ko sniedz anonīmi tā, ka datu subjekts nav vai vairs nav identificējams. Tādēļ šī regula neattiecas uz šādas anonīmas informācijas apstrādi, tostarp statistikas un pētniecības nolūkos.
- (23.aa) Šī regula nebūtu jāattiecina uz mirušu personu datiem. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus par mirušu personu datu apstrādi.
- (23.a) Pseidonimizācijas piemērošana personas datiem var mazināt riskus attiecīgajiem datu subjektiem un palīdzēt pārziņiem un apstrādātājiem izpildīt datu aizsardzības pienākumus. Tādējādi skaidra "pseidonimizācijas" ieviešana ar šīs regulas pantiem nav paredzēta tādēļ, lai izslēgtu jebkurus citus datu aizsardzības pasākumus.
- (23.b) (...)
- (23.c) Lai radītu stimulus pseidonimizācijas piemērošanai personas datu apstrādē, tajā pašā pārzinī vajadzētu būt iespējamiem pseidonimizācijas pasākumiem, kas vienlaikus ļauj veikt vispārēju analīzi, ja pārzinis ir veicis tehniskus un organizatoriskus pasākumus, kuri vajadzīgi, lai saistībā ar attiecīgo apstrādi nodrošinātu, ka tiek īstenoti šīs regulas noteikumi, un nodrošinot, ka papildu informācija personas datu sasaistei ar konkrētu datu subjektu tiek turēta atsevišķi. Pārzinis, apstrādājot datus, vēršas arī pie pilnvarotām personām tajā pašā pārzinī.

- (24) Fiziskas personas var tikt saistītas ar tiešsaistes identifikatoriem, ko izmanto viņu ierīcēs, lietojumprogrammās, rīkos un protokolos, piemēram, ar interneta protokola adresēm, sīkdatņu identifikatoriem vai citiem identifikatoriem, piemēram, radiofrekvenciālās identifikācijas marķējumiem. Tādējādi, iespējams, tiek atstātas pēdas, kuras jo īpaši savienojumā ar unikāliem identifikatoriem un citu informāciju, ko saņem serveri, var izmantot, lai veidotu fizisku personu profilus un lai identificētu tās.
- (24.c jauns) Publiskas iestādes, kam datus izpauž saskaņā ar juridisku pienākumu, lai tās varētu pildīt savus oficiālos uzdevumus, piemēram, nodokļu un muitas iestādes, finanšu izmeklēšanas vienības, neatkarīgas administratīvās iestādes, vai finanšu tirgus iestādes, kuras atbild par vērtspapīru tirgu regulējumu un uzraudzību, var neuzskatīt par saņēmējām, ja tās saņem datus, kas ir vajadzīgi, lai veiktu konkrētu izmeklēšanu vispārējās interesēs, saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem. Publisko iestāžu nosūtītiem informācijas pieprasījumiem vienmēr vajadzētu būt rakstiskiem, motivētiem un neregulāriem, un tiem nebūtu jāattiecas uz visu kartotēku kopumā vai jārada kartotēku savstarpēji savienojumi. Šo datu apstrādei, ko veic minētās publiskās iestādes, būtu jānotiek, ievērojot piemērojamos datu aizsardzības noteikumus saskaņā ar apstrādes nolūkiem.
- (25) Piekrišana būtu jādod ar skaidri apstiprinošu darbību, kas nozīmē brīvi sniegtu, konkrētu, apzinātu un viennozīmīgu norādi par datu subjekta piekrišanu ar viņu saistīto personas datu apstrādei, piemēram, ar rakstisku, tostarp elektronisku, vai mutisku paziņojumu. Tas varētu ietvert laukuma atzīmēšanu ar ķeksīti interneta tīmekļa vietnē, informācijas sabiedrības pakalpojumu tehnisko iestatījumu izvēli vai jebkuru citu paziņojumu vai rīcību, kas šajā gadījumā skaidri norāda, ka datu subjekts piekrīt piedāvātajai savu personas datu apstrādei. Klusēšana, iepriekš atzīmēti laukumi vai atturēšanās no darbības tādējādi nebūtu jāuzskata par piekrišanu. Piekrišanai būtu jāattiecas uz visām apstrādes darbībām, ko veic vienā un tajā pašā nolūkā vai nolūkos. Ja apstrādei ir vairāki nolūki, piekrišana būtu jādod visiem apstrādes nolūkiem. Ja datu subjekta piekrišana ir jādod pēc elektroniska pieprasījuma, pieprasījumam jābūt skaidram, kodolīgam, un tam nav nevajadzīgi jāpārtrauc tā pakalpojuma izmantošana, par ko tas tiek sniegts.

- (25.aa) Bieži vien datu vākšanas laikā, kad dati tiek vākti zinātniskās pētniecības nolūkos, nav iespējams pilnībā identificēt datu apstrādes nolūku. Tāpēc būtu jāļauj datu subjektiem dot savu piekrišanu attiecībā uz dažām zinātniskās pētniecības jomām, ja tiek ievēroti atzīti zinātniskās pētniecības ētiskie standarti. Datu subjektiem vajadzētu būt iespējai dot piekrišanu tikai konkrētām pētniecības jomām vai pētniecības projektu daļām, ciktāl to ļauj paredzētais nolūks.
- (25.a) Ģenētiskie dati būtu jādefinē kā personas dati, kas attiecas uz fiziskas personas ģenētiskajām pazīmēm, kuras ir mantotas vai iegūtas, jo tās izriet no attiecīgās personas bioloģiskā parauga analīzes, īpaši no hromosomu, dezoksiribonukleīnskābes (DNS) vai ribonukleīnskābes (RNS) analīzes vai jebkura cita elementa analīzes, kas ļauj iegūt līdzvērtīgu informāciju.
- (26) Personas datus attiecībā uz veselību būtu jāiekļauj visi dati par datu subjekta veselības stāvokli, kuri atspoguļo informāciju par datu subjekta kādreizējo, tagadējo vai prognozējamo fiziskās vai garīgās veselības stāvokli; tostarp tāda informācija par fizisko personu, kas savākta, fizisku personu reģistrējot veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanai un to sniegšanas laikā, kā minēts Direktīvā 2011/24/ES; skaitlis, simbols vai zīme, kas piešķirta kādai fiziskai personai, lai garantētu tās unikālu identifikāciju ar veselību saistītos nolūkos; informācija, kas iegūta, pārbaudot vai izmeklējot kādu ķermeņa daļu vai no tā iegūtu materiālu, tostarp ģenētiskus datus un bioloģiskus paraugus; vai jebkāda informācija, piemēram, par slimību, invaliditāti, slimības risku, slimības vēsturi, klīnisko aprūpi vai par datu subjekta faktisko fizioloģisko vai biomedicīnisko stāvokli neatkarīgi no informācijas avota, piemēram, ārsta vai cita veselības aprūpes speciālista, slimnīcas, medicīniskās ierīces vai *in vitro* diagnostikas testa.

(27) Pārziņa galvenajai uzņēmējdarbības vietai Savienībā vajadzētu būt tā galvenās pārvaldes atrašanās vietai Savienībā, ja vien lēmumus par personas datu apstrādes nolūkiem un līdzekļiem nepieņem citā pārziņa uzņēmējdarbības vietā Savienībā. Šādā gadījumā šī cita vieta būtu uzskatāma par galveno uzņēmējdarbības vietu. Pārziņa galvenā uzņēmējdarbības vieta Savienībā būtu jānosaka, izmantojot objektīvus kritērijus, un tai būtu jāietver efektīvas un faktiskas pārvaldes darbības, pieņemot galvenos lēmumus par apstrādes nolūkiem un līdzekļiem, ko veic pastāvīga vienība. Šim kritērijam nevajadzētu būt atkarīgam no tā, vai personas datu apstrādi faktiski veic tajā konkrētajā vietā; fakts – ka personas datu apstrādei vai apstrādes darbībām nepieciešamie tehniskie līdzekļi un tehnoloģijas ir un tiek izmantotas – pats par sevi nenozīmē, ka šī vieta ir šāda galvenā uzņēmējdarbības vieta, un tādēļ tas nav noteicošs galvenās uzņēmējdarbības vietas kritērijs. Apstrādātāja galvenajai uzņēmējdarbības vietai vajadzētu būt apstrādātāja galvenās pārvaldes atrašanās vietai Savienībā, bet, ja tam nav galvenās pārvaldes Savienībā, – vietai, kur notiek galvenās apstrādes darbības Savienībā. Gadījumos, kad ir iesaistīts gan pārzinis, gan apstrādātājs, kompetentajai vadošajai uzraudzības iestādei būtu jāpaliek tās dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā atrodas pārziņa galvenā uzņēmējdarbības vieta, bet apstrādātāja uzraudzības iestādi būtu jāuzskata par attiecīgo uzraudzības iestādi un tai būtu jāpiedalās šajā regulā paredzētajā sadarbības procedūrā. Jebkurā gadījumā tās dalībvalsts vai to dalībvalstu uzraudzības iestādes, kurās atrodas apstrādātāja viena vai vairākas uzņēmējdarbības vietas, nebūtu jāuzskata par attiecīgajām uzraudzības iestādēm, ja lēmuma projekts attiecas tikai uz pārzini. Ja apstrādi veic uzņēmumu grupa, kontrolējošā uzņēmuma galvenā uzņēmējdarbības vieta būtu jāuzskata par uzņēmumu grupas galveno uzņēmējdarbības vietu, izņemot gadījumos, kad apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka cits uzņēmums.

- (28) Uzņēmumu grupai būtu jāietver kontrolējošais uzņēmums un tā kontrolētie uzņēmumi, turklāt par kontrolējošu uzņēmumu būtu jāuzskata uzņēmums, kam var būt dominējoša ietekme uz citu uzņēmumu, piemēram, īpašumtiesību, finanšu līdzdalības vai reglamentējošu noteikumu dēļ, vai pilnvaras panākt personas datu aizsardzības noteikumu īstenošanu. Galvenais uzņēmums, kas kontrolē personas datu apstrādi ar to saistītos uzņēmumos, kopā ar minētajiem uzņēmumiem veido vienību, kuru var uzskatīt par "uzņēmumu grupu".
- (29) Bērniem pienākas īpaša personas datu aizsardzība, jo viņi var pietiekami neapzināties riskus, sekas, aizsardzības pasākumus un savas tiesības saistībā ar personas datu apstrādi. Tas jo īpaši attiecas uz bērnu personas datu izmantošanu tirgvedības vajadzībām vai tādēļ, lai veidotu personu vai lietotāju profilus, un uz bērna datu vākšanu, kad tiek izmantoti bērnam tiešā veidā piedāvāti pakalpojumi. Saistībā ar preventīviem vai konsultāciju pakalpojumiem, ko tiešā veidā piedāvā bērnam, tādas personas piekrišana, kurai ir vecāku atbildība par bērnu, nebūtu vajadzīga.

(30) Jebkurai personas datu apstrādei vajadzētu būt likumīgai un godprātīgai. Tai vajadzētu būt pārredzamai indivīdiem attiecībā uz personas datiem, ko par tiem vāc, izmanto, aplūko vai citādi apstrādā, un apjomu, kādā dati tiek apstrādāti vai tiks apstrādāti. Pārredzamības principa pamatā ir prasība, ka visai informācijai un saziņai, kas saistīta ar šo datu apstrādi, vajadzētu būt viegli pieejamai un viegli saprotamai un ka ir jāizmanto skaidra un vienkārša valoda. Tas jo īpaši attiecas uz datu subjektu informāciju par pārziņa identitāti un apstrādes nolūkiem, kā arī papildu informāciju, lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi attiecībā uz attiecīgajiem indivīdiem, un to tiesībām saņemt apstiprinājumu un paziņojumu par to, ka viņu personas dati tiek apstrādāti. Indivīdi būtu jāinformē par riskiem, noteikumiem, aizsardzības pasākumiem un tiesībām saistībā ar personas datu apstrādi un to, kā izlietot savas tiesības saistībā ar apstrādi. Proti, konkrētajiem datu apstrādes nolūkiem vajadzētu būt nepārprotamiem, leģitīmiem un noteiktiem jau datu vākšanas laikā. Datiem vajadzētu būt adekvātiem, atbilstīgiem, un tiem būtu jāietver tikai tas, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos; tādēļ jo īpaši jānodrošina, lai datu glabāšanas laikposms tiktu stingri ierobežots līdz minimumam. Personas dati būtu jāapstrādā tikai tad, ja apstrādes nolūku nav iespējams pienācīgi sasniegt citiem līdzekļiem. Lai nodrošinātu, ka datus neglabā ilgāk nekā nepieciešams, pārzinim būtu jānosaka termiņi, kad dati ir jādzēš vai periodiski jāpārskata. Būtu jāveic visi saprātīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati tiek laboti vai dzēsti. Personas dati būtu jāapstrādā veidā, kas nodrošina personas datu pienācīgu drošību un konfidencialitāti, tostarp nepieļaujot neatļautu piekļuvi personas datiem vai to neatļautu izmantošanu un neatļautu piekļuvi aprīkojumam, kas izmantots apstrādei.

- (31) Lai apstrāde būtu likumīga, personas dati būtu jāapstrādā, pamatojoties uz attiecīgās personas piekrišanu vai kādu citu leģitīmu pamatu, kas noteikts vai nu šajā regulā, vai citā Savienības vai dalībvalsts tiesību aktā, kā minēts šajā regulā, tostarp lai izpildītu uz datu pārzini attiecināmu juridisku pienākumu vai lai izpildītu līgumu, kurā datu subjekts ir līgumslēdzēja puse, vai lai veiktu pasākumus pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma noslēgšanas.
- (31.a) Ja šajā regulā atsaucas uz juridisko pamatu vai leģislatīvu pasākumu, tas obligāti nenozīmē, ka vajadzīgs parlamenta pieņemts leģislatīvs akts, neskarot prasības, kas izriet no attiecīgās dalībvalsts konstitucionālās kārtības, tomēr šādam juridiskam pamatam vai leģislatīvam pasākumam vajadzētu būt skaidram un precīzam un attiecīgajām personām vajadzētu spēt paredzēt tā piemērošanu, kā tas prasīts saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru.
- (32) Ja apstrāde pamatojas uz datu subjekta piekrišanu, pārzinim būtu jāspēj uzskatāmi parādīt, ka datu subjekts ir devis piekrišanu apstrādes darbībai. Jo īpaši saistībā ar rakstisku deklarāciju kādā citā jautājumā aizsardzības pasākumiem būtu jānodrošina, ka datu subjekts apzinās, ka viņš sniedz piekrišanu un kādā apmērā viņš to dara. Saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK ¹piekrišanas deklarācija, ko pārzinis ir iepriekš noformulējis, būtu jāsniedz saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, un tajā nevajadzētu būt negodīgiem noteikumiem. Lai piekrišanu būtu apzināta, datu subjektam vajadzētu būt informētam vismaz par pārzinā identitāti un paredzētās personas datu apstrādes nolūkiem; piekrišana nebūtu uzskatāma par brīvi izteiktu, ja datu subjektam nav īstas un brīvas izvēles un viņš nevar atteikties vai atsaukt savu izvēli bez nelabvēlīgām sekām.
- (33) (...)

- (34) Lai garantētu, ka piekrišana ir sniegta brīvi, piekrišanai nevajadzētu kalpot par derīgu juridisko pamatu personas datu apstrādei konkrētā gadījumā, kad datu subjekta un pārziņa attiecībās pastāv skaidra nevienlīdzība, jo īpaši, ja pārzinis ir publiska iestāde un tāpēc ir maz ticams, ka piekrišana visos minētās konkrētās situācijas apstākļos ir sniegta brīvi. Uzskata, ka piekrišana nav sniegta brīvi, ja tā neparedz atsevišķu piekrišanu dažādām datu apstrādes darbībām, neraugoties uz to, ka tas ir atbilstīgi konkrētajā gadījumā, vai ja tiek noteikts, ka no šīs piekrišanas ir atkarīga līguma izpilde, tostarp pakalpojuma sniegšana, neraugoties uz to, ka tas nav nepieciešams šādai izpildei.
- (35) Apstrādei vajadzētu būt likumīgai, ja tas ir nepieciešams saistībā ar līgumu vai paredzēto līguma noslēgšanu.
- (35.a)(...)
- (36) Ja apstrādi veic, izpildot uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu, vai ja apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālas pilnvaras, apstrādes pamatam vajadzētu būt noteiktam Savienības tiesību aktos vai dalībvalsts tiesību aktos. Šajā regulā nav noteikts, ka katrai atsevišķai apstrādei ir vajadzīgs konkrēts tiesību akts. Var pietikt ar tiesību aktu, uz ko balstās vairākas apstrādes darbības, pamatojoties uz juridisku pienākumu, kas pārzinim jāpilda, vai ja apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālas pilnvaras. Arī apstrādes nolūkam vajadzētu būt noteiktam Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos. Turklāt šajā pamatā varētu precizēt vispārējos nosacījumus, kas paredzēti regulā, kura reglamentē datu apstrādes likumīgumu, iekļaut norādes, kā noteikt pārzini, apstrādājamo datu veidu, attiecīgos datu subjektus, struktūras, kurām dati var tikt izpausti, apstrādes nolūka ierobežojumus, glabāšanas laika posmu un citus pasākumus, lai nodrošinātu likumīgu un godprātīgu apstrādi. Tāpat Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos būtu jānosaka, vai pārzinim, kurš pilda uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālas pilnvaras, vajadzētu būt publiskai iestādei vai citai fiziskai vai juridiskai personai, kas ir publisko tiesību subjekts vai privāttiesību subjekts, kā, piemēram, profesionāla apvienība, ja to attaisno sabiedrības intereses, tostarp veselības nolūkos, piemēram, sabiedrības veselība, sociālā aizsardzība un veselības aprūpes pakalpojumu pārvaldība.

- (37) Personas datu apstrāde tāpat būtu jāuzskata par likumīgu, ja tā nepieciešama, lai aizsargātu intereses, kas ir būtiski svarīgas datu subjekta vai citas personas dzīvei. Personas dati būtu jāapstrādā, pamatojoties uz citas fiziskās personas vitālajām interesēm, principā tikai tad, ja apstrādi nevar acīmredzami balstīt uz citu juridisko pamatu. Dažus datu apstrādes veidus var izmantot, pamatojoties gan uz svarīgām sabiedrības interesēm, gan uz datu subjekta vitālajām interesēm, piemēram, ja apstrāde ir vajadzīga humanitāros nolūkos, tostarp epidēmijas un tās izplatīšanās monitoringam vai ārkārtas humanitārajās situācijās, jo īpaši dabas un cilvēka izraisītu katastrofu situācijās.
- (38) Pārziņa, tostarp tāda pārziņa, kuram dati var tikt izpausti, vai trešās personas leģitīmās intereses var būt apstrādes juridiskais pamats ar noteikumu, ka datu subjekta intereses vai pamattiesības un brīvības nav svarīgākas, ņemot vērā saprātīgas datu subjektu gaidas, kuru pamatā ir attiecības ar pārzini. Leģitīmas intereses varētu būt, piemēram, tad, ja starp datu subjektu un pārzini pastāv būtiskas un atbilstošas attiecības, piemēram, ja datu subjekts ir pārziņa klients vai ir pārziņa dienestā. Jebkurā gadījumā būtu rūpīgi jāizvērtē, vai pastāv leģitīmas intereses, tostarp, vai datu subjekts datu vākšanas laikā un saistībā ar to var pamatoti sagaidīt, ka var notikt šai nolūkā paredzēta apstrāde. Datu subjekta intereses un pamattiesības varētu būt svarīgākas par datu pārziņa interesēm, ja personas datus apstrādā apstākļos, kādos datu subjektiem nav pamatotu gaidu, ka apstrāde turpināsies. Ņemot vērā, ka datu apstrādes juridiskais pamats publiskām iestādēm ar likumu ir jānosaka likumdevējam, šis juridiskais pamats nebūtu jāpiemēro apstrādei, ko veic publiskas iestādes, pildot savus uzdevumus. Personas datu apstrāde tikai tādā apjomā, kas vajadzīgs, lai novērstu krāpšanu, arī ir attiecīgā datu pārziņa leģitīmās interesēs. Var uzskatīt, ka personas datu apstrāde tiešās tirgvedības vajadzībām ir veikta leģitīmās interesēs.

- (38.a) Pārziņiem, kas ir uzņēmumu grupas daļa vai kādai centrālai struktūrai radniecīga iestāde, var būt leģitīmas intereses personas datus nosūtīt citiem grupas uzņēmumiem iekšējos administratīvos nolūkos, tostarp klientu vai darba ņēmēju personas datu apstrādei. Neskaiti saglabājas vispārējie principi par uzņēmumu grupas iekšienē veiktu personas datu nosūtīšanu kādam uzņēmumam, kas atrodas trešā valstī.
- (39) Attiecīgā datu pārziņa leģitīmas intereses rada datu apstrāde, kuru veic publiskas iestādes, Datorapdraudējumu reaģēšanas vienības (*CERT*), Datordrošības incidentu reaģēšanas vienības (*CSIRT*), elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu sniedzēji un drošības tehnoloģiju un pakalpojumu sniedzēji, tādā apjomā, kas ir noteikti vajadzīgs un samērīgs, lai nodrošinātu tīkla un informācijas drošību, t. i., tīkla vai informācijas sistēmu spēju zināmā uzticamības līmenī pretoties nejaušiem gadījumiem vai nelikumīgām vai ļaunprātīgām darbībām, kas apdraudētu uzglabāto un nosūtīto datu pieejamību, autentiskumu, integritāti un konfidencialitāti, kā arī saistīto pakalpojumu drošību, kurus piedāvā šie tīkli un sistēmas vai kuri ir pieejami, izmantojot šos tīklus un sistēmas. Tas varētu, piemēram, palīdzēt novērst neatļautu piekļuvi elektroniskajiem sakaru tīkliem un ļaunprātīgu kodu izplatīšanu, kā arī apturēt pakalpojumatteices uzbrukumus un novērst datoru un elektronisko komunikāciju sistēmu bojājumus.

(40) Personas datu apstrāde citos nolūkos nekā tajos, kādos dati sākotnēji tika vākti, būtu jāatļauj tikai tad, ja apstrāde ir saderīga ar tiem nolūkiem, kādos dati sākotnēji tika vākti. Šādā gadījumā nav vajadzīgs atsevišķs juridiskais pamats kā vien tas, ar ko tika atļauta datu vākšana. Ja apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras, Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos var būt noteikti un precizēti uzdevumi un nolūki, kādos veiktā turpmākā apstrāde tiek uzskatīta par saderīgu un likumīgu. Turpmākā apstrāde arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos būtu jāuzskata par saderīgām likumīgām apstrādes darbībām. Personas datu apstrādes juridiskais pamats, ko paredz Savienības vai dalībvalsts tiesību akti, var arī paredzēt juridisko pamatu turpmākai apstrādei. Lai pārliecinātos, vai turpmākas apstrādes nolūks ir saderīgs ar nolūku, kādā dati sākotnēji tika vākti, pārzinim – pēc tam, kad ir izpildītas visas prasības attiecībā uz sākotnējās apstrādes likumīgumu, – būtu cita starpā jāņem vērā jebkura saikne starp minētajiem nolūkiem un paredzētās turpmākās apstrādes nolūkiem, konteksts, kādā dati ir vākti, jo īpaši saprātīgas datu subjektu gaidas, kuru pamatā ir to attiecības ar pārzini, attiecībā uz datu turpmāku izmantošanu, personas datu raksturs, sekas, ko paredzētā turpmākā apstrāde rada datu subjektiem, un atbilstošu garantiju esamība gan sākotnējās, gan paredzētajās turpmākās apstrādes darbībās. Ja datu subjekts ir devis piekrišanu vai ja apstrāde balstās uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas demokrātiskā sabiedrībā ir vajadzīgs un samērīgs pasākums, lai jo īpaši aizsargātu svarīgus vispārējo sabiedrības interešu mērķus, būtu jāļauj pārzinim turpināt datu apstrādi neatkarīgi no saderības ar nolūkiem. Jebkurā gadījumā būtu jānodrošina, lai tiktu piemēroti šajā regulā noteiktie principi un jo īpaši lai datu subjekts tiktu informēts par minētajiem citiem apstrādes nolūkiem un par savām tiesībām, tostarp par tiesībām iebilst. Būtu jāuzskata, ka pārziņa leģitīmajās interesēs ir tas, ka pārzinis norāda uz iespējamām noziedzīgām darbībām vai uz draudiem sabiedriskajai drošībai un atsevišķos gadījumos vai vairākos gadījumos, kas saistīti ar vienu un to pašu noziedzīgo darbību vai vieniem un tiem pašiem draudiem sabiedriskajai drošībai, nosūta attiecīgos datus kompetentai iestādei. Tomēr šāda nosūtīšana pārziņa leģitīmajās interesēs vai turpmāka personas datu apstrāde būtu jāaizliedz, ja apstrāde nav saderīga ar juridisku, profesionālu vai citu saistošu pienākumu ievērot dienesta noslēpumus.

- (41) Personas datiem, kas pēc savas būtības ir īpaši sensitīvi saistībā ar pamattiesībām un brīvībām, ir nepieciešama īpaša aizsardzība, jo to apstrādes konteksts var radīt svarīgus riskus pamattiesībām un brīvībām. Šiem datiem būtu jāaptver arī personas dati, kuri atklāj rases vai etnisko piederību, turklāt termina "rases piederība" izmantošana šajā regulā nenozīmē, ka Savienība atzīst teorijas, ar kuru palīdzību notiek mēģinājumi noteikt dažādu cilvēku rasu pastāvēšanu. Fotogrāfiju apstrāde sistemātiski nebūs sensitīva apstrāde, jo uz tām attieksies tikai biometrisko datu definīcija, kad tās apstrādās ar konkrētiem tehniskiem līdzekļiem, kas ļaus veikt fiziskas personas unikālu identifikāciju vai autentifikāciju. Šādi dati nebūtu jāapstrādā, ja vien apstrāde nav atļauta konkrētos, šajā regulā precizētos gadījumos, ņemot vērā, ka dalībvalstu tiesību aktos var būt paredzēti konkrēti noteikumi par datu aizsardzību, lai pieņemtu šīs regulas noteikumu piemērošanu juridisku pienākumu izpildei vai sabiedrības interesēs veiktu uzdevumu izpildei, vai pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanai. Papildus konkrētajām prasībām attiecībā uz šādu apstrādi būtu jāpiemēro vispārējie principi un citi šīs regulas noteikumi, jo īpaši attiecībā uz likumīgas apstrādes nosacījumiem. Būtu skaidri jāparedz atkāpes no vispārējā aizlieguma apstrādāt šādu īpašu kategoriju personas datus, cita starpā tad, ja datu subjekts dot nepārprotamu piekrišanu, vai attiecībā uz īpašām vajadzībām, jo īpaši gadījumos, kad apstrādi veic konkrētas apvienības vai nodibinājumi savu leģitīmo darbību ietvaros, kuru nolūks ir atļaut izlietot pamatbrīvības.

- (42) Atkāpties no aizlieguma apstrādāt sensitīvu kategoriju datus būtu jāatļauj arī tad, ja tas paredzēts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos un ja ir paredzētas atbilstošas garantijas personas datu un citu pamattiesību aizsardzībai, ja to attaisno sabiedrības intereses, jo īpaši datu apstrāde nodarbinātības tiesību aktu, sociālās aizsardzības tiesību aktu jomā, tostarp attiecībā uz pensijām un veselības drošības, uzraudzības un brīdināšanas nolūkos, lipīgu infekcijas slimību un citu nopietnu veselības apdraudējumu profilaksei vai kontrolei. To var darīt ar veselību saistītos nolūkos, tostarp sabiedrības veselības un veselības aprūpes pakalpojumu pārvaldības nolūkos, jo īpaši, lai nodrošinātu pabalstu un veselības apdrošināšanas sistēmas pakalpojumu pieprasīšanai izmantoto procedūru kvalitāti un izmaksu lietderību vai lai veiktu arhivēšanu sabiedrības interesēs, vai zinātniskās un vēstures pētniecības vai statistikas nolūkos. Atkāpei būtu jāpieļauj arī tādu datu apstrāde, kas vajadzīgi, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības neatkarīgi no tā, vai tas notiek tiesas procesā vai administratīvā vai ārpus tiesas procedūrā.

(42.a) Īpašu kategoriju personas datus, kuriem vajadzīga augstāka aizsardzība, var apstrādāt tikai ar veselību saistītos nolūkos, ja šie nolūki jāsasniedz indivīdu un visas sabiedrības labā, jo īpaši saistībā ar veselības vai sociālās aprūpes pakalpojumu un sistēmu pārvaldību, tostarp šādu datu apstrādi, ko kvalitātes kontroles nolūkos veic pārvaldības un centrālās valsts veselības iestādes, informāciju par pārvaldību un veselības vai sociālās aprūpes sistēmas vispārēju valsts mēroga un vietēju pārraudzību, un lai nodrošinātu veselības vai sociālās aprūpes un pārrobežu veselības aprūpes nepārtrauktību vai veselības drošību, pārraudzības vai brīdināšanas nolūkos vai arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, vai zinātniskās un vēstures pētniecības vai statistikas nolūkos, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kam jāatbilst sabiedrības interešu mērķim, kā arī pētījumiem, kurus sabiedrības veselības jomā veic sabiedrības interesēs. Tāpēc šai regulai būtu jānodrošina saskaņoti nosacījumi īpašu kategoriju personas veselības datu apstrādei attiecībā uz konkrētām vajadzībām, jo īpaši gadījumos, kad apstrādi konkrētos ar veselību saistītos nolūkos veic personas, uz kurām attiecas juridiskais pienākums ievērot dienesta noslēpumu. Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem būtu jāparedz konkrēti un atbilstoši pasākumi, lai aizsargātu indivīdu pamattiesības un personas datus. Būtu jāļauj dalībvalstīm saglabāt vai ieviest papildu nosacījumus, tostarp ierobežojumus, attiecībā uz ģenētisko datu, biometrisku datu vai veselības datu apstrādi. Tomēr tam nevajadzētu kavēt datu brīvo plūsmu Savienībā gadījumos, kad minētos nosacījumus piemēro šādu datu pārrobežu apstrādei.

- (42.b) Īpašu kategoriju personas datu apstrāde bez datu subjekta piekrišanas var būt nepieciešama sabiedrības interešu dēļ sabiedrības veselības jomās. Uz šādu apstrādi attiecas atbilstoši un konkrēti pasākumi indivīdu tiesību un brīvību aizsardzībai. Minētajā kontekstā "sabiedrības veselība" būtu jāinterpretē saskaņā ar definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1338/2008 (2008. gada 16. decembris) attiecībā uz Kopienas statistiku par sabiedrības veselību un veselības aizsardzību un drošību darbā, proti, kā visi elementi, kas saistīti ar veselību, proti, veselības stāvoklis, tostarp saslimstība un invaliditāte, faktori, kas ietekmē veselības stāvokli, veselības aprūpes vajadzības, veselības aprūpei piešķirtie resursi, veselības aprūpes nodrošināšana un vispārēja piekļuve tai, kā arī veselības aprūpes izdevumi un finansējums, un nāves cēloņi. Šādai personas veselības datu apstrādei sabiedrības interešu vārdā nebūtu jānovēd pie tā, ka trešās personas, piemēram, darba devēji, apdrošināšanas sabiedrības un kredītiestādes, apstrādā personas datus citos nolūkos.
- (43) Turklāt oficiālo iestāžu veiktā oficiāli atzītu reliģisku apvienību personu datu apstrāde, lai sasniegtu konstitucionālajās tiesībās vai starptautiskajās publiskajās tiesībās paredzētos mērķus, tiek veikta, pamatojoties uz sabiedrības interesēm.
- (44) Ja dalībvalstī vēlēšanu pasākumu laikā demokrātiskās sistēmas darbība prasa, lai politiskās partijas vāktu datus par cilvēku politiskajiem uzskatiem, šādu datu apstrādi var pieļaut sabiedrības interešu dēļ, ar noteikumu, ka ir noteikti atbilstoši aizsardzības pasākumi.
- (45) Ja pārziņa apstrādātie dati neļauj pārzinim identificēt fizisku personu, datu pārzinim nebūtu jāuzliek pienākums iegūt papildu informāciju, lai identificētu datu subjektu, ja ieguves vienīgais nolūks ir kāda šīs regulas noteikuma ievērošana. Tomēr pārzinim nebūtu jāatsakās pieņemt papildu informāciju, ko sniedz datu subjekts, lai pamatotu savu tiesību izlietošanu. Identifikācijai būtu jāietver datu subjekta digitāla identifikācija, piemēram, izmantojot autentifikācijas mehānismu, kurā lieto tos pašus akreditācijas datus, kurus datu subjekts izmanto, lai pieteiktos datu pārziņa piedāvātajiem tiešsaistes pakalpojumiem.

- (46) Pārredzamības principa pamatā ir prasība, ka visai informācijai, kas adresēta sabiedrībai vai datu subjektam, vajadzētu būt kodolīgai, viegli pieejamai un viegli saprotamai un ka ir jāizmanto skaidra un vienkārša valoda un papildus – vajadzības gadījumā – vizualizācija. Šo informāciju var sniegt elektroniski, piemēram, darot to pieejamu sabiedrībai tīmekļa vietnē. Tas ir jo īpaši svarīgi tādās situācijās kā, piemēram, tiešsaistes reklāma, kad iesaistīto personu skaits un praksē izmantoto tehnoloģiju sarežģītība apgrūtina datu subjekta iespējas zināt un saprast, vai tiek vākti viņa personas dati, kas to dara un kādā nolūkā. Ņemot vērā, ka bērniem pienākas īpaša aizsardzība, ja apstrāde attiecas uz bērnu, informācija būtu jāsniedz un saziņa jāveic tik skaidrā un vienkāršā valodā, lai bērns to varētu viegli saprast.
- (47) Būtu jāparedz kārtība, kas atvieglotu datu subjektam šajā regulā paredzēto tiesību izlietošanu, tostarp mehānismi, kā bez maksas pieprasīt un, ja piemērojams, saņemt jo īpaši piekļuvi datiem, to labošanu un dzēšanu un kā izlietot tiesības iebilst. Tādējādi pārzinim būtu jānodrošina arī līdzekļi, ar kuriem pieprasījumus var izdarīt elektroniski, īpaši gadījumos, kad personas datus apstrādā, izmantojot elektroniskus līdzekļus. Pārzinim būtu jāuzliek pienākums atbildēt uz datu subjekta pieprasījumiem bez nepamatotas kavēšanās un vēlākais viena mēneša laikā un minēt iemeslus, ja pārzinis neplāno izpildīt datu subjekta pieprasījumu.
- (48) Godprātīgas un pārredzamas apstrādes principi nozīmē to, ka datu subjektam vajadzētu būt informētam par apstrādes darbības esamību un tās nolūkiem. Pārzinim būtu jāsniedz datu subjektam jebkāda papildu informāciju, kas vajadzīga, lai garantētu godprātīgu un pārredzamu apstrādi, ņemot vērā konkrētos apstākļus un kontekstu, kādā personas dati tiek apstrādāti. Turklāt datu subjektam vajadzētu būt informētam par profilēšanu un šādas profilēšanas sekām. Ja datus vāc no datu subjekta, datu subjekts būtu jāinformē arī par to, vai viņam ir pienākums sniegt datus un kādas būs sekas, ja viņš šos datus nesniegs. Šo informāciju var sniegt apvienojumā ar standartizētām ikonām, lai viegli uztveramā, saprotamā un skaidri salasāmā veidā sniegtu jēgpilnu pārskatu par paredzēto apstrādi. Ja ikonas attēlo elektroniski, tām vajadzētu būt mašīnlasāmām.

- (49) Informācija par datu subjekta personas datu apstrādi būtu tam jāsniedz datu ieguves brīdī vai – ja datus iegūst no cita avota, nevis no datu subjekta – saprātīgā termiņā atkarībā no lietas apstākļiem. Ja datus var leģitīmi izpaust citam saņēmējam, datu subjekts būtu jāinformē, kad dati tiek izpausti saņēmējam pirmo reizi. Ja pārzinis paredz datus apstrādāt citā nolūkā, kas nav nolūks, kādā dati tika vākti, pārzinim pirms minētās turpmākās apstrādes būtu jāinformē datu subjekts par minēto citu nolūku un jāsniedz tam cita vajadzīgā informācija. Ja datu subjektam nav iespējams norādīt datu avotu tā iemesla dēļ, ka ir izmantoti dažādi avoti, informācija būtu jāsniedz vispārīgā veidā.
- (50) Tomēr šo pienākumu nav vajadzīgs noteikt gadījumos, ja šī informācija jau ir datu subjekta rīcībā vai ja datu reģistrācija vai izpaušana ir skaidri paredzēta likumā, vai ja informācijas sniegšana datu subjektam nav iespējama vai prasītu nesamērīgas pūles. Pēdējais minētais varētu jo īpaši attiekties uz gadījumu, kad apstrādi veic arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos; šajā sakarā var ņemt vērā datu subjektu skaitu, datu vecumu un jebkādas pieņemtās atbilstošās garantijas.

- (51) Fiziskai personai vajadzētu būt tiesībām piekļūt datiem, kas par to savākti, un viegli un saprātīgos intervālos izlietot šīs tiesības, lai zinātu par apstrādi un pārliecinātos par tās likumīgumu. Tas ietver arī fizisku personu tiesības piekļūt saviem personas veselības datiem, piemēram, datiem par slimības vēsturi, kas aptver tādu informāciju kā diagnoze, analīžu rezultāti, ārstējošā terapeita vērtējums un ārstēšanas vai medicīniskās iejaukšanās pasākumi. Katram datu subjektam tāpēc vajadzētu būt tiesībām zināt un saņemt paziņojumu jo īpaši par to, kādos nolūkos datus apstrādā, ja iespējams, cik ilgi, kas saņem datus, kāda ir jebkurā datu automātiskajā apstrādē ietvertā loģika un kādas varētu būt šādas apstrādes sekas – vismaz tad, ja apstrāde pamatojas uz profilēšanu. Ja iespējams, pārzinis var nodrošināt attālu piekļuvi drošai sistēmai, kas datu subjektam sniegtu tiešu piekļuvi saviem personas datiem. Šīm tiesībām nevajadzētu nelabvēlīgi ietekmēt citu personu tiesības un brīvības, tostarp tirdzniecības noslēpumus vai intelektuālā īpašuma tiesības un jo īpaši autortiesības, ar ko aizsargāta programmatūra. Tomēr šādu apsvērumu rezultātam nevajadzētu būt tādam, ka datu subjektam tiek liegta jebkāda informācija. Ja pārzinis apstrādā lielu informācijas apjomu saistībā ar datu subjektu, pārzinis var pieprasīt, lai datu subjekts pirms informācijas nosūtīšanas precizētu, uz kuru informāciju un kurām apstrādes darbībām pieprasījums attiecas.
- (52) Pārzinim būtu jāizmanto visi saprātīgi pasākumi, lai pārbaudītu datu subjekta, kas izdara pieprasījumu, identitāti, jo īpaši saistībā ar tiešsaistes pakalpojumiem un tiešsaistes identifikatoriem. Pārzinim nebūtu jāglabā personas dati, ja vienīgais šādas glabāšanas nolūks ir būt spējīgam reaģēt uz iespējamiem pieprasījumiem.

- (53) Fiziskai personai vajadzētu būt tiesībām uz savu personas datu labošanu un "tiesībām tikt aizmirstam", ja šādu datu glabāšana neatbilst šai regulai vai Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir piemērojami pārzinim. Jo īpaši datu subjektiem vajadzētu būt tiesībām uz savu personas datu dzēšanu un apstrādes neturpināšanu, ja dati vairs nav nepieciešami saistībā ar nolūkiem, kādos tie vākti vai citādi apstrādāti, ja datu subjekti ir atsaukuši savu piekrišanu apstrādei vai ja datu subjekti iebilst pret savu personas datu apstrādi, vai ja viņu personas datu apstrāde citā veidā neatbilst šai regulai. Šīs tiesības ir īpaši svarīgas, ja datu subjekts ir devis savu piekrišanu kā bērns, pilnībā neapzinoties ar apstrādi saistītos riskus, un vēlāk vēlas izņemt šādus personas datus, jo īpaši no interneta. Datu subjektam būtu jāvar izlietot minētās tiesības, neraugoties uz to, ka viņš vairs nav bērns. Tomēr datu turpmākai saglabāšanai vajadzētu būt likumīgai, ja tas ir nepieciešams, lai izlietotu tiesības uz vārda brīvību un informāciju, lai izpildītu juridisku pienākumu, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim piešķirtas oficiālas pilnvaras, lai ievērotu sabiedrības intereses sabiedrības veselības jomā, arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos vai lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.
- (54) Lai stiprinātu "tiesības tikt aizmirstam" tiešsaistes vidē, arī tiesības uz datu dzēšanu būtu jāpaplašina tā, lai pārzinim, kas ir publiskojis personas datus, būtu pienākums informēt pārzinūs, kuri apstrādā šādus datus, par to, ka ir jādzēš visas saites uz šiem personas datiem vai minēto personas datu kopijas vai atveidojumi. Lai nodrošinātu minēto informāciju, pārzinim būtu jāveic saprātīgi pasākumi, ņemot vērā pieejamo tehnoloģiju un pārzina rīcībā esošos līdzekļus, tostarp tehniskie pasākumi, ar ko pārzinūs, kuri apstrādā datus, informē par datu subjekta pieprasījumu.

- (54.a) Personas datu apstrādes ierobežošanas metodes cita starpā varētu ietvert izvēlēto datu pārvietošanu uz citu apstrādes sistēmu vai izvēlēto datu pieejamības liegumu lietotājiem, vai publicēto datu pagaidu izņemšanu no tīmekļa vietnes. Automatizētajās reģistrācijas sistēmās personas datu apstrādes ierobežošana principā būtu jānodrošina ar tehniskiem līdzekļiem tā, lai dati netiktu pakļauti turpmākām apstrādes darbībām un lai tos vairs nevarētu mainīt; tas, ka personas datu apstrāde ir ierobežota, būtu jānorāda sistēmā tā, lai būtu skaidrs, ka personas datu apstrāde ir ierobežota.
- (55) Lai datu subjektiem būtu vēl lielāka kontrole pār saviem datiem, ja personas datu apstrādi veic ar automatizētiem līdzekļiem, datu subjektam būtu arī jāļauj saņemt personas datus par sevi, kurus tas sniedzis pārzinim, strukturētā, plaši izmantotā, mašīnlasāmā un savstarpēji izmantojamā formātā un nosūtīt tos citam pārzinim. Datu pārziņi būtu jāmudina izstrādāt savstarpēji izmantojamus formātus, kas nodrošina datu pārņemšanu. Šīs tiesības būtu jāpiemēro, ja datu subjekts personas datus ir sniedzis ar savu piekrišanu vai ja apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu līgumu. Tās nebūtu jāpiemēro, ja apstrādei ir cits juridiskais pamats, kas nav piekrišana vai līgums. Šīs tiesības pēc būtības nebūtu jāizlieto pret pārziņiem, kas datus apstrādā, pildot savus sabiedriskos pienākumus. Tādēļ tās jo īpaši nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad personas datu apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu juridisku pienākumu, kas pārzinim jāpilda, vai lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim piešķirtas oficiālas pilnvaras. Datu subjekta tiesības nosūtīt vai saņemt personas datus par sevi nerada pārziņiem pienākumu ieviest vai uzturēt datu apstrādes sistēmas, kas ir tehniski saderīgas. Ja konkrēts personas datu kopums attiecas uz vairākiem datu subjektiem, tad tiesībām saņemt datus nebūtu jāskar citu datu subjektu tiesības saskaņā ar šo regulu. Šīm tiesībām nebūtu jāskar arī datu subjekta tiesības panākt personas datu dzēšanu un minēto tiesību ierobežojumus, kā izklāstīts šajā regulā, un tām jo īpaši nevajadzētu nozīmēt to, ka tiek dzēsti datu subjekta personas dati, kurus tas sniedzis līguma izpildes nolūkā, ciktāl un kamēr dati ir vajadzīgi minētā līguma izpildei. Ja tas ir tehniski iespējams, datu subjektam vajadzētu būt tiesībām panākt, lai dati tiktu nosūtīti tieši no pārziņa pārzinim.

- (56) Gadījumos, kad personas datus var likumīgi apstrādāt tāpēc, ka apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim piešķirtas oficiālas pilnvaras, vai arī pamatojoties uz pārziņa vai trešās personas leģitīmajām interesēm, datu subjektam tomēr vajadzētu būt tiesībām iebilst pret to, ka tiek apstrādāti dati, kas attiecas uz viņa konkrēto situāciju. Pierādīšanas pienākums būtu jāuzliek pārzinim, proti, pierādīt, ka viņa pārliecinošās leģitīmās intereses var būt svarīgākas par datu subjekta pamattiesībām un brīvībām.
- (57) Ja personas datus apstrādā tiešās tirgvedības nolūkos, datu subjektam vajadzētu būt tiesībām jebkurā laikā un bez maksas iebilst pret šādu apstrādi, tostarp profilēšanu, ciktāl tā saistīta ar šādu tiešo tirgvedību, neatkarīgi no tā, vai tā ir sākotnējā vai turpmākā apstrāde. Datu subjektu nepārprotami informē par minētajām tiesībām un to dara tā, lai šī informācija būtu skaidra un lai to varētu atšķirt no jebkuras citas informācijas.

(58) Datu subjektam vajadzētu būt tiesībām nebūt tāda lēmuma subjektam, kurā var būt ietverts pasākums, ar ko izvērtē ar viņu saistītus personiskus aspektus, un kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, kurai ir juridiskas sekas attiecībā uz datu subjektu vai kura līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu – piemēram, tiešsaistē iesniegta kredītpieteikuma automātisks noraidījums vai elektroniska darbā pieņemšanas prakse bez cilvēka līdzdalības. Šāda apstrāde ietver arī "profilēšanu", kas izpaužas kā jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde, kurā izvērtē ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus, jo īpaši, lai analizētu vai prognozētu aspektus saistībā ar sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm vai interesēm, uzticamību vai uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos, kamēr šādai apstrādei ir juridiskas sekas attiecībā uz fizisko personu vai kamēr tā līdzīgā veidā ievērojami ietekmē fizisko personu. Tomēr lēmumu pieņemšana, pamatojoties uz šādu apstrādi, tostarp profilēšanu, būtu jāatļauj, ja tā ir nepārprotami atļauta saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kuri ir piemērojami pārzinim, tostarp krāpšanas nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanas uzraudzībai un novēršanai, ko veic saskaņā ar ES iestāžu vai valsts uzraudzības iestāžu noteikumiem, standartiem un ieteikumiem, un lai nodrošinātu pārziņa sniegtā pakalpojuma drošību un uzticamību, vai ja šāda apstrāde ir vajadzīga, lai noslēgtu vai izpildītu līgumu starp datu subjektu un pārzini, vai ja datu subjekts ir nepārprotami piekritis šādai apstrādei. Jebkurā gadījumā uz šādu apstrādi būtu jāattiecinā atbilstošas garantijas, tostarp konkrētas informācijas sniegšana datu subjektam un tiesības panākt cilvēka līdzdalību un to, ka šāds pasākums nebūtu jāattiecinā uz bērnu, tiesības paust savu viedokli, saņemt paskaidrojumu par lēmumu, kas pieņemts pēc šādas izvērtēšanas, un tiesības apstrīdēt lēmumu. Lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi attiecībā uz datu subjektu, ņemot vērā konkrētos apstākļus un kontekstu, kurā personas dati tiek apstrādāti, pārzinim būtu jāizmanto atbilstīgas matemātiskās vai statistikas procedūras profilēšanai, jāveic atbilstīgi tehniski un organizatoriski pasākumi, lai jo īpaši nodrošinātu, ka tiek koriģēti faktori, kuru dēļ rodas datu neprecizitātes, un ka līdz minimumam ir samazināts kļūdu rašanās risks, jāgarantē personas datu drošība tā, lai ņemtu vērā iespējamās riskus attiecībā uz datu subjekta interesēm un tiesībām un lai cita starpā novērstu personu diskrimināciju dēļ rases vai etniskās izcelsmes, politiskajiem uzskatiem, reliģiskās vai ticības piederības, dalības arodbiedrībā, ģenētiskā vai veselības stāvokļa vai dzimumorientācijas, vai izrietošus pasākumus, kas izraisa šādu diskrimināciju. Automatizēta lēmumu pieņemšana un profilēšana, pamatojoties uz īpašām personas datu kategorijām, būtu jāatļauj tikai saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem.

(58.a) Profilēšanai kā tādai piemēro šīs regulas noteikumus, ar ko reglamentē personas datu apstrādi, piemēram, apstrādes juridisko pamatu vai datu aizsardzības principus. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai vajadzētu būt iespējai sniegt norādes šajā sakarībā.

(59) Ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem var piemērot ierobežojumus attiecībā uz konkrētiem principiem un tiesībām uz informāciju, piekļuvi, labošanu un dzēšanu vai tiesībām uz datu pārņemšanu, tiesībām iebilst, lēmumiem, kas pamatojas uz profilēšanu, kā arī attiecībā uz ziņošanu datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumiem un attiecībā uz dažiem ar to saistītiem pārzīņu pienākumiem, ciktāl tas demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešami un samērīgi, lai garantētu sabiedrisko drošību, tostarp cilvēka dzīvības aizsardzību, jo īpaši reaģējot uz dabas vai cilvēka izraisītām katastrofām, lai garantētu noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildi, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu, vai lai garantētu reglamentēto profesiju ētikas kodeksu pārkāpumu novēršanu, izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem, citas Savienības vai dalībvalsts sabiedrības intereses, jo īpaši svarīgas Savienības vai dalībvalsts ekonomiskās vai finanšu intereses, tādu publisku reģistru uzturēšanu, kuri vajadzīgi vispārēju sabiedrības interešu dēļ, arhivētu personas datu turpmāku apstrādi, lai sniegtu konkrētu informāciju saistībā ar politisko izturēšanos bijušo totalitāro valsts režīmu laikā, vai datu subjekta vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzību, tostarp sociālo aizsardzību, sabiedrības veselību un humanitārus mērķus. Minētajiem ierobežojumiem būtu jāatbilst prasībām, kas izklāstītas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.

(60) Būtu jāparedz pārzīņa pienākumi un atbildība par ikvienu personas datu apstrādi, ko veic pārzinis vai pārzīņa vārdā. Jo īpaši, pārzinim būtu jāuzliek pienākums īstenot piemērotus un efektīvus pasākumus, un viņam vajadzētu spēt uzskatāmi parādīt, ka apstrādes darbības notiek saskaņā ar šo regulu, tostarp, ka pasākumi ir iedarbīgi. Šajos pasākumos būtu jāņem vērā apstrādes raksturs, piemērošanas joma, konteksts un nolūki un risks, ko tā rada personu tiesībām un brīvībām.

(60.a) Šādus riskus – ar atšķirīgu iespējamību un nopietnību – var radīt datu apstrāde, kas var izraisīt fizisku, materiālu vai morālu kaitējumu, jo īpaši, ja apstrāde var izraisīt diskrimināciju, identitātes zādzību vai viltošanu, finansiālu zaudējumu, kaitējumu reputācijai, ar dienesta noslēpumu aizsargātu datu konfidencialitātes zaudēšanu, neatļautu pseidonimizācijas atcelšanu vai jebkādu citu īpaši nelabvēlīgu ekonomisko vai sociālo situāciju; vai ja datu subjektiem var tikt atņemtas viņu tiesības un brīvības vai iespēja kontrolēt savus personas datus; ja tiek apstrādāti personas dati, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, piederību arodbiedrībai, un ja tiek apstrādāti ģenētiskie dati vai dati par personas veselību vai dzimumdzīvi, vai sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem vai ar tiem saistītiem drošības pasākumiem; ja tiek izvērtēti personiskie aspekti, jo īpaši analizējot vai prognozējot aspektus attiecībā uz personas sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm vai interesēm, uzticamību vai uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos, lai izveidotu vai izmantotu personiskos profilus; ja tiek apstrādāti neaizsargātu fizisku personu, īpaši bērnu, personas dati; ja apstrāde ietver lielu personas datu daudzumu un ietekmē lielu skaitu datu subjektu.

(60.b) Riska iespējamība un nopietnība attiecībā uz datu subjekta tiesībām un brīvībām būtu jānosaka, ņemot vērā datu apstrādes raksturu, piemērošanas jomu, kontekstu un nolūkus. Risks būtu jāizvērtē, pamatojoties uz objektīvu novērtējumu, ar ko nosaka, vai datu apstrādes darbības ietver risku vai augstu risku.

(60.c) Norādījumus par piemērotu pasākumu īstenošanu, par pārziņa vai apstrādātāja atbildības uzskatāmu parādīšanu, jo sevišķi attiecībā uz tāda riska identificēšanu, kas saistīts ar apstrādi, tā novērtēšanu, ņemot vērā tā avotus, raksturu, iespējamību un nopietnību, un paraugprakses apzināšanu, lai mazinātu risku, varētu sniegt, jo īpaši izmantojot apstiprinātus rīcības kodeksus, apstiprinātus sertifikātus, Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas pamatnostādnes vai aizsardzības inspektora sniegtas norādes. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija var sniegt arī pamatnostādnes par apstrādes darbībām, kuras uzskata par tādām, kas nevarētu radīt augstu risku personu tiesībām un brīvībām, un norāda, kādi pasākumi var būt pietiekami šādos gadījumos, lai novērstu šādu risku.

- (61) Personu tiesību un brīvību aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi ir vajadzīgs, lai tiktu veikti piemēroti tehniskie un organizatoriskie pasākumi ar mērķi nodrošināt šīs regulas prasību izpildi. Lai pārzinis varētu uzskatāmi parādīt, ka šīs regulas noteikumi ir ievēroti, viņam būtu jāpieņem iekšējas vadlīnijas un jāīsteno pasākumi, kas jo īpaši atbilst integrētas datu aizsardzības un datu aizsardzības pēc noklusējuma principiem. Starp šādiem pasākumiem cita starpā var būt apstrādāto personas datu daudzuma samazināšana, personas datu pseidonimizācija, tiklīdz tas ir iespējams, pārredzamība attiecībā uz funkcijām un personas datu apstrādi, kas datu subjektam dod iespēju pārraudzīt datu apstrādi un pārzinim dod iespēju izveidot un uzlabot drošības pasākumus. Attīstot, izstrādājot, atlasot un izmantojot lietojumprogrammas, pakalpojumus un preces, kas vai nu balstās uz personas datu apstrādi vai apstrādā personas datus savu pienākumu veikšanai, preču, pakalpojumu un lietojumprogrammu ražotāji būtu jāmudina ņemt vērā tiesības uz datu aizsardzību, kad attīsta un izstrādā šādas preces, pakalpojumus un lietojumprogrammas, un pienācīgi ņemt vērā jaunākos sasniegumus šajā jomā, lai nodrošinātu, ka pārziņi un apstrādātāji spēj izpildīt savas datu aizsardzības saistības. Arī saistībā ar publiskā iepirkuma konkursiem būtu jāņem vērā principi, kas paredz integrētu datu aizsardzību un datu aizsardzību pēc noklusējuma.
- (62) Datu subjekta tiesību un brīvību aizsardzība un pārziņu un apstrādātāju pienākumi un atbildība, arī saistībā ar uzraudzības iestāžu uzraudzību un īstenotajiem pasākumiem, prasa skaidri sadalīt pienākumus saskaņā ar šo regulu, tostarp arī tajos gadījumos, kad pārzinis apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka kopā ar citiem pārziņiem, vai gadījumos, kad apstrādes darbības tiek veiktas pārziņa vārdā.

(63) Ja pārzinis vai apstrādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, apstrādā Savienībā esošu datu subjektu personas datus un tā apstrādes darbības ir saistītas ar preču vai pakalpojumu piedāvāšanu šādiem datu subjektiem Savienībā – neatkarīgi no tā, vai no datu subjekta tiek prasīta samaksa – vai ar viņu uzvedības novērošanu, ciktāl viņu uzvedība notiek Savienībā, pārzinim vai apstrādātājam būtu jāieceļ pārstāvis, izņemot, ja apstrāde ir neregulāra, neietver 9. panta 1. punktā minēto īpašo datu kategoriju apstrādi plašā mērogā vai 9.a pantā minēto datu par sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem apstrādi un ja ir maz ticams, ka tā radīs risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, ņemot vērā apstrādes raksturu, kontekstu, piemērošanas jomu un nolūkus, vai ja pārzinis ir publiska iestāde vai struktūra. Pārstāvim būtu jārīkojas pārziņa vai apstrādātāja vārdā, un pie viņa var vērsties jebkura uzraudzības iestāde. Pārzinim vai apstrādātājam ar rakstisku pilnvaru būtu nepārprotami jāieceļ pārstāvis, kas rīkojas pārziņa vai apstrādātāja vārdā saistībā ar to pienākumiem, kas noteikti šajā regulā. Šāda pārstāvja iecelšana neietekmē pārziņa vai apstrādātāja pienākumus un atbildību, kas noteikti šajā regulā. Šādam pārstāvim savi uzdevumi būtu jāveic saskaņā ar pārziņa dotajām pilnvarām, tostarp jāsadarbojas ar kompetentajām uzraudzības iestādēm attiecībā uz jebkuru darbību, ko veic, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu. Pārziņa neatbilstības gadījumā uz iecelto pārstāvi būtu jāattiecina izpildes pasākumi.

(63.a) Lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas prasībām saistībā ar apstrādi, kas apstrādātājam jāveic pārziņa vārdā, kad apstrādātājam tiek uzticēts veikt apstrādes darbības, pārzinim būtu jāizmanto vienīgi tādi apstrādātāji, kuri sniedz pietiekamas garantijas, jo īpaši speciālo zināšanu, uzticamības un līdzekļu ziņā, tādu tehnisko un organizatorisko pasākumu īstenošanai, kuri atbildīs šīs regulas prasībām, tostarp apstrādes drošības jomā. Apstrādātāja atbilstību apstiprinātam rīcības kodeksam vai apstiprinātam sertifikācijas mehānismam var izmantot kā elementu, ar ko uzskatāmi parāda pārziņa pienākumu izpildi. Apstrāde, ko veic apstrādātājs, būtu jāreglamentē ar līgumu vai citu juridisku aktu atbilstīgi Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas saista apstrādātāju ar pārzini; minētajā aktā būtu jāizklāsta apstrādes priekšmets un ilgums, apstrādes raksturs un nolūki, personas datu veids un datu subjektu kategorijas, ņemot vērā konkrētos apstrādātāja uzdevumus un pienākumus saistībā ar veicamo apstrādi un risku datu subjekta tiesībām un brīvībām. Pārzinis un apstrādātājs var izvēlēties izmantot atsevišķu līgumu vai līguma standartklauzulas, ko pieņem vai nu tieši Komisija, vai uzraudzības iestāde saskaņā ar konsekvences mehānismu un pēc tam Komisija. Pēc tam, kad apstrāde pārziņa vārdā ir pabeigta, apstrādātājam pēc pārziņa izvēles personas dati būtu jāatdod atpakaļ vai jādzēš, ja vien nav prasīts datus uzglabāt saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami apstrādātājam.

(64) (...)

(65) Lai uzskatāmi parādītu, ka ir ievēroti šīs regulas noteikumi, pārzinim vai apstrādātājam būtu jāglabā ieraksti par apstrādes darbībām, ko viņš veic savas atbildības ietvaros. Katram pārzinim un apstrādātājam vajadzētu būt pienākumam sadarboties ar uzraudzības iestādi un pēc pieprasījuma darīt šos ierakstus pieejamus, lai tie varētu kalpot minēto apstrādes darbību uzraudzības vajadzībām.

- (66) Lai saglabātu drošību un novērstu tādu apstrādi, kurā tiek pārkāpta šī regula, pārzinim vai apstrādātājam būtu jānovērtē apstrādei raksturīgie riski un jāīsteno pasākumi šo risku mazināšanai, piemēram, šifrēšana. Šiem pasākumiem, ņemot vērā jaunākās tehniskās iespējas un īstenošanas izmaksas, būtu jānodrošina atbilstošs drošības līmenis, tostarp konfidencialitāte, attiecībā uz apstrādei raksturīgo risku un aizsargājamo personas datu īpatnībām. Novērtējot datu drošības risku, vērā būtu jāņem riski, ko rada datu apstrāde, piemēram, nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaudēšana, pārveidošana, neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem, kas var izraisīt fizisku, materiālu vai morālu kaitējumu.
- (66.a) Lai sekmētu šīs regulas noteikumu ievērošanu gadījumos, kad apstrādes darbības varētu izraisīt augstu risku personu tiesībām un brīvībām, pārzinim vajadzētu būt atbildīgam par novērtējuma par ietekmi uz datu aizsardzību veikšanu, lai jo īpaši izvērtētu šā riska avotus, raksturu, specifiku un nopietnību. Novērtējuma rezultāti būtu jāņem vērā, nosakot piemērotus pasākumus, kas veicami, lai uzskatāmi parādītu, ka personas datu apstrāde notiek saskaņā ar šīs regulas noteikumiem. Ja novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību ir norādīts, ka apstrādes darbības ietver augstu risku, ko pārzinis nevar mazināt ar saprātīgiem pasākumiem attiecībā uz pieejamo tehnoloģiju un īstenošanas izmaksām, pirms apstrādes būtu jāveic apspriešanās ar uzraudzības iestādi.

(67) Ja uz personas datu aizsardzības pārkāpumu nereaģē pienācīgi un savlaicīgi, tas personām var izraisīt tādu fizisku, materiālu vai morālu kaitējumu kā, piemēram, iespējas kontrolēt savus personas datus zaudēšana vai to tiesību ierobežošana, diskriminācija, identitātes zādzība vai viltošana, finansiāls zaudējums, neatļauta pseidonimizācijas atcelšana, kaitējums reputācijai, ar dienesta noslēpumu aizsargātu datu konfidencialitātes zaudēšana vai jebkāda cita attiecīgajai personai nelabvēlīga ekonomiskā vai sociālā situācija. Tādēļ, tiklīdz pārzinim ir kļuvis zināms, ka noticis personas datu aizsardzības pārkāpums, pārzinim bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, ne vēlāk kā 72 stundu laikā no brīža, kad pārkāpums tam kļuvis zināms, būtu jāpaziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu kompetentajai uzraudzības iestādei, izņemot, ja pārzinis spēj saskaņā ar pārskatatbildības principu uzskatāmi parādīt, ka personas datu aizsardzības pārkāpums, visticamāk, nerada risku fizisku personu tiesībām un brīvībām. Ja to nevar paveikt 72 stundu laikā, paziņojumam būtu jāpievieno paskaidrojums par kavēšanās iemesliem, un informāciju var sniegt pa posmiem bez nepamatotas turpmākas kavēšanās.

(67.a jauns)Ja ir visai ticams, ka personas datu pārkāpums rada augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, fiziskās personas būtu jāinformē bez nepamatotas kavēšanās, lai tās varētu veikt nepieciešamos piesardzības pasākumus. Paziņojumā būtu jāapraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturs, kā arī ieteikumi, kā attiecīgā persona varētu mīkstināt iespējamās nelabvēlīgās sekas. Paziņošana datu subjektam būtu jāveic cik vien iespējams ātri un ciešā sadarbībā ar uzraudzības iestādi, ievērojot tās vai citas attiecīgas iestādes (piemēram, tiesībaizsardzības iestādes) sniegtos norādījumus. Piemēram, ja nepieciešams mazināt tūlītēju kaitējuma risku, būtu ātri jāsniedz paziņojums datu subjektam, taču nepieciešamība īstenot piemērotus pasākumus, lai novērstu datu aizsardzības pārkāpuma turpināšanos vai līdzīgus pārkāpumus, var attaisnot kavēšanos.

(68) Ir jāpārliciecinās, vai ir īstenoti visi attiecīgie tehniskie un organizatoriskie aizsardzības pasākumi, lai nekavējoties konstatētu, vai ir noticis personas datu aizsardzības pārkāpums, un ātri informētu uzraudzības iestādi un datu subjektu. Paziņošana bez nepamatotas kavēšanās būtu jānosaka, jo īpaši, ņemot vērā personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu un smagumu, kā arī tā sekas un nelabvēlīgo ietekmi uz datu subjektu. Šāda paziņošana var izraisīt uzraudzības iestādes iejaukšanos atbilstīgi tās uzdevumiem un pilnvarām, kas noteiktas šajā regulā.

(68.a)(...)

(69) Nosakot sīki izstrādātus noteikumus par formātu un kārtību, kādā jāpaziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumiem, būtu pienācīgi jāņem vērā apstākļi, kādos noticis pārkāpums, tostarp tas, vai personas dati ir bijuši aizsargāti ar piemērotiem tehniskiem aizsardzības pasākumiem, ar kuru palīdzību var efektīvi ierobežot identitātes viltošanas vai cita veida ļaunprātīgas izmantošanas iespējamību. Turklāt, izstrādājot šādus noteikumus un kārtību, būtu jāņem vērā tiesībaizsardzības iestāžu leģitīmās intereses gadījumos, kad priekšlaicīga informācijas atklāšana varētu nevajadzīgi kavēt pārkāpuma apstākļu izmeklēšanu.

(70) Direktīvā 95/46/EK bija noteikts vispārīgs pienākums paziņot par personas datu apstrādi uzraudzības iestādei. Šis pienākums izraisīja administratīvu un finanšu slogu, taču ne vienmēr palīdzēja uzlabot personas datu aizsardzību. Tāpēc šādi nekritiski vispārīgi paziņošanas pienākumi būtu jāatceļ un jāaizstāj ar efektīvām procedūrām un mehānismiem, kas pievēršas tiem apstrādes darbību veidiem, kuri varētu radīt augstu risku personu tiesībām un brīvībām sava rakstura, piemērošanas jomas, konteksta un nolūku dēļ. Šādi apstrādes darbību veidi var būt tādi, kuri jo īpaši ietver jauno tehnoloģiju izmantošanu, vai tādi, kuri pieder pie kāda jauna veida un par kuriem pārzinis pirms tam nav veicis novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību, vai tādi, pēc kuriem ir radusies vajadzība, ņemot vērā laiku, kas pagājis kopš sākotnējās apstrādes.

- (70.a) Šādos gadījumos pārzinim pirms apstrādes būtu jāveic novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību, lai izvērtētu augstā riska iespējamību un nopietnību, ņemot vērā apstrādes raksturu, piemērošanas jomu, kontekstu un nolūkus un riska avotus, kurā jo īpaši būtu jāietver paredzētie pasākumi, aizsardzības pasākumi un mehānismi, kas mazina minēto risku, nodrošina personas datu aizsardzību un uzskatāmi parāda, ka šīs regulas noteikumi ir ievēroti.
- (71) Tam jo īpaši būtu jāattiecas uz plaša mēroga apstrādes darbībām, kuru mērķis ir ievērojama personas datu apjoma apstrāde reģionālā, valsts vai starpvalstu līmenī un kuras var ietekmēt lielu datu subjektu skaitu un kuras var izraisīt augstu risku, piemēram, to sensitivitātes dēļ, ja saskaņā ar sasniegto tehnoloģisko zināšanu līmeni plašā mērogā tiek izmantota jauna tehnoloģija, kā arī uz citām apstrādes darbībām, kuras rada augstu risku datu subjektu tiesībām un brīvībām, jo īpaši gadījumos, kad datu subjektam ir grūtāk izlietot savas tiesības. Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību būtu jāveic arī gadījumos, kad dati tiek apstrādāti, lai pieņemtu lēmumus attiecībā uz konkrētām personām pēc jebkādas ar fiziskām personām saistītu personisku aspektu sistemātiskas un plašas novērtēšanas, kuras pamatā ir minēto datu profilēšana, vai pēc īpašu kategoriju personas datu apstrādes, biometrisku datu apstrādes vai tādu datu apstrādes, kas attiecas uz kriminālu sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem, vai ar tiem saistītiem drošības pasākumiem. Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību ir nepieciešams arī publiski pieejamu zonu uzraudzībai plašā mērogā, jo īpaši izmantojot optiskas elektroniskas iekārtas, vai visām citām darbībām, ja kompetentā uzraudzības iestāde uzskata, ka apstrāde varētu radīt augstu risku datu subjektu tiesībām un brīvībām, jo īpaši tāpēc, ka tās kavē datu subjektus izlietot savas tiesības vai izmantot pakalpojumu vai līgumu, vai tāpēc, ka minētās darbības sistemātiski veic plašā mērogā. Personas datu apstrāde nebūtu jāuzskata par apstrādi plašā mērogā, ja tā ir pacientu vai klientu personas datu apstrāde, ko veic konkrēts ārsts, veselības aprūpes speciālists vai advokāts. Šādos gadījumos novērtējumam par ietekmi uz datu aizsardzību nevajadzētu būt obligātam.

- (72) Noteiktos apstākļos var būt saprātīgi un lietderīgi veikt plašāku novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību, kura priekšmets nav tikai viens projekts, piemēram, ja publiskas iestādes vai struktūras vēlas izveidot vienotu lietotņu vai apstrādes platformu vai ja vairāki pārziņi plāno ieviest vienotu lietotņu vai apstrādes vidi kādā rūpniecības nozarē vai segmentā, vai kādai plaši lietotai horizontālai darbībai.
- (73) Ja pieņem valsts tiesību aktus, kuri ir publiskas iestādes vai publiskas struktūras uzdevumu izpildes pamatā un ar kuriem regulē attiecīgo konkrēto apstrādes darbību vai apstrādes darbību kopumu, dalībvalstis var uzskatīt, ka pirms apstrādes darbībām ir nepieciešams veikt minēto novērtējumu.
- (74) Gadījumos, kad novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību ir norādīts, ka – ja nav paredzētas garantijas, drošības pasākumi un mehānismi riska mazināšanai – apstrāde radītu augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām un pārzinis uzskata, ka risku nevar mazināt ar saprātīgiem pasākumiem attiecībā uz pieejamo tehnoloģiju un īstenošanas izmaksām, pirms apstrādes darbību sākšanas būtu jāapspriežas ar uzraudzības iestādi. Šādu augstu risku, visticamāk, rada daži datu apstrādes veidi un apstrādes apjoms un biežums, kas var izraisīt arī kaitējumu vai fiziskas personas tiesību un brīvību ierobežošanu. Uzraudzības iestādei uz pieprasījumu par apspriešanos būtu jāatbild noteiktā termiņā. Tomēr tam, ka uzraudzības iestāde nav sniegusi atbildi šajā noteiktajā termiņā, nebūtu jāskar neviena uzraudzības iestādes iejaukšanas saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem uzdevumiem un pilnvarām, tostarp pilnvarām aizliegt apstrādes darbības. Saistībā ar šo apspriešanās procesu uzraudzības iestādei var iesniegt novērtējuma par ietekmi uz datu aizsardzību, kas tika veikts saistībā ar attiecīgo apstrādi atbilstīgi 33. pantam, iznākumu, jo īpaši pasākumus, ar kuriem paredzēts mazināt risku personu tiesībām un brīvībām.

- (74.a) Datu apstrādātājam nepieciešamības gadījumā un pēc pieprasījuma būtu jāpalīdz pārzinim nodrošināt, ka tiek ievēroti pienākumi, kas izriet no novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību veikšanas un no iepriekšējas apspriešanās ar uzraudzības iestādi.
- (74.b) Ar uzraudzības iestādi būtu jāapspriežas arī, sagatavojot likumdošanas vai regulatīvu pasākumu, kurš paredz personas datu apstrādi, lai nodrošinātu, ka plānotā apstrāde atbilst šīs regulas noteikumiem, un jo īpaši lai mazinātu risku attiecībā uz datu subjektu.
- (75) Ja datu apstrādi veic publiska iestāde, izņemot tiesas vai neatkarīgas tiesu iestādes, kad tās pilda tiesas funkciju, vai ja privātajā sektorā apstrādi veic pārzinis, kura pamatdarbības sastāv no apstrādes darbībām, kam nepieciešama regulāra un sistemātiska datu subjektu novērošana, personai ar speciālām zināšanām datu aizsardzības tiesību un prakses jomā būtu jāpalīdz pārzinim vai apstrādātājam uzraudzīt to, kā iekšēji tiek ievērota šī regula. Privātajā sektorā pārziņa pamatdarbības ir saistītas ar tā galvenajām darbībām, un tās nav saistītas ar personas datu apstrādi kā palīgdarbības. Nepieciešamais speciālo zināšanu līmenis būtu jānosaka jo īpaši saskaņā ar veiktajām datu apstrādes darbībām un aizsardzību, kas nepieciešama personas datiem, kurus pārzinis vai apstrādātājs apstrādā. Šādiem datu aizsardzības inspektoriem neatkarīgi no tā, vai pārzinis ir to darba devējs, būtu jāspēj neatkarīgi pildīt savus pienākumus un uzdevumus.
- (76) Lai atvieglotu šīs regulas efektīvu piemērošanu, apvienības vai citas struktūras, kas pārstāv pārziņu vai apstrādātāju kategorijas, būtu jāmudina izstrādāt rīcības kodeksus, ievērojot šajā regulā paredzētos ierobežojumus un ņemot vērā apstrādes īpatnības konkrētās nozarēs un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu īpašās vajadzības. Konkrētāk, šādos rīcības kodeksos varētu precizēt pārziņu un apstrādātāju pienākumus, ņemot vērā apstrādei raksturīgo risku, ko tā varētu radīt personu tiesībām un brīvībām.

- (76.a) Izstrādājot rīcības kodeksu vai grozot un paplašinot šādu kodeksu, apvienībām un citām struktūrām, kas pārstāv pārziņu vai apstrādātāju kategorijas, būtu jāapspriežas ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp, ja iespējams, ar datu subjektiem, un jāņem vērā saistībā ar šādām apspriedēm saņemtie iesniegumi un izteiktie viedokļi.
- (77) Lai uzlabotu pārredzamību un šīs regulas ievērošanu, būtu jāiedrošina izstrādāt sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus un marķējumus, kas ļautu datu subjektam ātri novērtēt datu aizsardzības līmeni saistībā ar konkrētiem produktiem un pakalpojumiem.
- (78) Personas datu pārrobežu plūsmas uz valstīm ārpus Savienības un starptautiskām organizācijām un no tām ir vajadzīgas starptautiskās tirdzniecības un starptautiskās sadarbības paplašināšanai. Šo plūsmu palielināšanās ir radījusi jaunas problēmas un bažas par personas datu aizsardzību. Taču gadījumos, kad personas dati no Savienības tiek nosūtīti pārziņiem, apstrādātājiem vai citiem saņēmējiem trešās valstīs vai starptautiskām organizācijām, aizsardzības līmenim, ko šī regula garantē fiziskām personām Savienībā, nebūtu jāsamazinās, tostarp gadījumos, kad personas dati no trešās valsts vai starptautiskās organizācijas tiek nosūtīti tālāk pārziņiem, apstrādātājiem tajā pašā vai citā trešā valstī vai starptautiskā organizācijā. Jebkurā gadījumā nosūtīt datus uz trešām valstīm un starptautiskām organizācijām var tikai tad, ja tiek pilnībā ievēroti šīs regulas noteikumi. Nosūtīšana var notikt tikai tad, ja, ņemot vērā pārējos šīs regulas noteikumus, pārzinis vai apstrādātājs ievēro V nodaļā izklāstītos nosacījumus.
- (79) Šī regula neskar starptautiskus nolīgumus, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm un ar ko regulē personas datu nosūtīšanu, tostarp paredz atbilstošas garantijas datu subjektiem. Dalībvalstis var slēgt starptautiskus nolīgumus, kas ietver personas datu nosūtīšanu trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, ciktāl šādi nolīgumi neietekmē šo regulu vai jebkādos citus ES tiesību aktu noteikumus un ciktāl tie ietver datu subjektu pamattiesību aizsardzību atbilstošā līmenī.

- (80) Komisija attiecībā uz visu Savienību var nolemt, ka konkrētas trešās valstis vai kāda teritorija vai konkrēts sektors trešā valstī, vai starptautiska organizācija nodrošina datu aizsardzību adekvātā līmenī, tādējādi nodrošinot juridisko noteiktību un vienotību visā Savienībā attiecībā uz trešām valstīm vai starptautiskajām organizācijām, par kurām uzskata, ka tās nodrošina šādu aizsardzības līmeni. Šādos gadījumos personas datus uz šīm valstīm var nosūtīt bez nepieciešamības saņemt jebkādu turpmāku atļauju. Komisija pēc paziņojuma sniegšanas un pilnvērtīga pamatojuma nosūtīšanas trešai valstij var arī nolemt atsaukt šādu lēmumu.
- (81) Saskaņā ar pamatvērtībām, uz kurām balstās Savienība, un jo īpaši cilvēktiesību aizsardzību, Komisijai, novērtējot trešo valsti vai kādu teritoriju vai konkrētu sektoru trešā valstī, būtu jāņem vērā tas, kā konkrēta trešā valsts ievēro tiesiskumu, tiesu pieejamību, kā arī starptautiskās cilvēktiesību normas un standartus, un tās vispārējie un nozaru tiesību akti, tostarp tiesību akti attiecībā uz sabiedrisko drošību, aizsardzību un valsts drošību, kā arī sabiedrisko kārtību un krimināltiesībām. Pieņemot lēmumu par aizsardzības līmeņa adekvātumu kādā teritorijā vai konkrētā nozarē trešā valstī, būtu jāņem vērā skaidri un objektīvi kritēriji, piemēram, konkrētas apstrādes darbības un piemērojamo juridisko standartu un attiecīgajā trešā valstī spēkā esošo tiesību aktu darbības joma. Vajadzētu, lai trešā valsts piedāvā garantijas, kas nodrošinātu adekvātu aizsardzības līmeni, kurš pēc būtības ir līdzvērtīgs Savienībā garantētajam, jo īpaši, ja datus apstrādā vienā vai vairākos konkrētos sektoros. Trešai valstij jo īpaši būtu jānodrošina efektīva neatkarīga datu aizsardzības uzraudzība un būtu jāparedz sadarbības mehānismi ar Eiropas datu aizsardzības iestādēm, un priekš datu subjektiem būtu jāparedz efektīvas un īstenojamas tiesības un efektīva aizsardzība administratīvā kārtā vai tiesā.

- (81.a) Papildus starptautiskām saistībām, ko uzņēmusies trešā valsts vai starptautiskā organizācija, Komisijai būtu jāņem vērā arī pienākumi, kas izriet no trešās valsts vai starptautiskās organizācijas dalības daudzpusējās vai reģionālās sistēmās, jo īpaši attiecībā uz personas datu aizsardzību, kā arī šo pienākumu izpilde. Jo īpaši būtu jāņem vērā trešās valsts pievienošanās Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijai par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi un tās Papildu protokolam. Izvērtējot aizsardzības līmeņa pietiekamību trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, Komisijai būtu jākonsultējas ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju.
- (81.b) Komisijai būtu jāuzrauga, kā darbojas lēmumi par aizsardzības līmeni trešā valstī vai kādā teritorijā vai konkrētā nozarē trešā valstī, vai starptautiskā organizācijā, tostarp lēmumi, kas pieņemti, pamatojoties uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu vai 26. panta 4. punktu. Savos lēmumos par aizsardzības līmeņa adekvātumu Komisijai būtu jāparedz periodiskas pārskatīšanas mehānisms attiecībā uz to darbību. Šī periodiskā pārskatīšana būtu jāveic, apspriežoties ar attiecīgo trešo valsti vai starptautisko organizāciju, un tajā būtu jāņem vērā visi būtiskie notikumi trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā. Uzraudzības nolūkā un lai veiktu periodisko pārskatīšanu, Komisijai būtu jāņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes viedokļi un atzinumi, kā arī tie, kas iegūti no citām attiecīgajām struktūrām un avotiem. Komisijai saprātīgā laikposmā būtu jāizvērtē pēdējo minēto lēmumu darbība un par visiem attiecīgajiem atzinumiem jāziņo komitejai Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē, kā noteikts saskaņā ar šo regulu, Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (82) Komisija var atzīt, ka trešā valsts vai kāda teritorija vai konkrēts sektors trešā valstī, vai starptautiska organizācija vairs nenodrošina adekvātu datu aizsardzības līmeni. Līdz ar to personas datu nosūtīšana uz šo trešo valsti vai starptautisko organizāciju būtu jāaizliedz, ja vien nav izpildītas 42. līdz 44. panta prasības. Šādā gadījumā būtu jāparedz noteikumi par apspriešanās procesu starp Komisiju un šādu trešo valsti vai starptautisko organizāciju. Komisijai būtu laikus jāinformē attiecīgā trešā valsts vai starptautiskā organizācija par iemesliem un jāapspriežas ar to, lai šo situāciju atrisinātu.
- (83) Kamēr lēmums par aizsardzības līmeņa adekvātumu nav pieņemts, pārzinim vai apstrādātājam būtu jāveic pasākumi, kas kompensētu datu aizsardzības trūkumus trešā valstī, paredzot atbilstošas garantijas datu subjektam. Šādas atbilstošas garantijas varētu nozīmēt, ka tiek izmantoti saistošie uzņēmuma noteikumi, Komisijas pieņemtās standarta datu aizsardzības klauzulas, uzraudzības iestādes pieņemtās standarta datu aizsardzības klauzulas vai uzraudzības iestādes apstiprinātās līguma klauzulas. Šīm garantijām būtu jānodrošina, lai tiktu ievērotas datu aizsardzības prasības un datu subjektu tiesības atbilstīgi Eiropas Savienībā veiktai apstrādei, tostarp īstenojamu datu subjekta tiesību un efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamība, ieskaitot iespēju saņemt efektīvu aizsardzību administratīvā kārtā vai tiesā un pieprasīt kompensāciju Savienībā un trešā valstī. Tiem jo īpaši būtu jāattiecas uz atbilstību vispārīgiem principiem, kuri saistīti ar personas datu apstrādi, un "integrētas datu aizsardzības" un "datu aizsardzības pēc noklusējuma" principiem. Arī publiskās iestādes vai struktūras var veikt datu nosūtīšanu uz trešo valsti publiskām iestādēm vai struktūrām vai starptautiskām organizācijām, kurām ir atbilstoši pienākumi vai funkcijas, tostarp pamatojoties uz noteikumiem, kuri iekļaujami administratīvos pasākumos, piemēram, saprašanās memorandā, datu subjektiem paredzot īstenojamās un efektīvas tiesības. Ja garantijas ir iekļautas juridiski nesaistošos administratīvos noteikumos, būtu jāsaņem kompetentās uzraudzības iestādes atļauja.

- (84) Iespējai, ka pārzinis vai apstrādātājs var izmantot Komisijas vai uzraudzības iestādes pieņemtās standarta datu aizsardzības klauzulas, nebūtu jāizslēdz tas, ka pārzinis vai apstrādātājs var iekļaut standarta datu aizsardzības klauzulas plašākā līgumā, tostarp līgumā starp apstrādātāju un citu apstrādātāju, vai pievienot citas klauzulas vai papildu garantijas, ja vien tās tieši vai netieši nav pretrunā Komisijas vai uzraudzības iestādes pieņemtajām līguma standartklauzulām vai neierobežo datu subjekta pamattiesības vai brīvības. Pārziņi un apstrādātāji būtu jāmudina nodrošināt papildu garantijas, izmantojot līgumsaistības, ar kurām papildina standarta aizsardzības klauzulas.
- (85) Uzņēmumu grupai vai uzņēmēj sabiedrību grupai, kas iesaistīta kopīgā saimnieciskā darbībā, vajadzētu būt iespējai izmantot apstiprinātus saistošos uzņēmuma noteikumus datu starptautiskai nosūtīšanai ārpus Savienības uz organizācijām, kas pieder pie tās pašas uzņēmumu grupas vai uzņēmēj sabiedrību grupas, ja vien šādi saistošie uzņēmuma noteikumi ietver visus galvenos principus un īstenojamās tiesības, kas nodrošina atbilstošas garantijas personas datu nosūtīšanai vai nosūtīšanas kategorijām.
- (86) Būtu jāparedz noteikumi, kas ļauj nosūtīt datus noteiktos gadījumos, kad datu subjekts ir devis savu skaidru piekrišanu, ja nosūtīšana ir gadījuma rakstura un nepieciešama saistībā ar līgumu vai likumīgu prasību, neatkarīgi no tā, vai to izvirza tiesas procesā vai administratīvā vai ārpustiesas procedūrā, tostarp regulatīvo struktūru procedūrās. Būtu jāparedz arī noteikumi, kas ļauj nosūtīt datus, ja tas nepieciešams, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos noteiktām svarīgām sabiedrības interesēm, vai ja datus nosūta no reģistra, kas izveidots ar likumu un ir paredzēts, lai leģitīmi ieinteresētas personas vai sabiedrība varētu to izmantot. Pēdējā minētajā gadījumā nebūtu jānosūta pilnīgi visi reģistrā ietvertie dati vai veselas datu kategorijas, un, ja reģistrs ir paredzēts, lai to varētu izmantot leģitīmi ieinteresētas personas, dati būtu jānosūta tikai pēc šo personu pieprasījuma vai ja šīs personas ir datu saņēmējas, pilnībā ņemot vērā datu subjekta intereses un pamattiesības.

- (87) Šīm atkāpēm jo īpaši būtu jāattiecas uz datu nosūtīšanu, ko pieprasa un kas ir vajadzīga saistībā ar svarīgiem sabiedrības interešu iemesliem, piemēram, kad starptautiska datu apmaiņa notiek starp konkurences iestādēm, nodokļu vai muitas pārvaldēm, finanšu uzraudzības iestādēm, dienestiem, kuru kompetencē ir sociālā nodrošinājuma vai sabiedrības veselības jautājumi, piemēram, ja runa ir par kontaktu izsekojumu lipīgo slimību gadījumā vai lai samazinātu un/vai novērstu dopingu sportā. Personas datu nosūtīšana tāpat būtu uzskatāma par likumīgu, ja tā ir nepieciešama, lai aizsargātu kādu no interesēm, kas ir būtiskas datu subjekta vai citas personas vitālām interesēm, tostarp fiziskajai veselībai vai dzīvībai, ja datu subjekts nav spējīgs dot savu piekrišanu. Ja nav lēmuma par aizsardzības līmeņa adekvātumu, Savienības tiesību aktos vai dalībvalsts tiesību aktos, ja ir svarīgi iemesli sabiedrības interesēs, skaidri nosaka ierobežojumus attiecībā uz konkrētu kategoriju datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautiskai organizācijai. Dalībvalstīm par šādiem lēmumiem būtu jāpaziņo Komisijai. Varētu uzskatīt, ka jebkādu datu subjekta, kurš fiziski vai juridiski nevar dot piekrišanu, personas datu nosūtīšana starptautiskai humanitārai organizācijai ar mērķi izpildīt uzdevumu saskaņā ar Ženēvas konvencijām un/vai pareizi piemērot starptautiskās humanitārās tiesības, kas piemērojamas bruņotos konfliktos, ir nepieciešama svarīgu iemeslu dēļ sabiedrības interesēs vai ir datu subjekta vitālās interesēs.
- (88) Nosūtīšana, ko var kvalificēt kā tādu, kas neatkārtojas un kas tikai attiecas uz ierobežotu datu subjektu skaitu, varētu būt iespējama arī, pamatojoties uz pārziņa pārliecinošām leģitīmām interesēm, kad minētās intereses ir svarīgākas par datu subjekta interesēm vai tiesībām un brīvībām un kad pārzinis ir novērtējis visus ar datu nosūtīšanu saistītos apstākļus. Pārzinim būtu īpaši jāapsver datu būtība, ierosinātās apstrādes darbības vai darbību nolūks un ilgums, kā arī situācija datu izcelsmes valstī, trešā valstī un galamērķa valstī un jānodrošina piemērotas garantijas fizisku personu pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzībai attiecībā uz viņu personas datu apstrādi. Šādai nosūtīšanai vajadzētu būt iespējamai tikai atsevišķos gadījumos, ja nepiemēro nevienu no pārējiem iemesliem attiecībā uz nosūtīšanu. Zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos būtu jāņem vērā, ka sabiedrībai ir leģitīmas tiesības sagaidīt zināšanu uzlabošanos. Pārzinis informē uzraudzības iestādi un datu subjektu par minēto nosūtīšanu.

- (89) Jebkurā gadījumā, ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu par datu aizsardzības līmeņa adekvātumu trešā valstī, pārzinim vai apstrādātājam būtu jāizmanto risinājumi, kas datu subjektiem sniedz īstenojamas un efektīvas tiesības attiecībā uz viņu datu apstrādi Savienībā arī pēc tam, kad dati būs nosūtīti, lai tādējādi viņi joprojām varētu baudīt savas pamattiesības un garantijas.
- (90) Dažas trešās valstis ievieš normatīvos un citus tiesību aktus, kuru mērķis ir tieši regulēt datu apstrādes darbības, ko fiziskas un juridiskas personas veic dalībvalstu jurisdikcijā. Tas var ietvert tiesu spriedumus vai administratīvu iestāžu lēmumus trešās valstīs, ar kuriem pārzinim vai apstrādātājam prasa nosūtīt vai atklāt personas datus un kuri nav balstīti uz starptautisku nolīgumu, piemēram, savstarpējas tiesiskās palīdzības līgumu, kas ir spēkā starp pieprasītāju trešo valsti un Savienību vai kādu tās dalībvalsti. Šādu normatīvu un citu tiesību aktu ekstrateritoriāla piemērošana var būt pretrunā starptautiskām tiesībām un var kavēt šīs regulas garantētās aizsardzības nodrošināšanu fiziskām personām Savienībā. Nosūtīšana būtu jāatļauj tikai tad, ja šīs regulas nosacījumi nosūtīšanai uz trešām valstīm ir izpildīti. Tas cita starpā varētu būt gadījumos, kad izpaušana ir nepieciešama, pamatojoties uz svarīgām sabiedrības interesēm, kas atzītas Savienības tiesību aktos vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri ir piemērojami pārzinim.

- (91) Personas datu pārvietošanās pāri robežām ārpus Savienības var ievērojami ietekmēt personu spējas izlietot tiesības uz datu aizsardzību, jo īpaši, lai aizsargātu sevi pret nelikumīgu izmantošanu vai šādas informācijas atklāšanu. Vienlaikus uzraudzības iestādes var saskarties ar situāciju, ka tās nevar reaģēt uz sūdzībām vai veikt izmeklēšanu saistībā ar darbībām, kas norisinās robežu otrā pusē. To pūliņus kopīgi strādāt pārrobežu kontekstā var sarežģīt arī nepietiekamās preventīvās vai korektīvās pilnvaras, tiesisko regulējumu atšķirības un tādi praktiski šķēršļi kā, piemēram, ierobežoti līdzekļi. Tāpēc ir nepieciešams veicināt ciešāku datu aizsardzības uzraudzības iestāžu sadarbību, lai palīdzētu tām apmainīties ar informāciju un veikt izmeklēšanas kopā ar kolēģiem citās valstīs. Lai izstrādātu starptautiskās sadarbības mehānismus, kas veicina un sniedz starptautisku savstarpēju palīdzību personas datu aizsardzības tiesību aktu izpildē, Komisijai un uzraudzības iestādēm būtu jāapmainās ar informāciju un jāsadarbojas ar kompetentajām iestādēm trešās valstīs attiecībā uz darbībām, kuras saistītas ar to pilnvaru īstenošanu, pamatojoties uz savstarpējību un atbilstoši šīs regulas noteikumiem, tostarp tiem, kas izklāstīti V nodaļā.
- (92) Tādu uzraudzības iestāžu izveide dalībvalstīs, kuras ir pilnvarotas veikt savus uzdevumus un pildīt savas pilnvaras pilnīgi neatkarīgi, ir būtiska sastāvdaļa fizisku personu aizsardzībā attiecībā uz viņu personas datu apstrādi. Dalībvalstis var izveidot vairāk nekā vienu uzraudzības iestādi atbilstoši valsts konstitucionālajai, organizatoriskajai vai administratīvajai uzbūvei.
- (92.a) Uzraudzības iestāžu neatkarībai nebūtu jānozīmē, ka uzraudzības iestādēm nevar piemērot kontroles vai uzraudzības mehānismus attiecībā uz šo iestāžu finanšu izdevumiem. Tas arī nenozīmē, ka uz uzraudzības iestādēm nevar attiecināt pārskatīšanu tiesā.

- (93) Ja dalībvalsts izveido vairākas uzraudzības iestādes, tai būtu ar likumu jāizveido mehānisms, kas nodrošina šo uzraudzības iestāžu efektīvu dalību konsekvences mehānismā. Dalībvalstij būtu jo īpaši jānorīko tā uzraudzības iestāde, kas būs vienotais kontaktpunkts efektīvai šo iestāžu dalībai mehānismā, lai nodrošinātu ātru un raitu sadarbību ar citām uzraudzības iestādēm, Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju un Komisiju.
- (94) Katrai uzraudzības iestādei būtu jāpiešķir finanšu un cilvēkresursi, telpas un infrastruktūra, kas ir nepieciešami efektīvai uzdevumu izpildei, tostarp arī to uzdevumu izpildei, kas saistīti ar savstarpējo palīdzību un sadarbību ar citām uzraudzības iestādēm visā Savienībā. Katrai uzraudzības iestādei vajadzētu būt atsevišķam, publiskam gada budžetam, kas var būt daļa no kopējā valsts budžeta.
- (95) Vispārējie nosacījumi, lai kļūtu par uzraudzības iestādes locekli vai locekļiem, katrā dalībvalstī būtu jānosaka ar likumu, un ar tiem jo īpaši būtu jānodrošina, lai šos locekļus amatā ieceltu vai nu dalībvalsts parlaments un/vai valdība, vai valsts vadītājs, pamatojoties uz valdības vai valdības locekļa, vai parlamenta vai tā palātas priekšlikumu, vai arī neatkarīga struktūra, kurai ar dalībvalsts likumu uzticēta iecelšana, kas jāīsteno pārredzamā procedūrā. Lai nodrošinātu uzraudzības iestāžu neatkarību, uzraudzības iestādes loceklim vai locekļiem būtu jārīkojas godprātīgi, jāatturas veikt jebkādas darbības, kas nav savienojamas ar viņu pienākumiem, un savu pilnvaru laikā tiem nevajadzētu uzņemties nekādu citu nesavienojamu algotu vai nealgotu darbu. Uzraudzības iestādei vajadzētu būt savam personālam, kuru izvēlas uzraudzības iestāde vai neatkarīga struktūra, kas izveidota ar dalībvalsts tiesību aktiem, un kurš būtu pakļauts vienīgi uzraudzības iestādes locekļa vai locekļu vadībai.

- (95.a) Katrai uzraudzības iestādei vajadzētu būt kompetentai savas dalībvalsts teritorijā īstenot pilnvaras un pildīt uzdevumus, kas tai piešķirti saskaņā ar šo regulu. Tam būtu jāattiecas jo īpaši uz apstrādi saistībā ar darbībām pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vietā savas dalībvalsts teritorijā, tādu personas datu apstādi, ko sabiedrības interesēs veic publiskas iestādes vai privātas struktūras, apstrādi, kas ietekmē datu subjektus tās teritorijā, vai apstrādi, ko veic pārzinis vai apstrādātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā, bet strādā ar datu subjektiem, kas dzīvo tās teritorijā. Tam būtu jāaptver datu subjekta iesniegtu sūdzību izskatīšana, izmeklēšanas veikšana par šīs regulas piemērošanu, sabiedrības informētības veicināšana par riskiem, noteikumiem, aizsardzības pasākumiem un tiesībām saistībā ar personas datu apstrādi.
- (96) Uzraudzības iestādēm būtu jāuzrauga šīs regulas noteikumu piemērošana un jāveicina tās saskanīga piemērošana visā Savienībā, lai aizsargātu fiziskas personas attiecībā uz viņu personas datu apstrādi un atvieglotu personas datu brīvu apriti iekšējā tirgū. Šajā nolūkā uzraudzības iestādēm būtu jāsadarbojas citai ar citu un ar Komisiju, neparedzot nepieciešamību pēc nolīgumiem starp dalībvalstīm par savstarpējās palīdzības sniegšanu vai par šādu sadarbību.

(97) Ja personas datu apstrāde notiek saistībā ar darbībām, ko veic pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vietā Savienībā, un pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī, vai ja apstrāde, kas notiek saistībā ar darbībām, ko veic pārziņa vai apstrādātāja vienīgajā uzņēmējdarbības vietā Savienībā, būtiski ietekmē vai var būtiski ietekmēt datu subjektus vairāk nekā vienā dalībvalstī, pārziņa vai apstrādātāja galvenās uzņēmējdarbības vietas vai pārziņa vai apstrādātāja vienīgās uzņēmējdarbības vietas uzraudzības iestādei būtu jārikojas kā vadošajai iestādei. Tai būtu jāsadarbojas ar pārējām attiecīgajām iestādēm, tāpēc ka pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta atrodas to dalībvalstu teritorijā, tāpēc ka ir būtiski ietekmēti to teritorijā dzīvojošie datu subjekti vai tāpēc ka tajās ir iesniegta sūdzība. Arī tad, ja sūdzību ir iesniedzis datu subjekts, kurš nedzīvo konkrētajā dalībvalstī, tai uzraudzības iestādei, kurā šāda sūdzība ir iesniegta, vajadzētu arī būt attiecīgajai uzraudzības iestādei. Pildot savu uzdevumu sniegt pamatnostādnes par jebkādiem jautājumiem, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu, Eiropas Datu aizsardzības kolēģija var sniegt pamatnostādnes jo īpaši par kritērijiem, kas jāņem vērā, lai pārliecinātos, vai konkrētā apstrāde būtiski ietekmē datu subjektus vairāk nekā vienā dalībvalstī, un par to, kas ir būtisks un motivēts iebildums.

(97.a) Vadošajai iestādei vajadzētu būt kompetentai pieņemt saistošus lēmumus attiecībā uz pasākumiem, piemērojot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šīs regulas noteikumiem. Īstenojot savas vadošās iestādes pilnvaras, uzraudzības iestādei lēmumu pieņemšanas procesā būtu cieši jāiesaista attiecīgās uzraudzības iestādes un tās jākoordinē. Gadījumos, kad ar lēmumu pilnībā vai daļēji noraida datu subjekta iesniegtu sūdzību, šāds lēmums būtu jāpieņem tai uzraudzības iestādei, kurā ir iesniegta sūdzība.

(97.b) Par lēmumu būtu kopīgi jāvienojas vadošajai uzraudzības iestādei un attiecīgajām uzraudzības iestādēm, un tam vajadzētu būt adresētam pārziņa vai apstrādātāja galvenajai vai vienīgajai uzņēmējdarbības vietai un pārzinim vai apstrādātājam saistošam. Pārzinim vai apstrādātājam būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai un tā lēmuma īstenošanu, par kuru vadošā uzraudzības iestāde paziņojusi pārziņa vai apstrādātāja galvenajai uzņēmējdarbības vietai attiecībā uz apstrādes darbībām Savienībā.

- (97.c) Ikvienai uzraudzības iestādei, kas nerīkojas kā vadošā uzraudzības iestāde, vajadzētu būt kompetentai izskatīt vietējos gadījumus, ja pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī, bet konkrētās apstrādes priekšmets attiecas tikai uz apstrādi, kas veikta vienā dalībvalstī, un ir saistīts tikai ar datu subjektiem šajā vienā dalībvalstī, piemēram, ja priekšmets attiecas uz darba ņēmēju datu apstrādi kādas dalībvalsts konkrētā nodarbinātības kontekstā. Šādos gadījumos uzraudzības iestādei par šo jautājumu būtu nekavējoties jāinformē vadošā uzraudzības iestāde. Pēc informācijas saņemšanas vadošajai uzraudzības iestādei būtu jāizlemj, vai tā izskatīs jautājumu saskaņā ar vienas pieturas aģentūras mehānismu, ievērojot 54.a pantu, vai arī jautājums vietējā līmenī būtu jāizskata tai uzraudzības iestādei, kura par to informējusi. Lai nodrošinātu lēmuma faktisko izpildi attiecībā pret pārzini vai apstrādātāju, vadošajai uzraudzības iestādei, lemjot par to, vai tā izskatīs jautājumu, būtu jāņem vērā, vai pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību tās uzraudzības iestādes dalībvalstī, kura sniegusi informāciju. Ja vadošā uzraudzības iestāde nolemj, ka tā izskatīs jautājumu, uzraudzības iestādei, kura sniegusi informāciju, vajadzētu būt iespējai iesniegt lēmuma projektu, kas vadošajai uzraudzības iestādei būtu maksimāli jāņem vērā, kad tā izstrādā sava lēmuma projektu saskaņā ar vienas pieturas aģentūras mehānismu, ievērojot 54.a pantu.
- (98) Noteikumi par vadošo uzraudzības iestādi un vienas pieturas aģentūras mehānismu, ievērojot 54.a pantu, nebūtu jāpiemēro, ja publiskas iestādes vai privātas struktūras apstrādi veic sabiedrības interesēs. Šādos gadījumos tās dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā publiskā iestāde vai privātā struktūra veic uzņēmējdarbību, vajadzētu būt vienīgajai uzraudzības iestādei, kas ir kompetenta īstenot pilnvaras, kuras tai ir piešķirtas saskaņā ar šo regulu.
- (99) (...)

(100) Lai nodrošinātu konsekvētu šīs regulas piemērošanas uzraudzību un izpildi visā Savienībā, uzraudzības iestādēm katrā dalībvalstī vajadzētu būt vieniem un tiem pašiem uzdevumiem un faktiskajām pilnvarām, tostarp izmeklēšanas pilnvarām, korektīvām pilnvarām, pilnvarām lemt par sankcijām un atļauju izsniegšanas un padomdevēja pilnvarām, jo īpaši fizisku personu iesniegtu sūdzību gadījumos un neskarot kriminālvajāšanas iestāžu pilnvaras saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai pievērstu tiesu iestāžu uzmanību šīs regulas pārkāpumiem un/vai iesaistītos procesuālās darbībās. Šādām pilnvarām būtu jāietver arī pilnvaras uzlikt pagaidu vai galīgu apstrādes ierobežojumu, tostarp aizliegumu. Dalībvalstis var noteikt citus uzdevumus, kas saistīti ar personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu. Uzraudzības iestāžu pilnvaras būtu jāīsteno objektīvi, taisnīgi un saprātīgā termiņā saskaņā ar atbilstošām procesuālām garantijām, kas izklāstītas Savienības tiesību aktos un valsts tiesību aktos. Jo īpaši, katram pasākumam, kas paredzēts, lai nodrošinātu atbilstību regulai, vajadzētu būt piemērotam, vajadzīgam un samērīgam, ņemot vērā apstākļus katrā atsevišķā gadījumā, tajā būtu jāievēro katras personas tiesības tikt uzklautai pirms tāda individuāla pasākuma pieņemšanas, kurš viņu nelabvēlīgi ietekmētu, un kurā būtu jāizvairās no nevajadzīgām izmaksām un pārmērīga apgrūtinājuma attiecīgajām personām. Izmeklēšanas pilnvaras attiecībā uz piekļuvi telpām būtu jāīsteno saskaņā ar valsts procesuālo tiesību aktu konkrētajām prasībām, piemēram, prasību saņemt iepriekšēju tiesas atļauju. Katram uzraudzības iestādes veiktam juridiski saistošam pasākumam vajadzētu būt sagatavotam rakstiski, skaidram un nepārprotamam, tajā būtu jānorāda uzraudzības iestāde, kas pasākumu noteikusi, pasākuma noteikšanas datums, uz tā vajadzētu būt uzraudzības iestādes vadītāja vai viņa pilnvarota uzraudzības iestādes locekļa parakstam, tajā būtu jāiekļauj pasākuma pamatojums un jānorāda, ka ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Tam nebūtu jākavē valsts procesuālajos tiesību aktos paredzētu papildu prasību iekļaušana. Šāda juridiski saistoša lēmuma pieņemšana nozīmē, ka tas var būt par iemeslu pārskatīšanai tiesā tajā dalībvalstī, kuras uzraudzības iestāde pieņēmusi konkrēto lēmumu.

(101)(...)

- (101.a) Ja uzraudzības iestāde, kurai ir iesniegta sūdzība, nav vadošā uzraudzības iestāde, vadošajai uzraudzības iestādei būtu cieši jāsadarbojas ar to uzraudzības iestādi, kurai ir iesniegta sūdzība, ievērojot šajā regulā izklāstītos noteikumus par sadarbību un konsekvenci. Šādos gadījumos vadošajai uzraudzības iestādei, veicot pasākumus, kas paredzēti, lai radītu tiesiskas sekas, tostarp uzliekot administratīvus naudas sodus, būtu vislielākajā mērā jāņem vērā tās uzraudzības iestādes viedoklis, kurai ir iesniegta sūdzība un kurai arī turpmāk vajadzētu būt tiesīgai veikt izmeklēšanu savas dalībvalsts teritorijā sadarbībā ar vadošo uzraudzības iestādi.
- (101.b) Gadījumos, kad citai uzraudzības iestādei būtu jārīkojas kā vadošajai uzraudzības iestādei attiecībā uz pārziņa vai apstrādātāja apstrādes darbībām, bet konkrētais sūdzības priekšmets vai iespējamais pārkāpums attiecas tikai uz pārziņa vai apstrādātāja apstrādes darbībām tajā dalībvalstī, kurā ir iesniegta sūdzība vai atklāts iespējamais pārkāpums, un lieta būtiski neietekmē vai paredzams, ka būtiski neietekmēs datu subjektus citās dalībvalstīs, uzraudzības iestādei, kas saņem sūdzību vai atklāj vai kas citādi tiek informēta par situāciju, kurā, iespējams, ir pārkāpti regulas noteikumi, būtu jācenšas panākt izlīgumu ar pārzini un, ja tas neizdodas, izmantot visas savas pilnvaras. Tam būtu jāietver konkrēta apstrāde, kas veikta uzraudzības iestādes dalībvalsts teritorijā vai attiecībā uz datu subjektiem minētās dalībvalsts teritorijā; vai apstrāde, kas veikta saistībā ar tādu preču vai pakalpojumu piedāvājumu, kas paredzēts tieši datu subjektiem uzraudzības iestādes dalībvalsts teritorijā; vai apstrāde, kas jāvērtē, ņemot vērā valsts tiesību aktos paredzētus attiecīgus juridiskus pienākumus.
- (102) Uzraudzības iestāžu rīkotajiem izpratnes veidošanas pasākumiem, kuru mērķauditorija ir sabiedrība, būtu jāietver arī konkrēti pasākumi, kas adresēti pārziņiem un apstrādātājiem, tostarp mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī fiziskām personām, jo īpaši izglītības jomā.

- (103) Uzraudzības iestādēm būtu citai citu jāatbalsta savu uzdevumu izpildē un jāsniedz savstarpēja palīdzība, lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu un izpildi iekšējā tirgū. Uzraudzības iestāde, kas lūdz savstarpēju palīdzību, var pieņemt pagaidu pasākumu, ja uzraudzības iestāde, kurai lūgums adresēts, viena mēneša laikā no lūguma saņemšanas nav sniegusi atbildi.
- (104) Katrai uzraudzības iestādei vajadzētu attiecīgā gadījumā piedalīties uzraudzības iestāžu kopīgās operācijās. Uzraudzības iestādei, kurai izteikts pieprasījums, būtu jāparedz pienākums atbildēt uz pieprasījumu noteiktā termiņā.
- (105) Lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu visā Savienībā, būtu jāizveido konsekvences mehānisms sadarbībai starp uzraudzības iestādēm. Šis mehānisms jo īpaši būtu jāpiemēro, ja uzraudzības iestāde gatavojas pieņemt pasākumu, ar ko paredzēts radīt tiesiskas sekas attiecībā uz datu apstrādes darbībām, kas var būtiski ietekmēt lielu skaitu datu subjektu vairākās dalībvalstīs. Tas būtu jāpiemēro arī gadījumos, kad jebkura attiecīgā uzraudzības iestāde vai Komisija pieprasa šāda jautājuma izskatīšanu konsekvences mehānisma ietvaros. Šim mehānismam nebūtu jāskar pasākumi, ko Komisija varētu veikt, īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar Līgumiem.
- (106) Piemērojot konsekvences mehānismu, Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai būtu noteiktā termiņā jāsniedz atzinums, ja tā nolemj kolēģijas locekļu vairākums vai ja to pieprasa jebkura attiecīgā uzraudzības iestāde vai Komisija. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai vajadzētu būt arī pilnvarotai pieņemt juridiski saistošus lēmumus gadījumā, kad rodas strīds starp uzraudzības iestādēm. Šādā nolūkā tai skaidri noteiktos gadījumos – principā ar locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu – būtu jāizdod juridiski saistoši lēmumi, ja uzraudzības iestādēm ir atšķirīgs viedoklis, jo īpaši sadarbības mehānismā starp vadošo uzraudzības iestādi un attiecīgajām uzraudzības iestādēm, par lietas būtību, proti, par to, vai šī regula ir pārkāpta vai nav.

(107)(...)

(108) Ir iespējama situācija, kurā ir steidzami jārīkojas, lai aizsargātu datu subjektu tiesības un brīvības, jo īpaši, ja pastāv draudi, ka var būt ievērojami traucēta datu subjekta tiesību izmantošana. Tāpēc uzraudzības iestāde var savā teritorijā pieņemt pienācīgi pamatotus pagaidu pasākumus, norādot konkrētu spēkā esamības laikposmu, kam nevajadzētu pārsniegt trīs mēnešus.

(109) Šā mehānisma piemērošanai būtu jākalpo par nosacījumu tāda uzraudzības iestādes pasākuma likumīgumam, ar kuru paredzēts radīt tiesiskas sekas, tajos gadījumos, kad tā piemērošana ir obligāta. Citos ar pārrobežu elementiem saistītos gadījumos būtu jāpiemēro vadošās uzraudzības iestādes un attiecīgo uzraudzības iestāžu sadarbības mehānisms un varētu izmantot attiecīgo uzraudzības iestāžu savstarpējo palīdzību un rīkot kopīgas operācijas, pamatojoties uz to divpusējām vai daudzpusējām attiecībām, neiedarbinot konsekvences mehānismu.

(110) Lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu, Eiropas Datu aizsardzības kolēģija būtu jāveido kā neatkarīga Savienības struktūra. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai tās mērķu izpildei būtu jānosaka juridiskas personas statuss. Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju vajadzētu pārstāvēt tās priekšsēdētājam. Ar to būtu jāaizstāj Darba grupa personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi, kas izveidota ar Direktīvu 95/46/EK. Tai būtu jāpastāv no katras dalībvalsts uzraudzības iestādes vadītāja un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja vai to attiecīgajiem pārstāvjiem. Komisijai būtu jāpiedalās kolēģijas darbā bez balsošanas tiesībām, un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam minētajā darbā būtu jāpiedalās ar īpašām balsošanas tiesībām. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai būtu jāpalīdz nodrošināt šīs regulas konsekventu piemērošanu visā Savienībā, tostarp jāsniedz padomi Komisijai jo īpaši par aizsardzības līmeni trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās, un jāveicina uzraudzības iestāžu sadarbība visā Savienībā. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai, pildot savus uzdevumus, būtu jārīkojas neatkarīgi.

- (110.a) Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai būtu jāsaņem palīdzība no sekretariāta, kuru nodrošina Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja personālam, kas ir iesaistīts to uzdevumu īstenošanā, kuri Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai uzticēti ar šo regulu, savi uzdevumi būtu jāveic tikai saskaņā ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas priekšsēdētāja norādījumiem un viņa pakļautībā.
- (111) Katram datu subjektam būtu jāparedz tiesības iesniegt sūdzību vienai uzraudzības iestādei, jo īpaši viņa pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī, un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saskaņā ar Pamattiesību hartas 47. pantu, ja datu subjekts uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas, vai ja uzraudzības iestāde nereaģē uz sūdzību, daļēji vai pilnībā noraida sūdzību vai nerīkojas, kad šāda rīcība ir nepieciešama, lai aizsargātu datu subjekta tiesības. Uz sūdzības pamata sāktā izmeklēšana būtu jāveic tādā apjomā, kāds ir nepieciešams konkrētajā lietā, paredzot iespēju to pārskatīt tiesā. Uzraudzības iestādei saprātīgā termiņā būtu jāinformē datu subjekts par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu. Ja lietā ir nepieciešama papildu izmeklēšana vai koordinācija ar citu uzraudzības iestādi, datu subjektam būtu jāsniedz starpposma informācija. Lai atvieglotu sūdzību iesniegšanu, katrai uzraudzības iestādei būtu jāveic tādi pasākumi kā, piemēram, sūdzības iesniegšanas veidlapas nodrošināšana, kuru var aizpildīt arī elektroniski, neizslēdzot arī citus saziņas līdzekļus.

(112) Ja datu subjekts uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas, viņam vajadzētu būt tiesībām pilnvarot struktūru, organizāciju vai apvienību, kura ir bezpeļņas struktūra, organizācija vai apvienība, kuras statūtos noteiktie mērķi atbilst sabiedrības interesēm, kura darbojas personas datu aizsardzības jomā un ir izveidota saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, iesniegt sūdzību viņa vārdā uzraudzības iestādē, izlietot tiesības pielietot tiesību aizsardzību tiesā datu subjektu vārdā vai izlietot tiesības saņemt kompensāciju datu subjektu vārdā, ja to paredz dalībvalsts tiesību akti. Dalībvalstis var paredzēt, ka šādai struktūrai, organizācijai vai apvienībai vajadzētu būt tiesībām neatkarīgi no datu subjekta pilnvarojuma attiecīgā dalībvalstī iesniegt sūdzību un/vai tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja tai ir iemesls uzskatīt, ka datu subjekta tiesības ir pārkāptas tādas personas datu apstrādes rezultātā, kas neatbilst šai regulai. Minētajai struktūrai, organizācijai vai apvienībai var nebūt tiesību prasīt kompensāciju datu subjekta vārdā bez datu subjekta pilnvarojuma.

(113) Jebkurai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības saskaņā ar LESD 263. pantā paredzētajiem nosacījumiem celt Eiropas Savienības Tiesā ("Tiesā") prasību par to, lai tiktu atcelts Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas lēmums. Kā šādu lēmumu adresātiem attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kuras vēlas tos apstrīdēt, prasība ir jāceļ divos mēnešos pēc tam, kad lēmumi tām ir darīti zināmi, ievērojot LESD 263. pantu. Ja Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas lēmumi tieši un individuāli skar pārzini, apstrādātāju vai sūdzības iesniedzēju, tie var celt prasību par šo lēmumu atcelšanu un tiem – saskaņā ar LESD 263. pantu – tas būtu jādara divu mēnešu laikā pēc minēto lēmumu publicēšanas Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas tīmekļa vietnē.

Neskarot minētās tiesības saskaņā ar LESD 263. pantu, katrai fiziskai vai juridiskai personai vajadzētu būt pieejamiem efektīviem tiesību aizsardzības līdzekļiem kompetentajā valsts tiesā pret uzraudzības iestādes lēmumu, kas rada tiesiskas sekas attiecībā uz minēto personu. Šāds lēmums jo īpaši attiecas uz to, kā uzraudzības iestāde īsteno izmeklēšanas, korektīvās un atļauju izsniegšanas pilnvaras, vai uz sūdzību noraidīšanu. Tomēr šīs tiesības neattiecas uz citiem uzraudzības iestāžu pasākumiem, kas nav juridiski saistoši, piemēram, uzraudzības iestādes izdotiem atzinumiem vai sniegtiem padomiem. Prasība pret uzraudzības iestādi būtu jāceļ tās dalībvalsts tiesās, kurā izveidota uzraudzības iestāde, un tā būtu jāizskata saskaņā ar minētās dalībvalsts procesuālajām tiesībām. Šādām tiesām vajadzētu īstenot pilnu jurisdikciju, kurai vajadzētu ietvert jurisdikciju izskatīt visus faktu jautājumus un tiesību normu piemērošanas jautājumus, kas saistīti ar tajā izskatāmo strīdu. Ja uzraudzības iestāde ir noraidījusi sūdzību, sūdzības iesniedzējs var celt prasību tās pašas dalībvalsts tiesās. Saistībā ar tiesību aizsardzību tiesā, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu, ja valstu tiesas uzskata, ka ir vajadzīgs lēmums par šo jautājumu, lai šīs tiesas varētu sniegt spriedumu, tās var lūgt vai – LESD 267. pantā paredzētajā gadījumā – tām ir jālūdz, lai Tiesa sniedz prejudiciālu nolēmumu par Savienības tiesību aktu, tostarp šīs regulas, interpretāciju. Turklāt, ja uzraudzības iestādes lēmums, ar kuru īsteno Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas lēmumu, tiek apstrīdēts valsts tiesā, un ja runa ir par Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas lēmuma spēkā esamību, minētajai valsts tiesai nav pilnvaru paziņot, ka Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas lēmums nav spēkā, un valsts tiesai, ja tā attiecīgo lēmumu uzskata par spēkā neesošu, jautājums par spēkā esamību ir jānodod tālāk Tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu, kā Tiesa to ir interpretējusi. Tomēr valsts tiesa jautājumu par Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas lēmuma spēkā esamību nevar tālāk nodot pēc tādas fiziskas vai juridiskas personas lūguma, kurai bija iespēja celt prasību par minētā lēmuma atcelšanu, jo īpaši, ja minētais lēmums to ir tieši un individuāli skāris, bet kura to nav izdarījusi LESD 263. pantā noteiktajā termiņā.

(113.a) Ja tiesai, kurā celta prasība pret uzraudzības iestādes lēmumu, ir pamats uzskatīt, ka kompetentā tiesā citā dalībvalstī ir iesniegta prasība par to pašu apstrādi – piemēram, par to pašu priekšmetu attiecībā uz tā paša pārziņa vai apstrādātāja apstrādes darbībām vai to pašu prasības priekšmetu –, tai būtu jāsaazinās ar minēto tiesu, lai pārliecinātos par šādu saistītu tiesvedību. Ja tiesā citā dalībvalstī notiek saistīta tiesvedība, jebkura tiesa, kas nav tā tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību vai tā pēc vienas puses prasības var attiekties no jurisdikcijas par labu tiesai, kurā pirmajā celta prasība, ja pēdējai minētajai tiesai ir jurisdikcija attiecīgajā tiesvedībā un ja tās tiesību akti ļauj apvienot šādas saistītas tiesvedības. Tiesvedības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai novērstu nesavienojamu nolēmumu risku, ko rada atsevišķas tiesvedības.

(114)(...)

(115)(...)

(116) Tiesvedībā pret pārzini vai apstrādātāju, prasītājam vajadzētu būt izvēles tiesībām vērsties tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta vai kurā atrodas datu subjekta dzīvesvieta, izņemot, ja pārzinis ir dalībvalsts publiska iestāde, kas rīkojas, pildot savas publiskās pilnvaras.

(117)(...)

(118) Jebkurš kaitējums, kurš personai var tikt nodarīts tādas apstrādes rezultātā, kura nav saskaņā ar šo regulu, būtu jākompensē pārzinim vai apstrādātājam, kas būtu jāatbrīvo no atbildības, ja tie pierāda, ka nekādā veidā nav atbildīgi par kaitējumu. Kaitējuma jēdziens būtu plaši jāinterpretē, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, tādā veidā, kas pilnībā atbilst šīs regulas mērķiem. Tas neskar prasības par kaitējumu, kas izriet no citu Savienības vai dalībvalstu tiesību aktu noteikumu pārkāpumiem. Ja ir iekļauta atsauce uz apstrādi, kura neatbilst šai regulai, tā attiecas arī uz apstrādi, kura neatbilst deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem, kuros precizēti šīs regulas noteikumi. Datu subjektiem būtu jāsaņem pilna un iedarbīga kompensācija par tiem nodarīto kaitējumu. Ja pārziņi vai apstrādātāji ir iesaistīti tajā pašā apstrādē, katram pārzinim vai apstrādātājam vajadzētu būt atbildīgam par visu kaitējumu. Tomēr, ja uz viņiem attiecināto pašu tiesvedību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kompensāciju var iedalīt saskaņā ar katra kontroliera vai apstrādātāja atbildību par apstrādes radīto kaitējumu, ja vien cietušajam datu subjektam tiek nodrošināta pilnīga un efektīva kompensācija. Jebkurš pārzinis vai apstrādātājs pēc pilnas kompensācijas samaksāšanas var celt regresa prasību pret citiem pārziņiem vai apstrādātājiem, kas iesaistīti tajā pašā apstrādē.

(118.a) Ja šajā regulā paredzēti konkrēti noteikumi par jurisdikciju, jo īpaši attiecībā uz tiesvedību par tiesību aizsardzību, tostarp kompensāciju, pret pārzini vai apstrādātāju, vispārējiem jurisdikcijas noteikumiem, piemēram, tiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 1215/2012, nebūtu jāskar šādu konkrētu noteikumu piemērošana.

(118.b) Lai stiprinātu šīs regulas noteikumu izpildi, papildus atbilstošiem pasākumiem, ko uzraudzības iestāde piemēro saskaņā ar šo regulu, vai to vietā, par šīs regulas pārkāpumiem būtu jāpiemēro sankcijas un administratīvi naudas sodi. Nenožīmīgu pārkāpumu gadījumā vai ja naudas sods, kādu varētu uzlikt, radītu nesamērīgu slogu fiziskai personai, naudas soda vietā var izteikt rājienu. Tomēr būtu pienācīgi jāņem vērā pārkāpuma būtība, smagums un ilgums, tas, vai pārkāpums izdarīts tīši, darbības, kas veiktas, lai mazinātu ciesto kaitējumu, atbildības pakāpe vai jebkādi attiecīgi iepriekšēji pārkāpumi, veids, kādā uzraudzības iestāde uzzināja par pārkāpumu, atbilde pasākumiem, kas vērsti pret uzraudzītāju vai apstrādātāju, rīcības kodeksa ievērošana un jebkādi citi pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi. Sankciju un administratīvu naudas sodu uzlikšanai būtu jāpiemēro adekvātas procesuālās garantijas saskaņā ar Savienības tiesību aktu vispārīgiem principiem un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, tostarp efektīva tiesību aizsardzība tiesā un pienācīgas procedūras.

(119) Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz kriminālsodiem par šīs regulas pārkāpumiem, tostarp par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu vai ievērojot tajā noteiktos ierobežojumus. Minētajiem kriminālsodiem būtu jāparedz arī iespēja atņemt ienākumus, kas gūti šīs regulas pārkāpumu rezultātā. Tomēr kriminālsodu piemērošanai par šādu valsts noteikumu pārkāpumiem un administratīvu sankciju piemērošanai nebūtu jānozīmē, ka ir pārkāpts *ne bis in idem* princips, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa.

(120) Lai stiprinātu un saskaņotu administratīvos sodus par šīs regulas pārkāpumiem, katrai uzraudzības iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras uzlikt administratīvus naudas sodus. Šajā regulā būtu jānorāda šie pārkāpumi, jānosaka maksimālais attiecīgā administratīvā naudas soda apmērs un kritēriji tā noteikšanai, kas katrā konkrētā gadījumā būtu jānosaka uzraudzības iestādei, ņemot vērā visus attiecīgos konkrētās situācijas apstākļus un pienācīgi ņemot vērā jo īpaši pārkāpuma būtību, smagumu un ilgumu un tā sekas, kā arī pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu šajā regulā paredzēto pienākumu ievērošanu un novērstu vai mazinātu pārkāpuma sekas. Ja naudas sodi tiek uzlikti uzņēmumam, minētajā nolūkā uzņēmums būtu jāsaprot, kā definēts LESD 101. un 102. pantā. Ja naudas sodi tiek uzlikti personai, kas nav uzņēmums, uzraudzības iestādei, apsverot atbilstošo naudas soda apjomu, būtu jāņem vērā vispārējais ienākumu līmenis dalībvalstī, kā arī attiecīgās personas ekonomiskā situācija. Konsekvences mehānismu arī varētu izmantot, lai veicinātu administratīvo naudas sodu konsekventu piemērošanu. Dalībvalstīm būtu jānosaka, vai un kādā apmērā administratīvie naudas sodi būtu piemērojami publiskām iestādēm. Administratīvo naudas sodu uzlikšana vai brīdinājuma izteikšana neietekmē citu uzraudzības iestādes pilnvaru vai citu šajā regulā noteikto sankciju piemērošanu.

(120.a) (jauns) Dānijas un Igaunijas tiesību sistēmas nepieļauj administratīvus naudas sodus, kā tie izklāstīti šajā regulā. Noteikumus par administratīvajiem naudas sodiem var piemērot tā, ka Dānijā naudas sodu kā kriminālsodu uzliek kompetentās valsts tiesas, un Igaunijā naudas sodu uzliek uzraudzības iestāde pārkāpuma procedūras ietvaros, ar noteikumu, ka šāda noteikumu piemērošana minētajās dalībvalstīs ir pielīdzināma administratīvajiem naudas sodiem, ko uzliek uzraudzības iestādes. Tādēļ kompetentajām valsts tiesām būtu jāņem vērā tās uzraudzības iestādes ieteikums, kura ierosina naudas sodu. Jebkurā gadījumā uzliktajiem naudas sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.

- (120.a) Ja ar šo regulu netiek saskaņoti administratīvie sodi vai ja tas vajadzīgs citos gadījumos, piemēram, nopietnu šīs regulas pārkāpumu gadījumos, dalībvalstīm būtu jāievieš sistēma, kas paredz iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas. Šādu sankciju (kriminālu vai administratīvu) raksturs būtu jānosaka ar valsts tiesību aktiem.
- (121) Dalībvalstu tiesību aktos būtu jā saglabā līdzsvars starp noteikumiem, ar kuriem reglamentē vārda un informācijas brīvību, tostarp žurnālistu izteiksmes, akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes brīvību, un tiesībām uz personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu. Uz personas datu apstrādi tikai žurnālistikas vajadzībām vai akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām būtu jāattiecas atkāpēm vai izņēmumiem no atsevišķiem šīs regulas noteikumiem, ja tas vajadzīgs, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un tiesībām uz vārda un informācijas brīvību un jo īpaši tiesībām saņemt un sniegt informāciju, kā tas garantēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā. Tas būtu jo īpaši jāpiemēro personas datu apstrādei audiovizuālajā jomā un ziņu arhīvos, un preses bibliotēkās. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāpieņem legīslatīvi pasākumi, kuros būtu noteikti izņēmumi un atkāpes, kas ir nepieciešamas šo pamattiesību līdzsvara nodrošināšanai. Šie izņēmumi un atkāpes dalībvalstīm būtu jāpieņem par vispārīgajiem principiem, datu subjektu tiesībām, par pārziņiem un apstrādātājiem, par datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, par neatkarīgām uzraudzības iestādēm, par sadarbību un konsekvenci un par īpašām datu apstrādes situācijām. Ja šie izņēmumi vai atkāpes dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgi, būtu jāpiemēro tās dalībvalsts valsts tiesību akti, kuri attiecas uz pārzini. Lai vārda brīvības īpaši svarīgā loma katrā demokrātiskā sabiedrībā būtu pietiekami ņemta vērā, jēdzieni, kas saistīti ar šo brīvību, piemēram, jēdziens "žurnālistika", ir jāinterpretē plaši.

(121.a) Šī regula atļauj ņemt vērā principu par publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem, piemērojot šajā regulā paredzētos noteikumus. Publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem var uzskatīt par sabiedrības interesēm. Publiskas iestādes vai publiskas struktūras rīcībā esošajos dokumentos ietvertos personas datus šai iestādei vai struktūrai būtu jāspēj izpaust saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai dalībvalsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz publisko iestādi vai publisko struktūru. Ar šādiem tiesību aktiem publiska piekļuve oficiāliem dokumentiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošana būtu jāsaskaņo ar tiesībām uz personas datu aizsardzību, un tāpēc tajos var paredzēt nepieciešamo saskaņošanu ar tiesībām uz personas datu aizsardzību, ievērojot šo regulu. Atsaucē uz publiskām iestādēm vai publiskām struktūrām šajā kontekstā būtu jāiekļauj visas iestādes vai citas struktūras, uz kurām attiecas dalībvalstu tiesību akti par publisku piekļuvi dokumentiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/98/EK (2003. gada 17. novembris) par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu nemaina un nekādā veidā neskar personu aizsardzības līmeni saistībā ar personas datu apstrādi saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktu noteikumiem, un jo īpaši tā neizmaina pienākumus un tiesības, kādi noteikti ar šo regulu. Jo īpaši minētā direktīva nebūtu jāpiemēro dokumentiem, kuriem piekļuve ir liegta vai ierobežota ar piekļuves režīmiem, kas tiek pamatoti ar personas datu aizsardzību, un dokumentu daļām, kurām var piekļūt saskaņā ar šiem režīmiem un kas satur personas datus, kuru atkalizmantošana tiesību aktos ir definēta kā nesavienojama ar tiesību aktiem par personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi.

(122)(...)

(123)(...)

- (124) Dalībvalsts tiesību aktos vai koplīgumos (tostarp "darba līgumos") var paredzēt konkrētus noteikumus par darba ņēmēju personas datu apstrādi saistībā ar nodarbinātību, jo īpaši nosacījumus, saskaņā ar kuriem personas datus saistībā ar nodarbinātību var apstrādāt, pamatojoties uz darba ņēmēja piekrišanu, tādus nolūkos kā pieņemšana darbā, darba līguma izpilde, tostarp to pienākumu izpilde, kas noteikti tiesību aktos vai koplīgumā, darba vadība, darba plānošana un organizēšana, līdztiesība un dažādība darbvietā, veselība un drošība darbā, kā arī tādus nolūkos kā individuālu vai kolektīvu ar nodarbinātību saistītu tiesību un priekšrocību izmantošana vai baudīšana un darba attiecību izbeigšana.
- (125) Uz personas datu apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēsturiskās izpētes nolūkos, vai statistikas nolūkos būtu, ievērojot šo regulu, jāattiecinā atbilstošas garantijas datu subjekta tiesībām un brīvībām. Ar šīm garantijām būtu jānodrošina, ka pastāv tehniski un organizatoriski pasākumi, lai jo īpaši nodrošinātu datu minimizēšanas principu. Personas datu turpmāka apstrāde arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos ir jāveic, kad pārzinis ir novērtējis iespējamību sasniegt minētos nolūkus, apstrādājot datus, kas neļauj vai vairs neļauj identificēt datu subjektus, ar noteikumu, ka pastāv atbilstošas garantijas (piemēram, datu pseidonimizācija). Dalībvalstīm būtu jāparedz atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos. Dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarotām paredzēt – ar konkrētiem nosacījumiem un tad, ja pastāv atbilstošas garantijas datu subjektiem –, specifikācijas un atkāpes attiecībā uz informācijas prasībām, labošanu, dzēšanu, tiesībām tikt aizmirstam, apstrādes ierobežošanu, tiesībām uz datu pārnesamību un tiesībām iebilst, ja personas datus apstrādā arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos. Attiecīgie nosacījumi un garantijas var ietvert konkrētas procedūras, kā datu subjektiem izlietot minētās tiesības, ja tas ir piemēroti, ņemot vērā konkrētās apstrādes nolūkus, kā arī tehniskos un organizatoriskos pasākumus, kuru mērķis ir samazināt apstrādāto personas datu daudzumu, lai panāktu atbilstību proporcionalitātes un nepieciešamības principiem. Personas datu apstrādei zinātniskos nolūkos būtu jānotiek, ievērojot arī citus attiecīgus tiesību aktus, piemēram, par klīniskajiem pētījumiem.

(125.a)(...)

(125.aa) Sasaistot informāciju no reģistriem, pētnieki var iegūt jaunas vērtīgas zināšanas, piemēram, par tādām plaši izplatītām slimībām kā sirds un asinsvadu slimības, vēzis, depresija utt.

Balstoties uz reģistriem, pētījumu rezultāti var tikt uzlaboti, jo tie būs iegūti, balstoties uz lielāku iedzīvotāju skaitu. Sociālo zinātņu jomā uz reģistriem balstīti pētījumi ļauj pētniekiem iegūt būtiskas zināšanas par vairāku sociālo apstākļu, piemēram, bezdarba, izglītības, ilgtermiņa ietekmi un sasaistīt šo informāciju ar citiem dzīves apstākļiem. Pētījumu rezultāti, kas iegūti, balstoties uz reģistriem, sniedz stabilas, augstas kvalitātes zināšanas, kas var radīt pamatu uz zināšanām balstītas politikas noteikšanai un īstenošanai, uzlabot dzīves kvalitāti daudziem cilvēkiem un uzlabot sociālo pakalpojumu efektivitāti, utt. Lai veicinātu zinātnisko pētniecību, personas datus var apstrādāt zinātniskās pētniecības nolūkos, ievērojot atbilstošus nosacījumus un garantijas, kas paredzēti dalībvalsts vai Savienības tiesību aktos.

(125.b) Ja personas datus apstrādā arhivēšanas nolūkos, šī regula būtu jāpiemēro arī minētajai apstrādei, paturot prātā, ka šī regula nebūtu jāpiemēro mirušu personu personas datiem.

Publiskām iestādēm vai publiskām vai privātām struktūrām, kuras glabā sabiedriskas nozīmes ierakstus, vajadzētu būt dienestiem, kuriem saskaņā ar Savienības vai dalībvalstu tiesību aktiem ir juridisks pienākums iegūt, saglabāt, novērtēt, kārtot, aprakstīt, paziņot, popularizēt, izplatīt ierakstus, kuriem ir pastāvīga vispārēja sabiedriska nozīme, un sniegt piekļuvi tiem.

Dalībvalstīm turklāt vajadzētu būt pilnvarotām noteikt, ka personas datus var turpmāk apstrādāt arhivēšanas nolūkos, piemēram, nolūkā sniegt konkrētu informāciju saistībā ar politisko izturēšanos bijušo totalitāro valsts režīmu laikā, genocīdu, noziegumiem pret cilvēci, jo īpaši holokaustu, vai kara noziegumiem.

(126) Ja personas datus apstrādā zinātniskās pētniecības nolūkos, šī regula būtu jāpieņem arī minētajai apstrādei. Šajā regulā personas datu apstrāde zinātniskās pētniecības nolūkos būtu jāinterpretē plaši, ietverot, piemēram, tehnoloģiju attīstību un demonstrējumus, fundamentālos pētījumus, lietišķos pētījumus un privāti finansētus pētījumus, turklāt būtu jāņem vērā Savienības mērķis izveidot Eiropas zinātniskās izpētes telpu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 179. panta 1. punktu. Zinātniskās pētniecības nolūkos būtu jāiekļauj arī sabiedriskas nozīmes pētījumi sabiedrības veselības jomā. Lai ņemtu vērā īpatnības, kas piemīt personas datu apstrādei zinātniskās pētniecības nolūkos, būtu jāpieņem konkrēti nosacījumi, jo īpaši attiecībā uz personas datu publicēšanu vai citādu izpaušanu saistībā ar zinātniskās pētniecības nolūkiem. Ja zinātniskās pētniecības rezultāts, jo īpaši saistībā ar veselību, dod iemeslu turpmākiem pasākumiem datu subjekta interesēs, tad saistībā ar minētajiem pasākumiem būtu jāpieņem šīs regulas vispārējie noteikumi.

(126.a) Ja personas datus apstrādā vēstures pētniecības nolūkos, šī regula būtu jāpieņem arī minētajai apstrādei. Tajā būtu jāiekļauj arī vēstures pētniecība un izpēte ģenealoģiskos nolūkos, paturot prātā, ka šī regula nebūtu jāpieņem mirušām personām.

(126.b) Attiecībā uz piekrišanu līdzdalībai zinātniskās pētniecības darbībās, kas saistītas ar klīniskajiem izmēģinājumiem, būtu jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 536/2014 attiecīgie noteikumi.

- (126.c) Ja personas datus apstrādā statistikas nolūkos, minētajai apstrādei būtu jāpiemēro šī regula. Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos, ievērojot šajā regulā noteiktos ierobežojumus, būtu jānosaka statistikas saturs, piekļuves kontrole, specifikācijas personas datu apstrādei statistikas nolūkos un piemēroti pasākumi datu subjekta tiesību un brīvību aizsardzībai un statistikas konfidencialitātes garantēšanai. Statistikas nolūki ir jebkura tādu personas datu vākšanas un apstrādes darbība, kuri nepieciešami statistikas apsekojumiem vai statistikas rezultātu izstrādei. Minētos statistikas rezultātus var tālāk izmantot dažādiem nolūkiem, tostarp zinātniskās pētniecības nolūkā. Statistikas nolūks nozīmē, ka statistikas nolūkos veiktas apstrādes rezultāts nav personas dati, bet gan apkopotī dati un ka šo rezultātu vai datus neizmanto, lai pamatotu pasākumus vai lēmumus, kuri attiecas uz kādu konkrētu personu.
- (126.d) Būtu jāaizsargā konfidencialā informācija, ko Savienības un valstu statistikas iestādes vāc oficiālās Eiropas statistikas un oficiālās valsts statistikas izveidei. Eiropas statistika būtu jāizstrādā, jāsagatavo un jāizplata saskaņā ar statistikas principiem, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienības darbību 338. panta 2. punktā, vienlaicīgi valstu statistikai būtu jāatbilst arī valsts tiesību aktiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistiku komiteju, paredz papildu precizējumus par statistikas konfidencialitāti attiecībā uz Eiropas statistiku.

- (127) Attiecībā uz uzraudzības iestāžu pilnvarām panākt no pārziņa vai apstrādātāja piekļuvi personas datiem un piekļuvi to telpām dalībvalstīs var, ievērojot šajā regulā noteiktos ierobežojumus, ar likumu pieņemt konkrētus noteikumus, kas aizsargā dienesta noslēpuma vai cita līdzvērtīga noslēpuma glabāšanas pienākumu, ciktāl tas nepieciešams, lai saglabātu līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un dienesta noslēpuma glabāšanas pienākumu. Tas neskar spēkā esošos dalībvalstu pienākumus pieņemt noteikumus par dienesta noslēpumu, ja Savienības tiesību aktos ir tāda prasība.
- (128) Šajā regulā tiek ievērots un nav skarts baznīcu un reliģisko apvienību vai kopienu statuss, kas tām saskaņā ar spēkā esošajiem konstitucionālo tiesību aktiem ir piešķirts dalībvalstīs, kā tas atzīts Līguma par Eiropas Savienības darbību 17. pantā.
- (129) Lai sasniegtu šīs regulas mērķus, proti, aizsargātu fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību, un nodrošinātu personas datu brīvu apriti Savienībā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Jo īpaši deleģētie akti būtu jāpieņem attiecībā uz kritērijiem un prasībām sertifikācijas mehānismiem, informāciju, kas sniedzama, izmantojot standartizētas ikonas, un procedūrām šādu ikonu nodrošināšanai. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (130) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras, ja tas paredzēts šajā regulā. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁵. Šajā sakarā Komisijai būtu jāapsver īpaši pasākumi mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem.
- (131) Pārbaudes procedūra būtu jāizmanto, lai pieņemtu īstenošanas aktus par līguma standartklauzulām starp pārziņiem un apstrādātājiem un starp apstrādātājiem; par rīcības kodeksiem; sertifikācijas tehniskajiem standartiem un mehānismiem; adekvātu aizsardzības līmeni, ko nodrošina trešā valsts vai kāda teritorija, vai apstrādes sektors minētajā trešā valstī, vai starptautiska organizācija; standarta aizsardzības klauzulu pieņemšanu; formātiem un procedūrām elektroniskai informācijas apmaiņai starp pārziņiem, apstrādātājiem un uzraudzības iestādēm attiecībā uz saistošiem uzņēmuma noteikumiem; savstarpēju palīdzību; kārtību elektroniskai informācijas apmaiņai uzraudzības iestāžu starpā un starp uzraudzības iestādēm un Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, jo tie ir vispārīgi piemērojami akti.
- (132) Komisijai būtu jāpieņem tūlītēji piemērojami īstenošanas akti, ja pieejamie pierādījumi liecina, ka trešā valsts vai kāda teritorija, vai apstrādes sektors minētajā trešā valstī, vai starptautiska organizācija nenodrošina adekvātu aizsardzības līmeni, un tas ir nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu, OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (133) Tā kā dalībvalstis pašas nevar pilnībā sasniegt šīs regulas mērķus, proti, nodrošināt fiziskām personām vienādu aizsardzības līmeni un brīvu datu apriti visā Savienībā, bet tos rīcības mēroga vai ietekmes dēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Eiropas Savienības Līguma 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas noteikts minētajā pantā, šī regula nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu tās mērķi.
- (134) Ar šo regulu būtu jāatceļ Direktīva 95/46/EK. Apstrāde, kas jau tiek veikta dienā, kad šo regulu sāk piemērot, būtu jāsaskaņo ar šo regulu divos gados pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Ja apstrāde pamatojas uz piekrišanu, ievērojot Direktīvu 95/46/EK, datu subjektam nav vēlreiz jādod sava piekrišana, ja veids, kādā piekrišana ir sniegta, atbilst šīs regulas nosacījumiem, lai tādējādi ļautu pārzinim turpināt šādu apstrādi pēc šīs regulas piemērošanas dienas. Saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK pieņemtie Komisijas lēmumi un uzraudzības iestāžu izsniegtās atļaujas paliek spēkā līdz brīdim, kad tās tiek grozītas, aizstātas vai atceltas.
- (135) Šī regula būtu jāpiemēro visiem jautājumiem saistībā ar pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, kuriem nav piemērojami konkrētie pienākumi ar tādu pašu mērķi, kā noteikts Direktīvā 2002/58/EK, tostarp pārziņa pienākumiem un fizisku personu tiesībām. Lai precizētu saikni starp šo regulu un Direktīvu 2002/58/EK, minētā direktīva būtu attiecīgi jāgroza. Pēc šīs regulas pieņemšanas būtu jāpārskata Direktīva 2002/58/EK, jo īpaši, lai nodrošinātu atbilstmi šai regulai.

(136) (...)

(137) (...)

(138) (...)

(139) (...)

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un mērķi

1. Šī regula paredz noteikumus fizisku personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi un noteikumus personas datu brīvai aprītei.
2. Šī regula aizsargā fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības un jo īpaši to tiesības uz personas datu aizsardzību.
- 2.a (...)
3. Personas datu brīvu aprīti Savienībā neierobežo un neaizliedz tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.

2. pants

Materiālā darbības joma

1. Šo regulu piemēro personas datu apstrādei, kas pilnībā vai daļēji veikta ar automatizētiem līdzekļiem, un tādu personas datu apstrādei, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, ja apstrādi neveic ar automatizētiem līdzekļiem.
2. Šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei:
 - a) tādas darbības gaitā, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā;
 - b) (...)
 - c) ko īsteno dalībvalstis, veicot darbības, kas ir Līguma par Eiropas Savienību V sadaļas 2. nodaļas darbības jomā;
 - d) ko veic fiziska persona tikai personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā;

- e) ko veic kompetentas iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu.
- 2.a Personas datu apstrādei Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001. Regulu (EK) Nr. 45/2001 un citus Savienības tiesību aktus, ko piemēro šādai personas datu apstrādei, pielāgo šīs regulas principiem un noteikumiem saskaņā ar 90.a pantu.
- 3. Šī regula neskar Direktīvas 2000/31/EK piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz minētās direktīvas 12.–15. panta noteikumiem par starpnieku pakalpojumu sniedzēju saistībām.

3. pants

Teritoriālā darbības joma

- 1. Šo regulu piemēro personas datu apstrādei saistībā ar darbībām, ko veic pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vietā Savienībā, neatkarīgi no tā, vai apstrāde notiek vai nenotiek Savienībā.
- 2. Šo regulu piemēro Savienībā esošu datu subjektu personas datu apstrādei, ko veic pārzinis vai apstrādātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, ja apstrādes darbības ir saistītas ar:
 - a) preču vai pakalpojumu piedāvāšanu šādiem datu subjektiem Savienībā, neatkarīgi no tā, vai no datu subjekta tiek prasīta samaksa; vai
 - b) viņu uzvedības novērošanu, ciktāl viņu uzvedība notiek Eiropas Savienībā.
- 3. Šo regulu piemēro personas datu apstrādei, ko veic pārzinis, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, bet vietā, kur saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām ir piemērojamas dalībvalsts tiesības.

4. pants
Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) "personas dati" ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, kas ir "datu subjekts"; identificējama persona ir persona, kuru var identificēt tieši vai netieši, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;
- 2) (...)
- 3) "apstrāde" ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;
- 3.a) "apstrādes ierobežošana" ir uzglabātu personas datu iezīmēšana ar mērķi ierobežot to apstrādi nākotnē;
- 3.aa) "profilēšana" ir jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde, kas izpaužas kā minēto datu izmantošana nolūkā izvērtēt konkrētus ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus, jo īpaši analizēt vai prognozēt aspektus saistībā ar minētās fiziskās personas sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm, interesēm, uzticamību, uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos;
- 3.b) "pseidonimizācija" ir personas datu apstrāde, ko veic tādā veidā, lai datus vairs nav iespējams saistīt ar konkrētu datu subjektu bez papildu informācijas izmantošanas, kamēr šāda papildu informācija tiek turēta atsevišķi un tai piemēro tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu datu nesaistīšanu ar identificētu vai identificējamu personu;

- 4) "kartotēka" ir jebkurš strukturēts personas datu kopums, kas ir pieejams saskaņā ar konkrētiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai datu kopums ir centralizēts, decentralizēts vai izkliedēts, pamatojoties uz funkcionālu vai ģeogrāfisku motivāciju;
- 5) "pārzinis" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkura cita struktūra, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; ja apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktu, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var noteikt Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos;
- 6) "apstrādātājs" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkura cita struktūra, kura pārziņa vārdā apstrādā personas datus;
- 7) "saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkura cita struktūra, kurai izpauž personas datus, neatkarīgi no tā, vai tā ir trešā persona vai nav. Tomēr publiskas iestādes, kas var saņemt personas datus saistībā ar konkrētu izmeklēšanu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, netiek uzskatītas par saņēmējiem; šo datu apstrāde, ko veic minētās publiskās iestādes, atbilst piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem saskaņā ar apstrādes nolūkiem;
- 7.a) "trešā persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkura cita struktūra, kura nav datu subjekts, pārzinis, apstrādātājs un personas, kuras pārziņa vai apstrādātāja tiešā pakļautībā ir pilnvarotas apstrādāt datus;
- 8) "datu subjekta piekrišana" ir jebkura brīvi sniegta, konkrēta, apzināta un viennozīmīga norāde uz datu subjekta vēlmēm, ar kuru datu subjekts vai nu paziņojuma, vai skaidri apstiprinošas darbības veidā sniedz piekrišanu savu personas datu apstrādei;
- 9) "personas datu aizsardzības pārkāpums" ir drošības pārkāpums, kura rezultātā notiek nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaudēšana, pārveidošana, neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem;

- 10) "ģenētiskie dati" ir visi personas dati, kas attiecas uz fiziskas personas ģenētiskajām pazīmēm, kuras ir pārmantotas vai iegūtas, un kas, izrietot jo īpaši no attiecīgās fiziskās personas bioloģiskā parauga analīzes, sniedz unikālu informāciju par minētās fiziskās personas fizioloģiju vai veselību;
- 11) "biometriskie dati" ir visi personas dati pēc konkrētas tehniskas apstrādes, kuri attiecas uz fiziskas personas fiziskajām, fizioloģiskajām vai uzvedības pazīmēm, kas ļauj veikt vai apstiprina minētās fiziskās personas unikālu identifikāciju, piemēram, sejas attēli vai daktiloskopijas dati;
- 12) "veselības dati" ir personas dati, kas saistīti ar fiziskas personas fizisko vai garīgo veselību, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, un kas atspoguļo informāciju par tās veselības stāvokli;
- 12.a) (...)
- 13) "galvenā uzņēmējdarbības vieta":
- a) attiecībā uz pārzini, kura uzņēmējdarbības vietas atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī, ir pārziņa galvenās pārvaldes atrašanās vieta Savienībā, ja vien lēmumi par personas datu apstrādes nolūkiem un līdzekļiem netiek pieņemti citā pārziņa uzņēmējdarbības vietā Savienībā un ja vien šai citai uzņēmējdarbības vietai nav šādu lēmumu īstenošanas pilnvaru; šajā gadījumā par galveno uzņēmējdarbības vietu uzskata to uzņēmējdarbības vietu, kurā pieņemti šādi lēmumi;
 - b) attiecībā uz apstrādātāju, kura uzņēmējdarbības vietas atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī, ir apstrādātāja galvenās pārvaldes atrašanās vieta Savienībā, bet, ja apstrādātājam nav galvenās pārvaldes Savienībā, – apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta Savienībā, kur notiek galvenās apstrādes darbības saistībā ar apstrādātāja uzņēmējdarbības vietas darbībām, ciktāl uz apstrādātāju attiecas šajā regulā paredzētie konkrētie pienākumi;
- 14) "pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura veic uzņēmējdarbību Savienībā un kuru pārzinis vai apstrādātājs ir iecēlis rakstiski saskaņā ar 25. pantu, un kura pārstāv pārzini vai apstrādātāju saistībā ar to attiecīgajiem pienākumiem, kas paredzēti šajā regulā;

- 15) "uzņēmums" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic saimniecisku darbību, neatkarīgi no tās juridiskā statusa, tostarp partnerības vai apvienības, kas regulāri veic saimniecisku darbību;
- 16) "uzņēmumu grupa" ir kontrolējošais uzņēmums un tā kontrolētie uzņēmumi;
- 17) "saistošie uzņēmuma noteikumi" ir personas datu aizsardzības vadlīnijas, ko stingri ievēro pārzinis vai apstrādātājs, kas veic uzņēmējdarbību Savienības dalībvalsts teritorijā, attiecībā uz personas datu nosūtīšanu vai vairākkārtēju nosūtīšanu pārzinim vai apstrādātājam vienā vai vairākās trešās valstīs uzņēmumu grupas ietvaros vai kopīgā saimnieciskā darbībā iesaistītu uzņēmumu grupas ietvaros;
- 18) (...)
- 19) "uzraudzības iestāde" ir neatkarīga publiska iestāde, ko dalībvalsts izveidojusi saskaņā ar 46. pantu;
- 19.a) "attiecīgā uzraudzības iestāde" ir uzraudzības iestāde, uz kuru apstrāde attiecas tāpēc, ka:
- a) pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību minētās uzraudzības iestādes dalībvalsts teritorijā;
 - b) apstrāde būtiski ietekmē vai var būtiski ietekmēt datu subjektus, kas dzīvo šajā dalībvalstī; vai
 - c) sūdzība ir iesniegta minētajai uzraudzības iestādei;
- 19.b) "personas datu pārrobežu apstrāde" ir:
- a) vai nu apstrāde, kas notiek saistībā ar darbībām, kuras Savienībā veic pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vietās vairāk nekā vienā dalībvalstī, un pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī; vai

- b) apstrāde, kas notiek saistībā ar darbībām, kuras Savienībā veic pārziņa vai pārstrādātāja vienīgajā uzņēmējdarbības vietā, bet kas būtiski ietekmē vai var būtiski ietekmēt datu subjektus vairāk nekā vienā dalībvalstī;

19.c) "būtisks un motivēts iebildums" ir:

iebildums par to, vai šī regula ir pārkāpta vai nav, vai – attiecīgā gadījumā – par to, vai iecerētā darbība attiecībā uz pārziņi vai pārstrādātāju ir saskaņā ar regulu. Iebildumā skaidri parāda to risku nozīmīgumu, ko lēmuma projekts rada datu subjektu pamattiesībām un pamatbrīvībām un attiecīgā gadījumā – personas datu brīvai aprītei Savienībā;

- 20) "informācijas sabiedrības pakalpojumi" ir pakalpojumi, kā definēts 1. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumos;
- 21) "starptautiska organizācija" ir organizācija un tai pakārtotas struktūras, kas ir starptautisko publisko tiesību subjekti, vai jebkura cita struktūra, kas ir izveidota ar divu vai vairāku valstu nolīgumu vai uz tā pamata.

II NODAĻA

PRINCIPI

5. pants

Personas datu apstrādes principi

1. Personas datiem jābūt:

- a) apstrādātiem likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā ("likumīgums, godprātība un pārredzamība");
- b) vākti konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos, un tos nedrīkst tālāk apstrādāt ar šiem nolūkiem nesavietojamā veidā; personas datu turpmāka apstrāde arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos nav saskaņā ar 83. panta 1. punktu uzskatāma par nesavietojamu ar sākotnējiem nolūkiem ("nolūka ierobežojumi");
- c) adekvātiem, atbilstīgiem, un tiem būtu jāietver tikai tas, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos ("datu minimizēšana");
- d) precīziem un, ja vajadzīgs, atjauninātiem; jāveic visi saprātīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati, ņemot vērā nolūkus, kādos tie tiek apstrādāti, bez kavēšanās tiktu dzēsti vai laboti ("precizitāte");
- e) saglabātiem veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju, ne ilgāk kā nepieciešams nolūkiem, kādos attiecīgos personas datus apstrādā; personas datus var glabāt ilgāk, ciktāl datus apstrādās tikai arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 83. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka tiek īstenoti atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, kas regulā paredzēti, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības ("glabāšanas ierobežojums");

eb) apstrādātiem tā, lai tiktu nodrošināta atbilstoša personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi un pret nejaušu nozaudēšanu, iznīcināšanu vai sabojāšanu, izmantojot atbilstošus tehniskos vai organizatoriskos pasākumus ("integritāte un konfidencialitāte");

ee) (...)

f) (...)

2. Pārzinis ir atbildīgs par atbilstību 1. punktam un var to uzskatāmi parādīt ("pārskatatbildība").

6. pants

Apstrādes likumīgums

1. Personas datu apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no turpmāk minētajiem pamatojumiem:

a) datu subjekts ir devis piekrišanu savu personas datu apstrādei vienam vai vairākiem konkrētiem nolūkiem;

b) apstrāde ir vajadzīga līguma, kura līgumslēdzēja puse ir datu subjekts, izpildei vai pasākumu veikšanai pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma noslēgšanas;

c) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu;

d) apstrāde ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citas fiziskas personas vitālas intereses;

e) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras;

- f) apstrāde ir vajadzīga pārziņa vai trešās personas leģitīmo interešu ievērošanai, izņemot, ja datu subjekta intereses vai pamattiesības un pamatbrīvības, kurām nepieciešama personas datu aizsardzība, ir svarīgākas par šādām interesēm, jo īpaši, ja datu subjekts ir bērns. To nepiemēro apstrādei, ko veic publiskas iestādes, pildot savus uzdevumus.

2. (...)

2.a (jauns) Dalībvalstis var paturēt spēkā vai ieviest konkrētākus noteikumus, lai šīs regulas noteikumu piemērošanu pielāgotu attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic, lai ievērotu 6. panta 1. punkta c) un e) apakšpunktu, nosakot precīzākas konkrētās prasības apstrādei un citus pasākumus, ar ko nodrošina likumīgu un godprātīgu apstrādi, tostarp citās konkrētās apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā.

3. Šīs regulas 1. punkta c) un e) apakšpunktā minētais apstrādes pamats ir jānosaka ar:

- a) Savienības tiesību aktiem vai
- b) dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir piemērojami pārzinim.

Apstrādes nolūku nosaka šajā juridiskajā pamatā vai attiecībā uz 1. punkta e) apakšpunktā minēto apstrādi tas var būt vajadzīgs, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras. Šajā juridiskajā pamatā var būt ietverti konkrēti noteikumi, lai pielāgotu šīs regulas noteikumu piemērošanu, *inter alia* vispārēji nosacījumi, kas reglamentē pārziņa īstenošanu datu apstrādes likumību, apstrādājamo datu veidu, attiecīgos datu subjektus, struktūras, kurām dati var tikt izpausti, un mērķus, kādiem dati var tikt izpausti, apstrādes nolūka ierobežojumus, glabāšanas termiņus un apstrādes darbības un apstrādes procedūras, tostarp pasākumus, lai nodrošinātu likumīgu un godprātīgu apstrādi, tostarp citās konkrētās datu apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā. Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem ir jāatbilst sabiedrības interešu mērķim un jābūt samērīgiem ar izvirzīto leģitīmo mērķi.

3.a Ja apstrāde citā nolūkā nekā tajā, kādā dati tika vākti, nav balstīta uz datu subjekta piekrišanu vai uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas demokrātiskā sabiedrībā ir vajadzīgs un samērīgs pasākums, lai aizsargātu 21. panta 1. punkta aa)–g) apakšpunktā minētos mērķus, pārzinis, lai pārliecinātos, vai apstrāde citā nolūkā ir savietojama ar nolūku, kādā dati sākotnēji tika vākti, cita starpā ņem vērā:

- a) jebkuru saikni starp nolūkiem, kādos dati ir vākti, un paredzētās turpmākās apstrādes nolūkiem;
- b) kontekstu, kādā personas dati ir vākti, jo īpaši saistībā ar datu subjektu un pārziņa attiecībām;
- c) personas datu raksturu, jo īpaši to, vai ir apstrādātas īpašas personas datu kategorijas, ievērojot 9. pantu, vai to, vai ir apstrādāti dati, kas attiecas uz sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem, ievērojot 9.a pantu;
- d) paredzētās turpmākās apstrādes iespējamās sekas datu subjektiem;
- e) atbilstošu garantiju esamību, kas var ietvert šifrēšanu vai pseidonimizāciju.

4. (...)

5. (...)

7. pants

Nosacījumi piekrišanai

1. Ja apstrāde pamatojas uz piekrišanu, pārzinim ir jāspēj uzskatāmi parādīt, ka datu subjekts ir devis piekrišanu savu personas datu apstrādei.

1.a (...)

2. Ja datu subjekta piekrišanu sniedz saistībā ar rakstisku deklarāciju, kas attiecas arī uz citiem jautājumiem, lūgums sniegt piekrišanu ir jānorāda tā, lai to varētu skaidri atšķirt no citiem jautājumiem, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu. Jebkura deklarācijas daļa, kura ir šīs regulas pārkāpums un par kuru datu subjekts ir sniedzis piekrišanu, nav saistoša.
3. Datu subjektam ir tiesības atsaukt savu piekrišanu jebkurā laikā. Piekrišanas atsaukums neietekmē apstrādes likumību, kas pamatojas uz piekrišanu pirms atsaukuma. Datu subjektam jābūt par to informētam, pirms viņš dod savu piekrišanu. Atsaukt piekrišanu ir tikpat viegli kā to sniegt.
4. Novērtējot to, vai piekrišana ir sniegta brīvi, maksimāli ņem vērā to, vai cita starpā līguma izpilde, ieskaitot pakalpojuma sniegšanu, ir atkarīga no piekrišanas tādu datu apstrādei, kuri nav nepieciešami šā līguma izpildei.

8. pants

Nosacījumi, kas piemērojami bērna piekrišanai attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem

1. Ja attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumu tiešu sniegšanu bērnam ir piemērojams 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts, bērna, kas jaunāks par 16 gadiem, vai, ja to paredz dalībvalsts tiesību akti, jaunāka bērna, bet ne jaunāka par 13 gadiem, personas datu apstrāde ir likumīga tikai tad un tādā apmērā, ja šādu piekrišanu ir devusi vai apstiprinājusi persona, kurai ir vecāku atbildība par bērnu.
 - 1.a Pārzinis pieliek saprātīgas pūles, lai šādos gadījumos pārbaudītu, vai piekrišanu ir devusi vai apstiprinājusi persona, kurai ir vecāku atbildība par bērnu, ņemot vērā pieejamās tehnoloģijas.

2. Šā panta pirmais punkts neietekmē dalībvalstu vispārējās līgumtiesības, piemēram, noteikumus par attiecībā uz bērnu noslēgta līguma spēkā esību, noslēgšanu vai sekām.
3. (...)
4. (...).

9. pants

Īpašu kategoriju personas datu apstrāde

1. Tādu personas datu apstrāde, kuri atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību un dalību arodbiedrībās, un ģenētisko datu, biometrisko datu, lai veiktu personas unikālu identifikāciju, vai datu par veselību vai dzimumdzīvi un seksuālo orientāciju apstrāde ir aizliegta.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja ir piemērojams kāds no šādiem pamatojumiem:
 - a) datu subjekts ir devis nepārprotamu piekrišanu šo personas datu apstrādei vienam vai vairākiem konkrētiem nolūkiem, izņemot, ja Savienības vai dalībvalsts tiesību akti paredz, ka 1. punktā minēto aizliegumu datu subjekts nevar atcelt; vai
 - b) apstrāde ir vajadzīga, lai realizētu pārziņa pienākumus un izlietotu pārziņa vai datu subjekta konkrētas tiesības nodarbinātības, sociālā nodrošinājuma un sociālās aizsardzības tiesību aktu jomā, ciktāl to pieļauj Savienības vai dalībvalsts tiesību akti vai koplīgums atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem, paredzot adekvātas garantijas datu subjekta pamattiesībām un interesēm; vai
 - c) apstrāde ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citas personas vitālas intereses, ja datu subjekts ir fiziski vai tiesiski nespējīgs dot savu piekrišanu; vai

- d) veicot leģitīmas darbības un nodrošinot atbilstošas garantijas, apstrādi veic fonds, apvienība vai jebkura cita bezpeļņas organizācija, kas to dara ar politisku, filozofisku, reliģisku vai ar arodbiedrībām saistītu mērķi un ar nosacījumu, ka apstrāde attiecas tikai uz šīs struktūras locekļiem vai bijušajiem locekļiem, vai personām, kas ar šo struktūru uztur regulārus sakarus saistībā ar tās nolūkiem, un ka bez datu subjekta piekrišanas datus neizpauž ārpus minētās struktūras; vai
- e) apstrāde attiecas uz personas datiem, kurus datu subjekts apzināti ir publiskojis; vai
- f) apstrāde ir vajadzīga, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības, vai ikreiz, kad tiesas pilda savus uzdevumus;
- g) apstrāde ir vajadzīga būtisku sabiedrības interešu dēļ, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir samērīgas izvirzītajam mērķim, ievēro tiesību uz datu aizsardzību būtību un paredz piemērotus un konkrētus pasākumus datu subjekta pamattiesību un interešu aizsardzībai; vai
- h) apstrāde ir vajadzīga profilaktiskās vai arodmedicīnas nolūkos, darbinieka darbaspējas novērtēšanai, medicīniskas diagnozes, veselības vai sociālās aprūpes vai ārstēšanas vai veselības vai sociālās aprūpes sistēmu un pakalpojumu pārvaldības nodrošināšanas nolūkos, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem vai saskaņā ar līgumu ar veselības darba profesionāli un ievērojot 4. punktā minētos nosacījumus un garantijas; vai
- hb) apstrāde ir vajadzīga sabiedrības interešu dēļ sabiedrības veselības jomā, piemēram, aizsardzībai pret nopietniem pārrobežu draudiem veselībai vai augstu kvalitātes un drošības standartu nodrošināšanai, cita starpā zālēm vai medicīniskām ierīcēm, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas paredz atbilstošus un konkrētus pasākumus datu subjekta tiesību un brīvību, jo īpaši dienesta noslēpuma, aizsardzībai; vai

i) apstrāde ir vajadzīga arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 83. panta 1. punktu, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir samērīgi izvirzītajam mērķim, ievēro tiesību uz datu aizsardzību būtību un paredz piemērotus un konkrētus pasākumus datu subjekta pamattiesību un interešu aizsardzībai.

j) (...)

3. (...)

4. Šā panta 1. punktā minētos personas datus var apstrādāt 2. punkta h) apakšpunktā minētajos nolūkos, ja šos datus apstrādā profesionālis, uz kuru saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem vai valsts kompetento iestāžu ieviestiem noteikumiem attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, vai ja tos apstrādā šāda profesionāļa atbildībā; vai cita persona, uz kuru arī attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem vai valsts kompetento iestāžu ieviestiem noteikumiem.

5. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest papildu nosacījumus, tostarp ierobežojumus, attiecībā uz ģenētisko datu, biometrisku datu vai veselības datu apstrādi.

9.a pants

Datu par sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem apstrāde

Personas datu apstrādi par sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem vai ar tiem saistītiem drošības pasākumiem, pamatojoties uz 6. panta 1. punktu, var veikt tikai vai nu oficiālas iestādes kontrolē vai tad, ja apstrādi atļauj Savienības vai dalībvalsts tiesību akti, paredzot atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām. Jebkādu visaptverošu sodāmības reģistru var uzglabāt tikai oficiālas iestādes kontrolē.

10. pants

Apstrāde, kurai nav nepieciešama identifikācija

1. Ja nolūki, kādos pārzinis apstrādā personas datus, neprasa vai vairs neprasa pārzinim identificēt datu subjektu, pārzinim nav pienākuma saglabāt, iegūt vai apstrādāt papildu informāciju, lai identificētu datu subjektu, ja vienīgais nolūks ir ievērot šo regulu.
2. Ja šādos gadījumos pārzinis spēj uzskatāmi parādīt, ka viņš nevar identificēt datu subjektu, pārzinis, ja iespējams, attiecīgi informē datu subjektu. Šādos gadījumos 15.–18. pantu nepiemēro, izņemot gadījumos, kad datu subjekts, lai izlietotu savas tiesības saskaņā ar minētajiem pantiem, sniedz papildu informāciju, kas ļauj viņu identificēt.

III NODAĻA

DATU SUBJEKTA TIESĪBAS

1. IEDAĻA

PĀRREDZAMĪBA UN IZMANTOŠANAS KĀRTĪBA

11. pants

Pārredzama informācija un saziņa

1. (...)

2. (...)

12. pants

Pārredzama informācija, saziņa un kārtība datu subjekta tiesību izlietošanai

1. Pārzinis veic atbilstošus pasākumus, lai kodolīgā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, datu subjektam sniegtu visu 14. un 14.a pantā minēto informāciju un nodrošinātu visu 15.–20. pantā un 32. pantā minēto saziņu attiecībā uz personas datu apstrādi, jo īpaši attiecībā uz visu informāciju, kas konkrēti paredzēta bērnam. Informāciju sniedz rakstiski vai citā veidā, vajadzības gadījumā – elektroniskā formātā. Pēc datu subjekta pieprasījuma informāciju var sniegt mutiski – ar noteikumu, ka datu subjekta identitāte ir pierādīta citā veidā.
- 1.a Pārzinis veicina datu subjekta tiesību izlietošanu saskaņā ar 15.–20. pantu. Regulas 10. panta 2. punktā minētajos gadījumos pārzinis neatsakās veikt darbību pēc datu subjekta pieprasījuma par savu tiesību izlietošanu saskaņā ar 15.–20. pantu, izņemot gadījumus, kad pārzinis uzskatāmi parāda, ka nespēj identificēt datu subjektu.

2. Pārzinis bez nepamatotas kavēšanās un vēlākais mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas datu subjektu informē par darbību, kas pēc pieprasījuma veikta saskaņā ar 15.–20. pantu. Vajadzības gadījumā šo laikposmu var pagarināt maksimāli vēl uz diviem mēnešiem, ņemot vērā pieprasījuma sarežģītību un pieprasījumu skaitu. Ja laikposmu pagarina, datu subjektu mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas informē par kavēšanās iemesliem. Ja datu subjekts pieprasījumu iesniedz elektroniskā formātā, informāciju, ja iespējams, sniedz elektroniskā formātā, izņemot, ja datu subjekts pieprasa citādi.
3. Ja pārzinis neveic darbību, ko pieprasījis datu subjekts, pārzinis bez kavēšanās un vēlākais mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas informē datu subjektu par darbības neveikšanas iemesliem un par iespēju iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei un vērsties tiesā.
4. Informācija, ko sniedz saskaņā ar 14. un 14.a pantu, un visa saziņa un visas darbības, ko īsteno saskaņā ar 15.–20. pantu un 32. pantu, ir bezmaksas. Ja datu subjekta pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, jo īpaši to regulāras atkārtošanās dēļ, pārzinis var pieprasīt saprātīgu maksu, ņemot vērā administratīvās izmaksas, kas saistītas ar informācijas vai saziņas nodrošināšanu vai pieprasītās darbības veikšanu, vai arī pārzinis var atteikties izpildīt pieprasījumu. Šādos gadījumos pārzinim ir pienākums uzskatāmi parādīt, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.
 - 4.a Neskarot 10. pantu – ja pārzinim ir pamatotas šaubas par tās fiziskās personas identitāti, kura iesniedz 15.–19. pantā minēto pieprasījumu, pārzinis var prasīt, lai tiktu sniegta papildu informācija, kas vajadzīga datu subjekta identitātes apstiprināšanai.
 - 4.b Informāciju, kas datu subjektiem sniedzama, ievērojot 14. un 14.a pantu, var sniegt apvienojumā ar standartizētām ikonām, lai viegli uztveramā, saprotamā un skaidri salasāmā veidā sniegtu jēgpilnu pārskatu par paredzēto apstrādi. Ja ikonas attēlo elektroniski, tas ir mašīnlasāmas.

- 4.c Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 86. pantu, lai noteiktu informāciju, kas sniedzama, izmantojot ikonas, un procedūras standartizētu ikonu nodrošināšanai.
5. (...)
6. (...).

13. pants

Saņēmēju tiesības

(...)

2. IEDAĻA

INFORMĀCIJA UN PIEKĻUVE DATIEM

14. pants

Informācija, kas jāsniedz, ja dati ir iegūti no datu subjekta

1. Ja datu subjekta personas datus vāc no datu subjekta, pārzinis personas datu iegūšanas laikā datu subjektam sniedz šādu informāciju:
- a) pārziņa, kā arī pārziņa pārstāvja, ja tāds ir, identitāte un kontaktinformācija; pārzinis norāda arī datu aizsardzības inspektora, ja tāds ir, kontaktinformāciju;
 - b) apstrādes nolūki, kam paredzēti personas dati, kā arī apstrādes juridiskais pamats;
 - c) pārziņa vai trešās personas legītīmās intereses, ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu;

- d) attiecīgā gadījumā – personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas;
- e) attiecīgā gadījumā – informācija, ka pārzinis paredz nosūtīt personas datus uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, un informācija par to, ka eksistē vai neeksistē Komisijas lēmums par aizsardzības līmeņa adekvātumu, vai – 42. pantā vai 43. pantā, vai 44. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētās nosūtīšanas gadījumā – atsauce uz atbilstošām vai piemērotām garantijām un informācija par to, kā saņemt datu kopiju, vai to, kur tie ir darīti pieejami;
- 1.a Papildus 1. punktā minētajai informācijai pārzinis personas datu iegūšanas laikā datu subjektam sniedz šādu papildu informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi:
 - a) laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja tas nav iespējams, kritēriji, ko izmanto šā laikposma noteikšanai;
 - b) ...
 - c) ...
 - d) ...
 - e) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt pārzinim piekļuvi datu subjekta personas datiem un to labošanu vai dzēšanu, vai datu subjekta personas datu apstrādes ierobežošanu, vai tiesības iebilst pret šādu personas datu apstrādi, kā arī tiesības uz datu pārnesamību;
 - ea) ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu – tiesības jebkurā brīdī atsaukt piekrišanu, neietekmējot tādas apstrādes likumīgumu, kuras pamatā ir pirms atsaukuma sniegta piekrišana;
 - f) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei;

- g) informācija, vai personas datu sniegšana ir noteikta saskaņā ar likumu vai līgumu, vai tā ir priekšnosacījums, lai līgumu noslēgtu, kā arī informācija par to, vai datu subjektam ir pienākums datus sniegt un kādas sekas var būt gadījumos, kad šādi dati netiek sniegti;
- h) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana, kas minēta 20. panta 1. un 3. punktā, un – vismaz minētajos gadījumos – jēgpilna informācija par tajā ietverto loģiku, kā arī šādas apstrādes nozīmīgumu un paredzamajām sekām attiecībā uz datu subjektu.

1.b Ja pārzinis paredz datus turpmāk apstrādāt citā nolūkā, kas nav nolūks, kādā dati tika vākti, pārzinis pirms minētās turpmākās apstrādes informē datu subjektu par minēto citu nolūku un sniedz tam visu attiecīgo papildu informāciju, kā minēts 1.a punktā.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. Šā panta 1., 1.a un 1.b punktu nepiemēro, ja un ciktāl datu subjekta rīcībā jau ir attiecīgā informācija.

6. (...)

7. (...)

8. (...).

Informācija, kas jāsniedz, ja dati nav iegūti no datu subjekta

1. Ja personas dati nav iegūti no datu subjekta, pārzinis datu subjektam sniedz šādu informāciju:
 - a) pārziņa, kā arī pārziņa pārstāvja, ja tāds ir, identitāte un kontaktinformācija; pārzinis norāda arī datu aizsardzības inspektora, ja tāds ir, kontaktinformāciju;
 - b) apstrādes nolūki, kam paredzēti personas dati, kā arī apstrādes juridiskais pamats;
 - ba) attiecīgo personas datu kategorijas;
 - c) (...)
 - d) attiecīgā gadījumā – personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas;
 - da) attiecīgā gadījumā – informācija, ka pārzinis paredz nosūtīt personas datus saņēmējam trešā valstī vai starptautiskai organizācijai, un informācija par to, ka eksistē vai neeksistē Komisijas lēmums par aizsardzības līmeņa adekvātumu, vai – 42. pantā vai 43. pantā, vai 44. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētās nosūtīšanas gadījumā – atsaucē uz atbilstošām vai piemērotām garantijām un informācija par to, kā saņemt datu kopiju, vai to, kur tie ir darīti pieejami;
2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai, pārzinis datu subjektam sniedz turpmāk norādīto informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu godprātīgu un pārredzamu apstrādi attiecībā uz datu subjektu:
 - b) laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja tas nav iespējams, kritēriji, ko izmanto šā laikposma noteikšanai;
 - ba) pārziņa vai trešās personas leģitīmās intereses, ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu;

- c) (...)
- e) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt no pārziņa piekļuvi datu subjekta personas datiem un to labošanu vai dzēšanu, vai datu subjekta personas datu apstrādes ierobežošanu un tiesības iebilst pret šādu personas datu apstrādi, kā arī tiesības uz datu pārnesamību;
- ea) ja apstrāde pamatojas uz 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu – tiesības jebkurā brīdī atsaukt piekrišanu, neietekmējot tādas apstrādes likumīgumu, kuras pamatā ir pirms atsaukuma sniegta piekrišana;
- f) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei;
- g) informācija par to, no kāda avota personas dati ir iegūti, un – attiecīgā gadījumā – informācija par to, vai dati iegūti no publiski pieejamiem avotiem;
- h) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana, kas minēta 20. panta 1. un 3. punktā, un – vismaz minētajos gadījumos – jēgpilna informācija par tajā ietverto loģiku, kā arī šādas apstrādes nozīmīgumu un paredzamajām sekām attiecībā uz datu subjektu.

3. Pārzinis 1. un 2. punktā minēto informāciju sniedz:

- a) saprātīgā termiņā pēc datu iegūšanas, bet vēlākais mēneša laikā, ņemot vērā konkrētos apstākļus, kādos dati tiek apstrādāti; vai
- b) ja datus ir paredzēts izmantot saziņai ar datu subjektu – vēlākais tad, kad ar minēto datu subjektu notiek pirmā saziņa; vai
- c) vēlākais tad, kad dati pirmoreiz tiek izpausti, ja ir paredzēts tos izpaust citam saņēmējam.

3.a Ja pārzinis paredz datus turpmāk apstrādāt citā nolūkā, kas nav nolūks, kādā dati tika iegūti, pārzinis pirms minētās turpmākās apstrādes informē datu subjektu par minēto citu nolūku un sniedz tam visu attiecīgo papildu informāciju, kā minēts 2. punktā.

4. Šā panta 1.–3.a punktu nepiemēro, ja un ciktāl:
- a) informācija jau ir datu subjekta rīcībā; vai
 - b) izrādās, ka šādas informācijas sniegšana nav iespējama vai tā prasītu nesamērīgas pūles; jo īpaši attiecībā uz apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos, ievērojot 83. panta 1. punktā minētos nosacījumus un garantijas, vai ciktāl 1. punktā minētās tiesības varētu neļaut vai būtiski traucēt sasniegt ar arhivēšanas nolūkiem sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkiem, vai statistikas nolūkiem saistītos mērķus; šādos gadījumos pārzinis veic atbilstošus pasākumus, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības, un leģitīmās intereses, tostarp darot informāciju publiski pieejamu; vai
 - c) datu iegūšana vai izpaušana ir skaidri paredzēta Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri ir piemērojami pārzinim un kuros ir paredzēti atbilstoši pasākumi datu subjekta leģitīmo interešu aizsardzībai; vai
 - d) ir jāsaglabā datu konfidencialitāte, ievērojot dienesta noslēpuma glabāšanas pienākumu, ko reglamentē ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, ieskaitot statūtos noteiktu pienākumu glabāt noslēpumu.

15. pants

Datu subjekta piekļuves tiesības

1. Datu subjektam ir tiesības saņemt no pārziņa apstiprinājumu par to, vai attiecībā uz datu subjektu netiek apstrādāti personas dati, un, ja šādi personas dati tiek apstrādāti, datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem datiem un saņemt šādu informāciju:
- a) apstrādes nolūki;
 - b) attiecīgo personas datu kategorijas;

- c) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, kam personas dati ir izpausti vai kam tos izpaudīs, jo īpaši saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās;
- d) ja iespējams, paredzētais laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja tas nav iespējams, kritēriji, ko izmanto šā laikposma noteikšanai;
- e) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt no pārziņa datu subjekta personas datu labošanu vai dzēšanu, vai personas datu apstrādes ierobežošanu vai tiesības iebilst pret šādu personas datu apstrādi;
- f) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei;
- g) visa pieejamā informācija par datu avotu, ja personas dati netiek vākti no datu subjekta;
- h) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana, kas minēta 20. panta 1. un 3. punktā, un – vismaz minētajos gadījumos – jēgpilna informācija par tajā ietverto loģiku, kā arī šādas apstrādes nozīmīgumu un paredzamajām sekām attiecībā uz datu subjektu.

1.a Ja personas datus nosūta trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, datu subjektam ir tiesības saņemt informāciju par atbilstošām garantijām, ko saistībā ar datu nosūtīšanu piemēro, ievērojot 42. pantu.

- 1.b Pārzinis nodrošina apstrādē esošo personas datu kopiju. Par visām papildus kopijām, ko pieprasa datu subjekts, pārzinis var iekasēt saprātīgu samaksu, kas balstīta uz administratīvām izmaksām. Ja datu subjekts pieprasījumu iesniedz elektroniskā formātā un ja vien datu subjekts nepieprasa citādi, informāciju sniedz plaši izmantotā elektroniskā formātā.
2. (...)
- 2.a Tiesības saņemt 1.b punktā minēto kopiju neietekmē nelabvēlīgi citu personu tiesības un brīvības.
3. (...)
4. (...).

3. IEDAĻA

LABOŠANA UN DZĒŠANA

16. pants

Tiesības labot

Datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās labotu tos datu subjekta personas datus, kuri ir neprecīzi. Ņemot vērā nolūkus, kādos dati ir apstrādāti, datu subjektam ir tiesības panākt, lai nepilnīgi personas dati tiktu papildināti, tostarp sniedzot papildu paziņojumu.

17. pants

Tiesības panākt dzēšanu (tiesības "tikt aizmirstam")

1. Datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās dzēstu datu subjekta personas datus, un pārziņa pienākums ir bez nepamatotas kavēšanās dzēst personas datus, ja pastāv viens no šādiem nosacījumiem:
 - a) dati vairs nav nepieciešami saistībā ar nolūkiem, kādos tie tika vākti vai citādi apstrādāti;
 - b) datu subjekts atsauc savu piekrišanu, uz kuras pamata veikta apstrāde saskaņā ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un ja nav cita likumīga pamata datu apstrādei;
 - c) datu subjekts iebilst pret personas datu apstrādi saskaņā ar 19. panta 1. punktu, un apstrādei nav nekāda svarīgāka legītīma pamata, vai arī datu subjekts iebilst pret personas datu apstrādi saskaņā ar 19. panta 2. punktu;
 - d) tie ir apstrādāti nelikumīgi;
 - e) dati ir jādzēš, lai nodrošinātu, ka tiek pildīts juridisks pienākums, kas noteikts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri ir piemērojami pārzinim;
 - f) dati ir savākti saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu piedāvāšanu, kā minēts 8. panta 1. punktā.

1.a (...)

2. (...)

- 2.a Ja pārzinis ir publiskojis personas datus un tā pienākums saskaņā ar 1. punktu ir minētos datus dzēst, pārzinis, ņemot vērā pieejamo tehnoloģiju un tās piemērošanas izmaksas, veic saprātīgus pasākumus, tostarp tehniskus pasākumus, lai informētu pārziņus, kas apstrādā attiecīgos datus, ka datu subjekts ir pieprasījis, lai minētie pārziņi dzēstu visas saites uz minētajiem personas datiem vai šo datu kopijas vai atveidojumus.
3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ciktāl personas datu apstrāde ir nepieciešama:
- a) lai izlietotu tiesības uz vārda brīvību un informāciju;
 - b) lai izpildītu juridisku pienākumu, kas prasa apstrādāt personas datus, kā paredzēts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri piemērojami pārzinim, vai lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai saistībā ar pārzinim likumīgi piešķirto oficiālo pilnvaru īstenošanu;
 - c) pamatojoties uz sabiedrības interesēm sabiedrības veselības jomā saskaņā ar 9. panta 2. punkta h) un hb) apakšpunktu, kā arī 9. panta 4. punktu;
 - d) arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar 83. panta 1. punktu, ciktāl 1. punktā minētās tiesības varētu neļaut vai būtiski traucēt sasniegt ar arhivēšanas nolūkiem sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkiem, vai statistikas nolūkiem saistītos mērķus;
 - e) lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.
4. (...)
5. (...)
6. (...)
7. (...)
8. (...)
9. (...)

Tiesības ierobežot apstrādi

1. Datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis ierobežotu personas datu apstrādi, ja:
 - a) datu subjekts apstrīd datu precizitāti – uz laiku, kurā pārzinis var pārbaudīt datu precizitāti;
 - ab) apstrāde ir nelikumīga, un datu subjekts iebilst pret datu dzēšanu un tās vietā pieprasa datu izmantošanas ierobežošanu;
 - b) pārzinim personas dati apstrādei vairs nav vajadzīgi, taču tie ir nepieciešami datu subjektam, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības; vai
 - c) datu subjekts ir iebildis pret apstrādi saskaņā ar 19. panta 1. punktu, kamēr nav pārbaudīts, vai pārziņa leģitīmie iemesli nav svarīgāki par datu subjekta leģitīmajiem iemesliem.
2. Ja personas datu apstrāde ir ierobežota saskaņā ar 1. punktu, šādus datus, izņemot glabāšanu, var apstrādāt tikai ar datu subjekta piekrišanu vai tādēļ, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības, vai lai aizsargātu citas fiziskas vai juridiskas personas tiesības, vai Savienības vai dalībvalsts svarīgu sabiedrības interešu dēļ.
3. Pārzinis datu subjektu, kas ir panācis apstrādes ierobežošanu saskaņā ar 1. punktu, informē pirms apstrādes ierobežojuma atcelšanas.

17.b pants

Pienākums ziņot par datu labošanu, dzēšanu vai apstrādes ierobežošanu

Pārzinis katram saņēmējam, kuram dati ir izpausti, ziņo par jebkuru labojumu, dzēšanu vai apstrādes ierobežošanu, kas veikta saskaņā ar 16. pantu, 17. panta 1. punktu un 17.a pantu, izņemot, ja izrādās, ka tas nav iespējams, vai ja tas ir saistīts ar nesamērīgām pūlēm. Pārzinis informē datu subjektu par šādiem saņēmējiem, ja datu subjekts to pieprasa.

18. pants

Tiesības uz datu pārnesamību

1. (...)
2. Datu subjektam ir tiesības saņemt personas datus attiecībā uz sevi, kurus viņš sniedzis pārzinim, strukturētā, plaši izmantotā un mašīnlasāmā formātā un ir tiesības minētos datus nosūtīt citam pārzinim, un pārzinis, kuram attiecīgie dati sniegti, tam nerada nekādus šķēršļus, ja:
 - a) apstrāde pamatojas uz piekrišanu, ievērojot 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, vai uz līgumu, ievērojot 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu; un
 - b) apstrādi veic ar automatizētiem līdzekļiem.
- 2.a (jauns) Izlietojot savas tiesības uz datu pārnesamību saskaņā ar 1. punktu, datu subjektam ir tiesības panākt, lai dati tiktu nosūtīti tieši no pārziņa pārzinim, ja tas ir tehniski iespējams.
- 2.a Minēto tiesību izlietošana neskar 17. pantu. Šā panta 2. punktā minētās tiesības neattiecas uz apstrādi, kas ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtas oficiālas pilnvaras.

2.aa Tiesības, kas minētas 2. punktā, neietekmē nelabvēlīgi citu personu tiesības un brīvības.

3. (...)

4. IEDAĻA

TIESĪBAS IEBILST UN AUTOMATIZĒTA INDIVIDUĀLU LĒMUMU PIEŅEMŠANA

19. pants

Tiesības iebilst

1. Datu subjektam, balstoties uz iemesliem saistībā ar viņa īpašo situāciju, ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi, kas pamatojas uz 6. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktu, tostarp profilēšanu, kas pamatojas uz minētajiem noteikumiem. Pārzinis personas datus vairs neapstrādā, izņemot, ja pārzinis norāda uz pārliecinošiem leģitīmiem apstrādes iemesliem, kas ir svarīgāki par datu subjekta interesēm, tiesībām un brīvībām, vai lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.
2. Ja personas datus apstrādā tiešās tirgvedības nolūkos, datu subjektam ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi šādas tirgvedības vajadzībām, kas ietver profilēšanu, ciktāl tā ir saistīta ar šādu tiešo tirgvedību.
- 2.a Ja datu subjekts iebilst pret datu apstrādi tiešās tirgvedības vajadzībām, personas datus šādā nolūkā vairs neapstrādā.
- 2.b (jauns) Vēlākais tad, kad ar datu subjektu notiek pirmā saziņa, datu subjektu nepārprotami informē par 1. un 2. punktā minētajām tiesībām, un to dara tā, lai šī informācija būtu skaidra un lai to varētu atšķirt no jebkuras citas informācijas.

- 2.b Saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu izmantošanu un neatkarīgi no Direktīvas 2002/58/EK datu subjekts savas tiesības iebilst var izlietot ar automatizētiem līdzekļiem, izmantojot tehniskās specifikācijas.
- 2.aa Ja personas datus apstrādā zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos, ievērojot 83. panta 1. punktu, datu subjektam, pamatojoties uz savu īpašo situāciju, ir tiesības iebilst pret savu personas datu apstrādi, izņemot, ja apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs.
3. (...).

20. pants

Automatizēta individuālu lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana

1. Datu subjektam ir tiesības nebūt tāda lēmuma subjektam, kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, kas attiecībā uz datu subjektu rada tiesiskās sekas vai kas līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu.
- 1.a Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja lēmums:
- a) ir vajadzīgs, lai noslēgtu vai izpildītu līgumu starp datu subjektu un datu pārzini; vai
 - b) ir atļauts saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kuri ir piemērojami pārzinim un kuros ir arī noteikti atbilstīgi pasākumi, ar ko aizsargā datu subjekta tiesības un brīvības, un leģitīmās intereses; vai
 - c) pamatojas uz datu subjekta nepārprotamu piekrišanu.

- 1.b Šā panta 1.a punkta a) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos datu pārzinis veic atbilstīgus pasākumus, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības, un leģitīmās intereses – vismaz tiesības panākt cilvēka līdzdalību no pārziņa puses –, lai datu subjekts varētu paust savu viedokli un apstrīdēt lēmumu.
2. (...)
3. Šā panta 1.a punktā minētos lēmumus nepamato ar īpašām personas datu kategorijām, kuras minētas 9. panta 1. punktā, izņemot, ja tiek piemērots 9. panta 2. punkta a) vai g) apakšpunkts un tiek nodrošināti atbilstīgi pasākumi, ar ko aizsargā datu subjekta tiesības un brīvības, un leģitīmās intereses.
4. (...)
5. (...)

5. IEDAĻA

Ierobežojumi

21. pants

Ierobežojumi

1. Saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami datu pārzinim vai apstrādātājam, ar leģislatīvu pasākumu var ierobežot to pienākumu un tiesību darbības jomu, kas paredzēti 12.–20. pantā un 32. pantā, kā arī 5. pantā, ciktāl tā noteikumi atbilst 12.–20. pantā paredzētajām tiesībām un pienākumiem, – ja ar šādu ierobežojumu tiek ievērota pamattiesību un pamatbrīvību būtība un tas demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešams un samērīgs, lai garantētu:
 - aa) valsts drošību;
 - ab) aizsardzību;
 - a) sabiedrisko drošību;
 - b) noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu vai saukšanu pie atbildības par tiem vai kriminālsodu izpildi, tostarp aizsardzību pret sabiedriskās drošības apdraudējumiem un to novēršanu;
 - c) citus svarīgus Savienības vai dalībvalsts vispārējo sabiedrības interešu mērķus, jo īpaši Savienībai vai dalībvalstij svarīgas ekonomiskās vai finanšu intereses, tostarp monetāros, budžeta un nodokļu jautājumus, sabiedrības veselību un sociālo nodrošinājumu;
 - ca) tiesu neatkarības un tiesvedības aizsardzību;
 - d) reglamentētu profesiju ētikas kodeksu pārkāpumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu un saukšanu pie atbildības par tiem;
 - e) uzraudzības, pārbaudes vai regulatīvo funkciju, kas – pat, ja tikai epizodiski – ir saistīta ar oficiālu pilnvaru īstenošanu aa), ab), a), b), c) un d) apakšpunktā minētajos gadījumos;

- f) datu subjekta aizsardzību vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzību;
 - g) civilprasību izpildi.
2. Jo īpaši – jebkurā leģislatīvā pasākumā, kas minēts 1. punktā, ietver konkrētus noteikumus attiecīgā gadījumā vismaz par:
- a) nolūkiem, kādos veic apstrādi, vai apstrādes kategorijām;
 - b) personas datu kategorijām;
 - c) ieviesto ierobežojumu darbības jomu;
 - d) garantijām, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu vai nelikumīgu piekļuvi vai nosūtīšanu;
 - e) pārziņa vai pārziņu kategoriju noteikšanu;
 - f) glabāšanas laikposmiem un piemērojamām garantijām, ņemot vērā apstrādes vai apstrādes kategoriju raksturu, darbības jomu un nolūkus;
 - g) riskiem attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām; un
 - h) datu subjektu tiesībām saņemt informāciju par ierobežojumu, izņemot tad, ja tas var kaitēt ierobežojuma mērķim.

IV NODAĻA PĀRZINIS UN APSTRĀDĀTĀJS

1. IEDAĻA VISPĀRĪGI PIENĀKUMI

22. pants

Pārziņa atbildība

1. Ņemot vērā apstrādes raksturu, piemērošanas jomu, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisku personu tiesībām un brīvībām, pārzinis īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu un spētu uzskatāmi parādīt, ka personas datu apstrāde notiek atbilstoši šai regulai. Ja nepieciešams, šos pasākumus pārskata un atjaunina.
2. (...)
- 2.a Ja tas ir samērīgi attiecībā uz apstrādes darbībām, 1. punktā minētajos pasākumos ietver to, ka pārzinis īsteno atbilstīgu politiku attiecībā uz datu aizsardzību.
- 2.b Atbilstību apstiprinātam rīcības kodeksam atbilstoši 38. pantam vai apstiprinātam sertifikācijas mehānismam atbilstoši 39. pantam var izmantot kā elementu, ar ko apliecina pārziņa pienākumu izpildi.
3. (...)
4. (...)

Integrēta datu aizsardzība un datu aizsardzība pēc noklusējuma

1. Ņemot vērā tehnikas līmeni un īstenošanas izmaksas un ņemot vērā apstrādes raksturu, piemērošanas jomu, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisku personu tiesībām un brīvībām, kurus rada apstrāde, pārzinis gan apstrādes līdzekļu noteikšanas, gan pašas apstrādes laikā īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, piemēram, pseidonimizāciju, kas ir paredzēti, lai efektīvi īstenotu datu aizsardzības principus, piemēram, datu minimizēšanu, un lai apstrādē integrētu vajadzīgās garantijas nolūkā izpildīt šīs regulas prasības un aizsargāt datu subjektu tiesības.
2. Pārzinis īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pēc noklusējuma tiek apstrādāti tikai personas dati, kas ir nepieciešami katram konkrētajam apstrādes nolūkam; tas attiecas uz vāktu datu apjomu, to apstrādes pakāpi, glabāšanas laikposmu un to pieejamību. Jo īpaši – ar šādiem pasākumiem nodrošina, ka pēc noklusējuma personas datus bez personas līdzdalības nedara pieejamus nenoteiktam personu skaitam.
- 2.a Apstiprināts sertifikācijas mehānisms atbilstoši 39. pantam var tikt izmantots kā elements, ar ko apliecina atbilstību 1. un 2. punktā izklāstītajām prasībām.
3. (...)
4. (...)

24. pants

Kopīgi pārziņi

1. Ja divi vai vairāki pārziņi kopīgi nosaka personas datu apstrādes mērķus un veidus, tie ir kopīgi pārziņi. Kopīgi pārziņi pārredzamā veidā nosaka savus attiecīgos pienākumus, lai izpildītu šajā regulā uzliktās saistības, jo īpaši attiecībā uz datu subjekta tiesību izlietošanu un pārziņu attiecīgajiem pienākumiem sniegt 14. un 14.a pantā minēto informāciju; pārziņi pienākumus nosaka, savstarpēji vienojoties, – izņemot, ja un ciktāl attiecīgie pārziņu pienākumi ir noteikti saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārziņiem. Ar vienošanos var noteikt datu subjektu kontaktpunktu.
2. Neatkarīgi no 1. punktā minētās vienošanās nosacījumiem datu subjekts saskaņā ar šo regulu var izlietot savas tiesības attiecībā uz un pret katru pārziņi.
3. Vienošanās dokumentā pienācīgi nosaka kopīgo pārziņu attiecīgos spēkā esošos pienākumus un attiecības ar datu subjektiem, un šīs vienošanās saturu dara pieejamu datu subjektam.

25. pants

Tādu pārziņu pārstāvji, kuri uzņēmējdarbību neveic Savienībā

1. Ja piemēro 3. panta 2. punktu, pārzinis vai apstrādātājs rakstiski ieceļ savu pārstāvi Savienībā.
2. Šo pienākumu nepiemēro:
 - a) (...),
 - b) apstrādei, kura ir neregulāra, neietver – plašā mērogā – 9. panta 1. punktā minēto īpašo datu kategoriju apstrādi vai 9.a pantā minēto datu par sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem apstrādi, un ja ir maz ticams, ka tā radīs risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, ņemot vērā apstrādes raksturu, kontekstu, piemērošanas jomu un nolūkus; vai

- c) publiskai iestādei vai struktūrai.
 - d) (...)
3. Pārstāvis veic uzņēmējdarbību vienā no tām dalībvalstīm, kur atrodas datu subjekti, un kuru personas datus apstrādā saistībā ar preču vai pakalpojumu piedāvāšanu tiem vai kuru uzvedība tiek novērota.
- 3.a Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, pārzinis vai apstrādātājs pilnvaro pārstāvi, pie kura – jo īpaši – uzraudzības iestādes un datu subjekti papildus vai pārziņa vai apstrādātāja vietā vēršas visos jautājumos saistībā ar personas datu apstrādi.
4. Pārziņa vai apstrādātāja pārstāvja iecelšana neskar tiesiskās prasības, ko varētu celt pret pašu pārzini vai apstrādātāju.

26. pants

Apstrādātājs

1. Gadījumos, kad apstrāde ir jāveic pārziņa vārdā, pārzinis izmanto tikai tādus apstrādātājus, kas sniedz pietiekamas garantijas, ka tiks īstenoti atbilstoši tehniskie un organizatoriskie pasākumi tā, ka apstrādē tiks ievērotas šīs regulas prasības un tiks nodrošināta datu subjekta tiesību aizsardzība.
- 1.a Apstrādātājs bez iepriekšējas konkrētas vai vispārējas rakstiskas pārziņa piekrišanas nepiesaista citu apstrādātāju. Tādā gadījumā apstrādātājam vienmēr būtu jāinformē pārzinis par jebkādam iecerētām pārmaiņām saistībā ar papildu apstrādātāju vai apstrādātāja aizstāšanu, tādējādi sniedzot iespēju pārzinim iebilst pret šādām izmaiņām.

2. Apstrādi, ko veic apstrādātājs, reglamentē ar līgumu vai ar citu juridisku aktu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas saista apstrādātāju un pārzini, kurā norāda līguma priekšmetu un apstrādes ilgumu, apstrādes raksturu un nolūku, personas datu veidu un datu subjektu kategorijas, pārziņa pienākumus un tiesības, un jo īpaši paredz, ka apstrādātājs:
- a) personas datus apstrādā tikai pēc pārziņa dokumentētiem norādījumiem, tostarp saistībā ar nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, izņemot, ja tas ir jādara saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami apstrādātājam, un šādā gadījumā apstrādātājs par minēto juridisko prasību informē pārzini pirms datu apstrādes, izņemot, ja ar attiecīgo tiesību aktu šāda informēšana ir aizliegta svarīgu sabiedrības interešu dēļ;
 - b) nodrošina, ka personas, kuras ir pilnvarotas apstrādāt datus, ir apņēmušās ievērot konfidencialitāti vai tām ir noteikts attiecīgs likumisks pienākums ievērot konfidencialitāti;
 - c) īsteno visus pasākumus, kas nepieciešami saskaņā ar 30. pantu;
 - d) ievēro 1.a un 2.a punktā minētos nosacījumus, saskaņā ar kuriem tiek piesaistīts cits apstrādātājs;
 - e) ciktāl tas ir iespējams ņemot vērā apstrādes būtību, palīdz pārzinim ar atbilstīgiem tehniskiem un organizatoriskiem pasākumiem, kas nodrošina, ka pārzinis var izpildīt savu pienākumu atbildēt uz pieprasījumiem par III nodaļā paredzēto datu subjekta tiesību izlietošanu;
 - f) palīdz pārzinim nodrošināt 30. līdz 34. pantā minēto pienākumu izpildi, ņemot vērā apstrādes veidu un apstrādātājam pieejamo informāciju;
 - g) pēc datu apstrādes pakalpojumu sniegšanas pabeigšanas pēc pārziņa izvēles dzēš vai atdod visus personas datus un dzēš esošās kopijas, ja vien Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos nav paredzēta datu glabāšana;

h) pārzinim dara pieejamu visu informāciju, kas nepieciešama, lai apliecinātu, ka tiek pildīti šajā pantā paredzētie pienākumi, un lai ļautu pārzinim vai citam pārziņa pilnvarotam revidentam veikt revīzijas, tostarp pārbaudes, un sniegtu tajās ieguldījumu. Apstrādātājs nekavējoties informē pārzini, ja, viņaprāt, kāds norādījums pārkāpj šo regulu vai Savienības vai dalībvalsts datu aizsardzības noteikumus.

2.a Ja apstrādātājs ar līgumu vai citu juridisku aktu saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem uztic citam apstrādātājam veikt konkrētas apstrādes darbības pārziņa vārdā, šim citam apstrādātājam nosaka tos pašus datu aizsardzības pienākumus, kas noteikti līgumā vai citā juridiskā aktā, kas noslēgts starp pārzini un apstrādātāju, kā minēts 2. punktā, jo īpaši pietiekami garantējot, ka tiks īstenoti piemēroti tehniskie un organizatoriskie pasākumi tā, lai apstrādē tiktu ievērotas šajā regulā noteiktās prasības. Ja minētais cits apstrādātājs nepilda savus datu aizsardzības pienākumus, sākotnējais apstrādātājs paliek pilnībā atbildīgs pārzinim par šā cita apstrādātāja pienākumu izpildi.

2.aa Apstrādātāja atbilstību apstiprinātam rīcības kodeksam saskaņā ar 38. pantu vai apstiprinātam sertifikācijas mehānismam saskaņā ar 39. pantu var izmantot kā elementu, ar ko apliecina 1. un 2.a punktā minētās pietiekamās garantijas.

2.ab Neskarot atsevišķu līgumu starp pārzini un apstrādātāju, 2. un 2.a punktā minēto līgumu vai citu juridisku aktu var pilnībā vai daļēji balstīt uz 2.b un 2.c punktā minētajām līguma standartklauzulām, tostarp ja tās ir daļa no sertifikāta, kurš pārzinim vai apstrādātājam piešķirts saskaņā ar 39. un 39.a pantu.

2.b Komisija var izstrādāt līguma standartklauzulas 2. un 2.a punktā minētajiem jautājumiem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 87. panta 2. punktā.

- 2.c Uzraudzības iestāde var pieņemt līguma standartklauzulas 2. un 2.a punktā minētajiem jautājumiem saskaņā ar konsekvences mehānismu, kas minēts 57. pantā.
3. Šā panta 2. un 2.a punktā minētais līgums vai cits juridiskais akts ir sagatavots rakstiskā formā, tostarp elektroniski.
4. Neskarot 77., 79. un 79.b pantu, ja apstrādātājs, pārkāpjot šo regulu, nosaka datu apstrādes nolūkus un līdzekļus, apstrādātāju uzskata par pārzini attiecībā uz minēto apstrādi.
5. (...).

27. pants

Apstrāde pārziņa un apstrādātāja pakļautībā

Apstrādātājs un jebkura persona, kas darbojas pārziņa vai apstrādātāja pakļautībā un kam ir piekļuve personas datiem, neapstrādā šos datus citādi, kā vien saskaņā ar pārziņa norādījumiem, ja vien to darīt nepieprasa Savienības vai dalībvalsts tiesību akti.

28. pants

Apstrādes darbību reģistrēšana

1. Katrs pārzinis un pārziņa pārstāvis, ja tāds ir, reģistrē tā pakļautībā veiktās apstrādes darbības. Šajā reģistrā ietver šādu informāciju:
- a) pārziņa un visu kopīgo pārziņu, pārziņa pārstāvja un datu aizsardzības inspektora, ja tādi ir, nosaukums un kontaktinformācija;
 - b) (...)
 - c) apstrādes nolūki;

- d) datu subjektu kategoriju un personas datu kategoriju apraksts;
- e) to saņēmēju kategorijas, kuriem personas dati ir izpausti vai kuriem tos izpaudīs, tostarp saņēmēji trešās valstīs;
- f) attiecīgā gadījumā, informācija par datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, tostarp šīs trešās valsts vai starptautiskās organizācijas identifikācija, un 44. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētās nosūtīšanas gadījumā – atbilstošo garantiju dokumentācija;
- g) ja iespējams, paredzētie termiņi dažādu kategoriju datu dzēšanai;
- h) ja iespējams, 30. panta 1. punktā minēto tehnisko un organizatorisko drošības pasākumu vispārējs apraksts.

2.a Katrs apstrādātājs un apstrādātāja pārstāvis, ja tāds ir, reģistrē visas kategorijas, kurās ietilpst pārziņa vārdā veiktās personas datu apstrādes darbības, un reģistrā ietver šādu informāciju:

- a) apstrādātāja vai apstrādātāju nosaukumi un kontaktinformācija un katra tā pārziņa nosaukums un kontaktinformācija, kura vārdā apstrādātājs darbojas, un pārziņa vai apstrādātāja pārstāvja un datu aizsardzības inspektora, ja tāds ir, nosaukums un kontaktinformācija;
- b) (...)
- c) katra pārziņa vārdā veiktās apstrādes kategorijas;
- d) attiecīgā gadījumā, informācija par datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, tostarp šīs trešās valsts vai starptautiskās organizācijas identifikācija, un 44. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētās nosūtīšanas gadījumā – atbilstošo garantiju dokumentācija;
- e) ja iespējams, 30. panta 1. punktā minēto tehnisko un organizatorisko drošības pasākumu vispārējs apraksts.

- 3.a Šā panta 1. un 2.a punktā minēto reģistrēšanu veic rakstiski, tostarp elektroniskā formātā.
3. Pārzinis un apstrādātājs, un pārziņa vai apstrādātāja pārstāvis, ja tāds ir, pēc pieprasījuma nodrošina reģistra pieejamību uzraudzības iestādei.
4. Pienākumus, kas minēti 1. un 2.a punktā, nepiemēro uzņēmumam vai organizācijai, kas nodarbina mazāk nekā 250 personas, izņemot, ja uzņēmuma vai struktūras veiktā apstrāde varētu radīt risku datu subjektu tiesībām un brīvībām, apstrāde nav neregulāra vai apstrāde ietver īpašas datu kategorijas, kas minētas 9. panta 1. punktā, vai tiek apstrādāti 9.a pantā minētie dati par sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem.
5. (...)
6. (...).

29. pants

Sadarbība ar uzraudzības iestādi

1. Pārzinis un apstrādātājs un pārziņa vai apstrādātāja pārstāvis, ja tāds ir, pēc pieprasījuma sadarbojas ar uzraudzības iestādi tās uzdevumu izpildē.
2. (...).

2. IEDAĻA

DATU DROŠĪBA

30. pants

Apstrādes drošība

1. Ņemot vērā tehnikas līmeni un īstenošanas izmaksas un ņemot vērā apstrādes raksturu, piemērošanas jomu, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un smaguma pakāpes risku attiecībā uz fizisko personu tiesībām un brīvībām, pārzinis un apstrādātājs īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu tādu drošības līmeni, kas atbilst riskam, tostarp attiecīgā gadījumā *inter alia*:
 - a) personas datu pseidonimizāciju un šifrēšanu;
 - b) spēju nodrošināt personas datus apstrādājošo sistēmu un pakalpojumu nepārtrauktu konfidencialitāti, integritāti, pieejamību un noturību;
 - c) spēju laicīgi atjaunot datu pieejamību un piekļuvi tiem gadījumā, ja ir noticis fizisks vai tehnisks negadījums;
 - d) procesu regulārai tehnisko un organizatorisko pasākumu efektivitātes testēšanai, izvērtēšanai un novērtēšanai, lai nodrošinātu apstrādes drošību.
- 1.a Novērtējot atbilstīgo drošības līmeni, ņem vērā jo īpaši riskus, ko rada datu apstrāde, jo īpaši nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaudēšana, pārveidošana, neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem.
2. (...)
- 2.a Atbilstību apstiprinātam rīcības kodeksam saskaņā ar 38. pantu vai apstiprinātam sertifikācijas mehānismam saskaņā ar 39. pantu var izmantot kā elementu, ar ko apliecina 1. punktā izklāstīto prasību izpildi.

2.b Pārzinis un apstrādātājs veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka jebkura persona, kas darbojas pārziņa vai apstrādātāja pakļautībā un kam ir piekļuve personas datiem, tos neapstrādā bez pārziņa norādījumiem, izņemot, ja minētajai personai tas jādara saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem.

3. (...)

4. (...).

31. pants

Personas datu aizsardzības pārkāpuma paziņošana uzraudzības iestādei

1. Personas datu aizsardzības pārkāpuma gadījumā pārzinis bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, ne vēlāk kā 72 stundu laikā no brīža, kad pārkāpums tam kļuvis zināms, paziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu uzraudzības iestādei, kas ir kompetenta saskaņā ar 51. pantu, izņemot gadījumus, kad ir maz ticams, ka personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt risku fizisko personu tiesībām un brīvībām. Paziņojumam uzraudzības iestādei pievieno motivētu pamatojumu, ja paziņošana nav notikusi 72 stundu laikā.

1.a (...)

2. Apstrādātājs, tiklīdz tam kļuvis zināms personas datu aizsardzības pārkāpums, bez nepamatotas kavēšanās paziņo par to pārzinim.

3. Paziņojumā, kas minēts 1. punktā, ir vismaz:

- a) jāapraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturs, tostarp, ja iespējams, attiecīgo datu subjektu kategorijas un aptuvenais skaits un attiecīgo datu ierakstu kategorijas un aptuvenais skaits;
- b) jāpaziņo datu aizsardzības inspektora vārds un uzvārds un kontaktinformācija vai jānorāda cits kontaktpunkts, kur var iegūt papildu informāciju;
- c) (...)

- d) jāapraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma iespējamās sekas;
- e) jāapraksta pasākumi, ko pārzinis veicis vai ierosinājis veikt, lai novērstu personas datu aizsardzības pārkāpumu, tostarp attiecīgā gadījumā – lai mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas.

f) (...)

3.a Ja un ciktāl informāciju nav iespējams sniegt vienlaikus, informāciju var sniegt pa posmiem bez turpmākas nepamatotas kavēšanās.

4. Pārzinis dokumentē visus personas datu aizsardzības pārkāpumus, norādot pārkāpumu izdarīšanas apstākļus, to sekas un veiktās koriģējošās darbības. Šai dokumentācijai jāļauj uzraudzības iestādei pārbaudīt šā panta ievērošanu.

5. (...)

6. (...)

32. pants

Datu subjekta informēšana par personas datu aizsardzības pārkāpumu

1. Gadījumā, ja personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt augstu risku fizisko personu tiesībām un brīvībām, pārzinis bez nepamatotas kavēšanās paziņo datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumu.
2. Paziņojumā datu subjektam, kas minēts 1. punktā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu un ietver vismaz 31. panta 3. punkta b), d) un e) apakšpunktā paredzēto informāciju un ieteikumus.

3. Paziņojums datu subjektam, kā minēts 1. punktā, nav jāsniedz, ja:
- a) pārzinis ir īstenojis atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus aizsardzības pasākumus un minētie pasākumi ir piemēroti datiem, ko skāris personas datu aizsardzības pārkāpums, jo īpaši tādi pasākumi, kas datus padara nesaprotamus personām, kurām nav pilnvaru piekļūt datiem, piemēram, šifrēšana; vai
 - b) pārzinis ir veicis turpmākus pasākumus, ar ko nodrošina, lai vairs nebūtu iespējams, ka attiecībā 1. punktā minēto datu subjektu tiesībām un brīvībām realizējas augstais risks; vai
 - c) tas prasītu nesamērīgas pūles. Šādā gadījumā tā vietā izmanto publisku saziņu vai līdzīgu pasākumu, ar ko datu subjekti tiek informēti vienlīdz efektīvā veidā.
4. Ja pārzinis vēl nav paziņojis datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumu, uzraudzības iestāde, apsvērusi iespējamību, ka pārkāpums varētu radīt augstu risku, var pieprasīt pārzinim paziņot datu subjektam vai var nolemt, ka ir izpildīti visi 3. punktā minētie nosacījumi.
5. (...)
6. (...).

3. IEDAĻA

NOVĒRTĒJUMS PAR IETEKMI UZ DATU AIZSARDZĪBU UN IEPRIEKŠĒJA APSPRIEŠANĀS

33. pants

Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību

1. Ja apstrādes veids, jo īpaši, izmantojot jaunās tehnoloģijas un ņemot vērā apstrādes raksturu, apjomu, kontekstu un nolūkus, varētu radīt augstu risku personu tiesībām un brīvībām, pārzinis pirms apstrādes veic novērtējumu par to, kā plānotās apstrādes darbības ietekmēs personas datu aizsardzību. Vienā novērtējumā var pievērsties tādu līdzīgu apstrādes darbību kopumam, kurām piemīt līdzīgi augsti riski.

- 1.a Pārzinis, veicot novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību, lūdz padomu no datu aizsardzības inspektora, ja tāds ir iecelts.
2. Šā panta 1. punktā minētais novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību jo īpaši ir vajadzīgs šādos gadījumos:
- a) ar fiziskām personām saistītu personisku aspektu sistemātiska un plaša novērtēšana, kuras pamatā ir automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, un ar kuru pamato lēmumus, kas personai rada tiesiskās sekas vai līdzīgi būtiski ietekmē personu;
 - b) 9. panta 1. punktā minēto īpašo kategoriju datu vai 9.a pantā minēto datu par sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem apstrāde plašā mērogā;
 - c) publiski pieejamas zonas sistemātiska uzraudzība plašā mērogā.
 - d) (...)
 - e) (...)
- 2.a Uzraudzības iestāde izstrādā un publisko sarakstu ar tām apstrādes darbībām, attiecībā uz kurām ir jāveic novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību saskaņā ar 1. punktu. Uzraudzības iestāde minētos sarakstus iesniedz Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai.
- 2.b Uzraudzības iestāde var izstrādāt un publiskot arī sarakstu ar tām apstrādes darbībām, attiecībā uz kurām nav vajadzīgs novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību. Uzraudzības iestāde minētos sarakstus iesniedz Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai.
- 2.c Ja 2.a un 2.b punktā paredzētais saraksts ietver apstrādes darbības, kas ir saistītas ar preču vai pakalpojumu sniegšanu datu subjektiem vai ar viņu uzvedības novērošanu vairākās dalībvalstīs, vai kas var būtiski ietekmēt personas datu brīvu apriti Savienībā, kompetentā uzraudzības iestāde pirms minētā saraksta pieņemšanas piemēro 57. pantā paredzēto konsekvences mehānismu.

3. Novērtējumā ietver vismaz:
- a) plānoto apstrādes darbību un apstrādes nolūku, tostarp attiecīgā gadījumā pārziņa leģitīmo interešu sistemātisku aprakstu;
 - b) novērtējumu par apstrādes darbību nepieciešamību un samērīgumu attiecībā uz nolūkiem;
 - c) novērtējumu par 1. punktā minētajiem riskiem datu subjektu tiesībām un brīvībām;
 - d) pasākumus, kas paredzēti risku novēršanai, tostarp garantijas, drošības pasākumus un mehānismus, ar ko nodrošina personas datu aizsardzību un uzskatāmi parāda, ka ir ievērota šī regula, ņemot vērā datu subjektu un citu attiecīgo personu tiesības un leģitīmās intereses.
- 3.a Attiecīgo pārziņu vai apstrādātāju atbilstību 38. pantā minētajam rīcības kodeksam pienācīgi ņem vērā, novērtējot šādu pārziņu vai apstrādātāju veikto apstrādes darbību ietekmi, jo īpaši saistībā ar novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību.
4. Attiecīgā gadījumā pārzinis pieprasa datu subjektu vai viņu pārstāvju viedokli par plānoto apstrādi, neskarot komerciālu vai sabiedrības interešu aizsardzību vai apstrādes darbību drošību.
5. Ja saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) vai e) apakšpunktu veiktās apstrādes juridiskais pamats ir noteikts Savienības tiesību aktos vai tās dalībvalsts tiesību aktos, kuri ir piemērojami pārzinim, un šādi tiesību akti reglamentē konkrēto apstrādes darbību vai minēto darbību kopumu, un novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību jau ir veikts kā daļa no vispārējā ietekmes novērtējuma saistībā ar šā juridiskā pamata pieņemšanu, šā panta 1.–3. punktu nepiemēro, izņemot, ja dalībvalstis uzskata, ka pirms apstrādes darbībām ir jāveic šāds novērtējums.

6. (...)
7. (...)
8. Ja vajadzīgs, pārzinis veic pārskatu, lai novērtētu, vai personas datu apstrāde notiek atbilstoši novērtējumam par ietekmi uz datu aizsardzību, vismaz tad, ja ir izmaiņas attiecībā uz apstrādes darbību radīto risku.

34. pants

Iepriekšēja apspriešanās

1. (...)
2. Pārzinis pirms personas datu apstrādes apspriežas ar uzraudzības iestādi, ja 33. pantā paredzētajā novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību ir norādīts, ka gadījumā, ja pārzinis neveiktu pasākumus riska mazināšanai, apstrāde radītu augstu risku.
3. Ja uzraudzības iestāde uzskata, ka 2. punktā minētā plānotā apstrāde nebūtu atbilstoša šai regulai, jo īpaši, ja pārzinis nav pietiekami identificējis vai mazinājis risku, tā ilgākais astoņu nedēļu laikā pēc pieprasījuma par apspriešanos sniedz attiecīgajam datu pārzinim un attiecīgā gadījumā apstrādātajam rakstisku padomu un var izmantot savas 53. pantā minētās pilnvaras. Šo laikposmu var pagarināt vēl par sešām nedēļām, ņemot vērā plānotās apstrādes sarežģītību. Ja piemēro pagarināto laikposmu, pārzini un attiecīgā gadījumā apstrādātāju informē, tostarp par kavēšanās iemesliem, viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Šos laikposmus var apturēt līdz brīdim, kamēr uzraudzības iestāde saņem informāciju, ko tā var būt pieprasījusi apspriešanās nolūkiem.

4. (...)
5. (...)
6. Apspriežoties ar uzraudzības iestādi saskaņā ar 2. punktu, pārzinis iesniedz uzraudzības iestādei:
 - a) attiecīgā gadījumā pārziņa, kopīgu pārziņu un apstrādē iesaistīto apstrādātāju attiecīgos pienākumus, jo īpaši, lai veiktu apstrādi uzņēmumu grupā;
 - b) paredzētās apstrādes nolūkus un līdzekļus;
 - c) pasākumus un garantijas, lai nodrošinātu datu subjektu tiesību un brīvību aizsardzību saskaņā ar šo regulu;
 - d) attiecīgā gadījumā datu aizsardzības inspektora kontaktinformāciju;
 - e) 33. pantā paredzēto novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību; un
 - f) jebkādu citu uzraudzības iestādes prasītu informāciju.
7. Dalībvalstis apspriežas ar uzraudzības iestādi, kamēr tiek gatavots priekšlikums leģislatīvam pasākumam, ko pieņems valsts parlaments, vai regulatīvs pasākums, kas balstās uz šādu leģislatīvu pasākumu, kurš attiecas uz personas datu apstrādi.
- 7.a Neatkarīgi no 2. punkta – dalībvalstu tiesību aktos var būt noteikts, ka pārziņiem ir jāapspriežas ar uzraudzības iestādi un jāsaņem no tās iepriekšēja atļauja saistībā ar personas datu apstrādi, ko veic pārzinis, lai izpildītu sabiedrības interesēs īstenojamu uzdevumu, tostarp, kad minētos datus apstrādā saistībā ar sociālo aizsardzību un sabiedrības veselību.
8. (...)
9. (...).

4. IEDAĻA

DATU AIZSARDZĪBAS INSPEKTORS

35. pants

Datu aizsardzības inspektora iecelšana

1. Pārzinis un apstrādātājs ieceļ datu aizsardzības inspektoru katrā gadījumā, kad
 - a) apstrādi veic publiska iestāde vai struktūra, izņemot tiesas, tām pildot savus uzdevumus; vai
 - b) datu pārziņa vai apstrādātāja pamatdarbība sastāv no apstrādes darbībām, kurām to būtības, apmēra un/vai nolūku dēļ nepieciešama regulāra un sistemātiska datu subjektu novērošana plašā mērogā; vai
 - c) datu pārziņa vai apstrādātāja pamatdarbības ietver īpašo kategoriju datu saskaņā ar 9. pantu un 9.a pantā minēto datu par sodāmību un noziedzīgiem nodarījumiem apstrādi plašā mērogā.
2. Uzņēmumu grupa var iecelt vienu datu aizsardzības inspektoru ar noteikumu, ka katrs uzņēmums var viegli sazināties ar datu aizsardzības inspektoru.
3. Ja pārzinis vai apstrādātājs ir publiska iestāde vai struktūra, vienu datu aizsardzības inspektoru var iecelt vairākām šādām iestādēm vai struktūrām, ņemot vērā to organizatorisko uzbūvi un lielumu.
4. Gadījumos, kas nav minēti 1. punktā, pārzinis vai apstrādātājs, vai apvienības un citas struktūras, kas pārstāv pārziņu vai apstrādātāju kategorijas, var iecelt vai – ja tas jādara saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem – ieceļ datu aizsardzības inspektoru. Datu aizsardzības inspektors var rīkoties šādu apvienību un citu struktūru, kas pārstāv pārziņus vai apstrādātājus, uzdevumā.
5. Datu aizsardzības inspektoru ieceļ, pamatojoties uz viņa profesionālo kvalifikāciju, jo īpaši speciālām zināšanām datu aizsardzības tiesību un prakses jomā un spēju pildīt 37. pantā minētos uzdevumus.

6. (...)
7. (...)
8. Datu aizsardzības inspektors var būt pārziņa vai apstrādātāja darbinieks, vai viņš var veikt uzdevumus, pamatojoties uz pakalpojumu līgumu.
9. Pārzinis vai apstrādātājs publisko datu aizsardzības inspektora kontaktinformāciju un paziņo to uzraudzības iestādei.
10. (...)
11. (...).

36. pants

Datu aizsardzības inspektora statuss

1. Pārzinis vai apstrādātājs nodrošina, ka datu aizsardzības inspektors tiek pienācīgi un laikus iesaistīts visos jautājumos saistībā ar personas datu aizsardzību.
 2. Pārzinis vai apstrādātājs atbalsta datu aizsardzības inspektoru 37. pantā minēto uzdevumu izpildē, nodrošinot resursus, kas nepieciešami, lai veiktu šos uzdevumus, kā arī nodrošinot piekļuvi personas datiem un apstrādes darbībām, un lai viņš uzturētu speciālās zināšanas.
- 2.a (jauns) Datu subjekti var vērsties pie datu aizsardzības inspektora visos jautājumos, kas saistīti ar viņu datu apstrādi un šajā regulā paredzēto tiesību izlietošanu.

3. Pārzinis un apstrādātājs nodrošina, ka datu aizsardzības inspektors nesaņem nekādus norādījumus attiecībā uz šo uzdevumu veikšanu. Pārzinis vai apstrādātājs viņu neatlaiž vai viņam nepiemēro sankcijas par viņa uzdevumu veikšanu. Datu aizsardzības inspektors ir tieši atbildīgs pārziņa vai apstrādātāja augstākās vadības priekšā.
4. Datu aizsardzības inspektoram ir saistoša slepenības vai konfidencialitātes ievērošana saistībā ar viņa uzdevumu pildīšanu, kā paredzēts Savienības vai dalībvalstu tiesībās.
- 4.a Datu aizsardzības inspektors var pildīt citus uzdevumus un pienākumus. Pārzinis vai apstrādātājs nodrošina, lai neviens no minētajiem uzdevumiem un pienākumiem neradītu interešu konfliktu.

37. pants

Datu aizsardzības inspektora uzdevumi

1. Datu aizsardzības inspektoram ir vismaz šādi uzdevumi:
 - a) informēt un konsultēt pārzini vai apstrādātāju un darbiniekus, kuri apstrādā personas datus, par viņu pienākumiem saskaņā ar šo regulu un ar citiem Savienības vai dalībvalstu noteikumiem par datu aizsardzību;
 - b) uzraudzīt, vai tiek ievērota šī regula, citi Savienības vai dalībvalstu noteikumi par datu aizsardzību un pārziņa vai apstrādātāja politika saistībā ar personas datu aizsardzību, tostarp pienākumu sadali, apstrādes darbībās iesaistīto darbinieku informēšanu un apmācību, un ar to saistītajām revīzijām;
 - c) (...)
 - d) (...)
 - e) (...)
 - f) pēc pieprasījuma sniegt padomus attiecībā uz novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību un pārraudzīt tā īstenošanu saskaņā ar 33. pantu;

- g) sadarboties ar uzraudzības iestādi;
- h) būt par uzraudzības iestādes kontaktpunktu jautājumos, kas saistīti ar personas datu apstrādi, tostarp 34. pantā minēto iepriekšējo apspriešanos, un attiecīgā gadījumā konsultēt par jebkuru citu jautājumu.

2. (...)

2.a Datu aizsardzības inspektors, pildot savus uzdevumus, pienācīgi ņem vērā ar apstrādes darbībām saistīto risku, ņemot vērā apstrādes raksturu, apjomu, kontekstu un nolūku.

5. IEDAĻA

RĪCĪBAS KODEKSI UN SERTIFIKĀCIJA

38. pants

Rīcības kodeksi

1. Dalībvalstis, uzraudzības iestādes, Eiropas Datu aizsardzības kolēģija un Komisija mudina izstrādāt rīcības kodeksus, kas paredzēti, lai veicinātu šīs regulas atbilstīgu piemērošanu, ņemot vērā dažādo datu apstrādes nozaru specifiskās iezīmes un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu konkrētās vajadzības.
- 1.a Apvienības un citas struktūras, kas pārstāv pārziņu vai apstrādātāju kategorijas, var izstrādāt rīcības kodeksus vai tos grozīt vai papildināt, lai precīzi noteiktu, kā piemērojami šīs regulas noteikumi, piemēram, attiecībā uz:
 - a) godprātīgu un pārredzamu datu apstrādi;
 - aa) pārziņu leģitīmajām interesēm konkrētos gadījumos;
 - b) datu vākšanu;

- bb) personas datu pseidonimizāciju;
- c) sabiedrības un datu subjektu informēšanu;
- d) datu subjektu tiesību izlietošanu;
- e) bērnu informēšanu un aizsardzību un to, kā saņemt tās personas piekrišanu, kurai ir vecāku atbildība par bērnu;
- ee) pasākumiem un procedūrām, kas minēti 22. un 23. pantā, un pasākumiem, ar ko garantē 30. pantā minēto apstrādes drošību;
- ef) uzraudzības iestāžu informēšanu par personas datu aizsardzības pārkāpumiem un šādu pārkāpumu paziņošanu datu subjektiem;
- f) personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām;
- g) (...)
- h) ārpustiesas procedūrām un citām strīdu risināšanas procedūrām attiecībā uz strīdiem starp pārzini un datu subjektu saistībā ar personas datu apstrādi, neskarot datu subjekta tiesības saskaņā ar 73. un 75. pantu.

1.ab Papildus tam, ka rīcības kodeksus, kas ir apstiprināti saskaņā ar 2. punktu un kas ir vispārēji piemērojami saskaņā ar 4. punktu, ievēro pārzinis vai apstrādātājs, uz kuru attiecas šī regula, tos var ievērot arī pārzini vai apstrādātāji, uz kuriem saskaņā ar 3. pantu šī regula neattiecas, lai nodrošinātu atbilstošas garantijas, ko piemēro personas datu nosūtīšanai uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām saskaņā ar 42. panta 2. punkta d) apakšpunkta noteikumiem. Minētie pārzini vai apstrādātāji, izmantojot līgumiskus vai citus juridiski saistošus instrumentus, uzņemas saistošas un īstenojamas saistības piemērot minētās atbilstošās garantijas, tostarp attiecībā uz datu subjektu tiesībām.

- 1.b Neskarot uzraudzības iestādes, kura saskaņā ar 51.vai 51.a pantu ir kompetenta, uzdevumus un pilnvaras, šādā rīcības kodeksā, saskaņā ar 1.a punktu ir ietverti mehānismi, kas ļauj 38.a panta 1. punktā minētajai struktūrai veikt obligāto pārraudzību par to, kā pārziņi vai apstrādātāji, kuri apņemas piemērot attiecīgo kodeksu, ievēro tā noteikumus.
2. Šā panta 1.a punktā minētās apvienības un citas struktūras, kas plāno izstrādāt rīcības kodeksu vai grozīt vai papildināt esošu kodeksu, iesniedz kodeksa projektu uzraudzības iestādei, kura saskaņā ar 51. pantu ir kompetenta. Uzraudzības iestāde sniedz atzinumu par to, vai kodeksa projekts vai grozīts vai papildināts kodekss ir saskaņā ar šo regulu, un apstiprina šādu projektu vai grozītu vai papildinātu kodeksu, ja konstatē, ka tas nodrošina pietiekamas atbilstošas garantijas.
- 2.a Ja 2. punktā minētais atzinums apstiprina, ka rīcības kodekss vai grozīts vai papildināts kodekss ir saskaņā ar šo regulu un ja rīcības kodekss tiek apstiprināts, un ja rīcības kodekss neattiecas uz apstrādes darbībām vairākās dalībvalstīs, uzraudzības iestāde reģistrē un publisko minēto kodeksu.
- 2.b Ja rīcības kodekss attiecas uz apstrādes darbībām vairākās dalībvalstīs, uzraudzības iestāde, kura saskaņā ar 51. pantu ir kompetenta, 57. pantā noteiktajā kārtībā to pirms apstiprināšanas iesniedz Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai, kas sniedz atzinumu par to, vai minētais kodeksa projekts vai grozītais vai papildinātais kodekss ir saskaņā ar šo regulu, vai – gadījumā, kas minēts 1.ab punktā – nodrošina atbilstošas garantijas.
3. Ja 2.b punktā minētais atzinums apstiprina, ka rīcības kodeksi vai grozīti vai papildināti kodeksi ir saskaņā ar šo regulu vai – gadījumā, kas minēts 1.ab punktā – nodrošina atbilstošas garantijas, Eiropas Datu aizsardzības kolēģija iesniedz atzinumu Komisijai.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nolemj, ka saskaņā ar 3. punktu iesniegtie apstiprinātie rīcības kodeksi un esošo apstiprināto rīcības kodeksu grozījumi vai papildinājumi ir vispārēji piemērojami Savienībā. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 87. panta 2. punktā.
5. Komisija nodrošina atbilstīgu publicitāti tiem apstiprinātajiem rīcības kodeksiem, par kuriem saskaņā ar 4. punktu pieņemts lēmums, ka tie ir vispārēji piemērojami.
- 5.a Eiropas Datu aizsardzības kolēģija visus apstiprinātos rīcības kodeksus un to grozījumus apkopo reģistrā un dara tos publiski pieejamus, izmantojot jebkādos piemērotus līdzekļus.

38.a pants

Apstiprināto rīcības kodeksu pārraudzība

1. Neskarot kompetentās uzraudzības iestādes uzdevumus un pilnvaras, kas minēti 52. un 53. pantā, rīcības kodeksa ievērošanas pārraudzību saskaņā ar 38. pantu var veikt struktūra, kura pienācīgi pārzina kodeksa tematiku un kuru minētajam nolūkam ir akreditējusi kompetentā uzraudzības iestāde.
2. Šā panta 1. punktā paredzēto struktūru minētajam nolūkam var akreditēt, ja:
 - a) tā kompetentajai uzraudzības iestādei ir uzskatāmi parādījusi, ka darbojas neatkarīgi un pārzina kodeksa tematiku;
 - b) tā ir izstrādājusi kārtību, kas tai ļauj novērtēt, vai attiecīgie pārziņi un apstrādātāji ir tiesīgi piemērot attiecīgo kodeksu, un pārraudzīt, kā tie ievēro kodeksa noteikumus, kā arī periodiski pārskatīt kodeksa darbību;
 - c) tā ir izstrādājusi kārtību un izveidojusi struktūras, lai izskatītu sūdzības par attiecīgā kodeksa pārkāpumiem vai to, kā pārzinis vai apstrādātājs ir īstenojis vai īsteno kodeksu, un lai nodrošinātu, ka minētā kārtība un struktūras ir datu subjektiem un sabiedrībai pārredzamas;

- d) tā kompetentajai uzraudzības iestādei uzskatāmi parāda, ka tās uzdevumi un pienākumi nerada interešu konfliktu.
3. Kompetentā uzraudzības iestāde Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai iesniedz projektu par 1. punktā minētās struktūras akreditēšanas kritērijiem saskaņā ar 57. pantā paredzēto konsekvences mehānismu.
4. Neskarot kompetentās uzraudzības iestādes uzdevumus un pilnvaras un VIII nodaļā paredzētos noteikumus, 1. punktā minētā struktūra, ievērojot pienācīgas garantijas, atbilstīgi rīkojas gadījumos, kad pārzinis vai apstrādātājs izdara attiecīgā kodeksa pārkāpumu, tostarp tā uz laiku vai pavisam izslēdz pārzini vai apstrādātāju no attiecīgā kodeksa. Struktūra informē kompetento uzraudzības iestādi par minētajām darbībām un to veikšanas iemesliem.
5. Kompetentā uzraudzības iestāde atsauc 1. punktā minētās struktūras akreditāciju, ja nav izpildīti vai vairs netiek pildīti akreditācijas nosacījumi vai ja struktūras veiktās darbības nav saskaņā ar šo regulu.
6. Šo pantu nepiemēro personas datu apstrādei, ko veic publiskas iestādes un struktūras.

39. pants

Sertifikācija

1. Dalībvalstis, uzraudzības iestādes, Eiropas Datu aizsardzības kolēģija un Komisija mudina, jo īpaši Savienības līmenī, izveidot datu aizsardzības sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus un marķējumus, lai uzskatāmi parādītu, ka apstrādes darbības, ko veic pārzini un apstrādātāji, atbilst šai regulai. Ņem vērā mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu konkrētās vajadzības.

- 1.a Papildus tam, ka saskaņā ar 2.a punktu apstiprinātus datu aizsardzības sertifikācijas mehānismus, zīmogus vai marķējumus izmanto pārziņi vai apstrādātāji, uz kuriem attiecas šī regula, tos var izmantot arī, lai pierādītu, ka pārziņi vai apstrādātāji, uz kuriem saskaņā ar 3. pantu šī regula neattiecas, ir nodrošinājuši atbilstošas garantijas, ko piemēro datu nosūtīšanai uz trešām valstīm vai starptautiskajām organizācijām saskaņā ar 42. panta 2. punkta e) apakšpunkta noteikumiem. Minētie pārziņi vai apstrādātāji, izmantojot līgumiskus vai citus juridiski saistošus instrumentus, uzņemas saistošas un īstenojamas saistības piemērot minētās atbilstošas garantijas, tostarp attiecībā uz datu subjektu tiesībām.
- 1.b Sertifikācija ir brīvprātīga un pieejama procesā, kas ir pārredzams.
2. Sertifikācija, ko veic saskaņā ar šo pantu, nemazina pārziņa vai apstrādātāja atbildību attiecībā uz šīs regulas ievērošanu, un tā neskar uzraudzības iestādes, kura ir kompetenta saskaņā ar 51. vai 51.a pantu, uzdevumus un pilnvaras.
- 2.a Šajā pantā paredzētu sertifikātu izdod 39.a pantā minētās sertifikācijas struktūras vai kompetentā uzraudzības iestāde, pamatojoties uz kritērijiem, ko apstiprinājusi kompetentā uzraudzības iestāde vai – ievērojot 57. pantu – Eiropas Datu aizsardzības kolēģija. Pēdējā minētajā gadījumā, pamatojoties uz Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas apstiprinātiem kritērijiem, var izdot kopīgu sertifikātu – Eiropas datu aizsardzības zīmogu.
- 3.(jauns) Pārzinis vai apstrādātājs, kas savas apstrādes darbības pakļauj minētajam sertifikācijas mehānismam, sniedz visu informāciju 39.a pantā paredzētajai sertifikācijas struktūrai vai attiecīgā gadījumā kompetentajai uzraudzības iestādei un nodrošina piekļuvi savām apstrādes darbībām, kas vajadzīga, lai veiktu minēto sertifikācijas procedūru.

4. Sertifikātu pārzinim vai apstrādātājam izdod uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus, un to var atjaunot ar tādiem pašiem nosacījumiem, ja attiecīgās prasības joprojām ir izpildītas. Attiecīgā gadījumā 39.a pantā minētās sertifikācijas struktūras vai kompetentā uzraudzības iestāde to atsauc, ja nav izpildītas vai vairs netiek pildītas sertifikācijas prasības.
5. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija visus sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus un marķējumus apkopo reģistrā un dara tos publiski pieejamus, izmantojot jebkākus piemērotus līdzekļus.

39.a pants

Struktūra, kas veic sertifikāciju, un sertifikācijas kārtība

1. Neskarot kompetentās uzraudzības iestādes uzdevumus un pilnvaras, kas minētas 52. un 53. pantā, sertifikātu izdod un atjauno sertifikācijas struktūra, kura pienācīgi pārzina datu aizsardzības jomu, pirms tam informējot uzraudzības iestādi, lai tā vajadzības gadījumā varētu īstenot savas pilnvaras saskaņā ar 53. panta 1.b punkta fa) apakšpunktu. Katra dalībvalsts nosaka, vai minētās sertifikācijas struktūras akreditē:
 - a) uzraudzības iestāde, kas ir kompetenta saskaņā ar 51. vai 51.a pantu; un/vai
 - b) valsts akreditācijas struktūra, kas norādīta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību, ievērojot EN-ISO/IEC 17065/2012 un papildu prasības, ko paredzējusi uzraudzības iestāde, kura ir kompetenta saskaņā ar 51. vai 51.a pantu.
2. Šā panta 1. punktā minēto sertifikācijas struktūru šim nolūkam var akreditēt tikai tad, ja:
 - a) tā kompetentajai uzraudzības iestādei ir uzskatāmi parādījusi, ka darbojas neatkarīgi un pārzina sertifikācijas tematiku;

- aa) tā ir apņēmusies ievērot 39. panta 2.a punktā minētos kritērijus un to ir apstiprinājusi uzraudzības iestāde, kura ir kompetenta saskaņā ar 51. vai 51.a pantu, vai – ievērojot 57. pantu – Eiropas Datu aizsardzības kolēģija;
 - b) tā ir izstrādājusi kārtību, kādā piešķir, periodiski pārskata un atsauc datu aizsardzības sertifikātu, zīmogus un marķējumus;
 - c) tā ir izstrādājusi kārtību un izveidojusi struktūras, lai izskatītu sūdzības par attiecīgās sertifikācijas pārkāpumiem vai to, kā pārzinis vai apstrādātājs ir īstenojis vai īsteno sertifikāciju, un lai nodrošinātu, ka minētā kārtība un struktūras ir datu subjektiem un sabiedrībai pārredzamas;
 - d) tā kompetentajai uzraudzības iestādei uzskatāmi parāda, ka tās uzdevumi un pienākumi nerada interešu konfliktu.
3. Šā panta 1. punktā minēto sertifikācijas struktūru akreditāciju veic, pamatojoties uz kritērijiem, ko apstiprinājusi uzraudzības iestāde, kura ir kompetenta saskaņā ar 51. vai 51.a pantu, vai – ievērojot 57. pantu – Eiropas Datu aizsardzības kolēģija. Ja akreditāciju veic saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, minētās prasības papildina tās, kas paredzētas Regulā 756/2008, un tehniskos noteikumus, kuros aprakstītas sertifikācijas struktūru metodes un procedūras.
4. Šā panta 1. punktā minētā sertifikācijas struktūra ir atbildīga par to, lai sertifikāts tiktu piešķirts vai šāds sertifikāts tiktu atsaukts pēc pienācīgi veikta novērtējuma, neskarot pārziņa vai apstrādātāja pienākumu ievērot šo regulu. Akreditāciju piešķir uz laikposmu, kas nepārsniedz piecus gadus, un to var atjaunot ar tādiem pašiem nosacījumiem tikmēr, kamēr struktūra atbilst prasībām.
5. Šā panta 1. punktā minētā sertifikācijas struktūra sniedz kompetentajai uzraudzības iestādei informāciju par prasītā sertifikāta piešķiršanas vai atsaukšanas iemesliem.

6. Uzraudzības iestāde viegli pieejamā veidā publisko šā panta 3. punktā minētās prasības un 39. panta 2.a punktā minētos kritērijus. Uzraudzības iestāde minēto informāciju iesniedz arī Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija visus sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus apkopo reģistrā un dara tos publiski pieejamus, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus.
- 6.a Neskarot VIII nodaļas noteikumus, kompetentā uzraudzības iestāde vai valsts akreditācijas struktūra atsauc 1. punktā minētajai sertifikācijas struktūrai piešķirto akreditāciju, ja nav izpildīti vai vairs netiek pildīti akreditācijas nosacījumi vai ja struktūras veiktās darbības nav saskaņā ar šo regulu.
7. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 86. pantu nolūkā precizēt prasības, kas jāņem vērā attiecībā uz 39. panta 1. punktā minētajiem datu aizsardzības sertifikācijas mehānismiem.
- 7.a (...)
8. Komisija var noteikt tehniskos standartus sertifikācijas mehānismiem un datu aizsardzības zīmogiem un marķējumiem, un tā var noteikt mehānismus sertifikācijas mehānismu un datu aizsardzības zīmogu un marķējumu popularizēšanai un atzīšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas paredzēta 87. panta 2. punktā.

V NODAĻA
PERSONAS DATU NOSŪTĪŠANA UZ TREŠĀM VALSTĪM VAI
STARPTAUTISKĀM ORGANIZĀCIJĀM

40. pants

Nosūtīšanas vispārīgie principi

Personas datus, kas tiek apstrādāti vai kurus ir paredzēts apstrādāt pēc nosūtīšanas uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, var nosūtīt tikai tad, ja, ņemot vērā citus šīs regulas noteikumus, pārzinis un apstrādātājs ir ievērojuši šajā nodaļā paredzētos nosacījumus, ietverot arī personas datu tālāku nosūtīšanu no trešās valsts vai starptautiskās organizācijas uz citu trešo valsti vai citu starptautisku organizāciju. Piemēro visus šīs nodaļas noteikumus, lai nodrošinātu, ka nemazinās ar šo regulu garantētais personu aizsardzības līmenis.

41. pants

Nosūtīšana, pamatojoties uz lēmumu par aizsardzības līmeņa adekvātumu

1. Personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju var veikt, ja Komisija ir nolēmusi, ka trešā valsts vai kāda šīs valsts teritorija vai viens vai vairāki konkrēti sektori minētajā trešā valstī, vai attiecīgā starptautiskā organizācija nodrošina adekvātu aizsardzības līmeni. Šādai nosūtīšanai nav nepieciešama nekāda īpaša atļauja.

2. Izvērtējot aizsardzības līmeņa adekvātumu, Komisija jo īpaši ņem vērā šādus elementus:
- a) tiesiskums, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, attiecīgie tiesību akti, gan vispārējie, gan nozaru, tostarp attiecībā uz sabiedrisko drošību, aizsardzību, valsts drošību un krimināltiesībām un publisko iestāžu piekļuvi personas datiem, kā arī šo tiesību aktu, datu aizsardzības noteikumu, dienesta noteikumu un drošības pasākumu īstenošana, tostarp noteikumi par personas datu tālāku nosūtīšanu uz citu trešo valsti vai starptautisko organizāciju, kurus ievēro minētajā valstī vai minētajā starptautiskajā organizācijā, jurisprudences precedenti, kā arī tas, vai pastāv efektīvas un tiesiski īstenojamās datu subjektu tiesības un efektīva aizsardzība administratīvā kārtā vai tiesā tiem datu subjektiem, kuru personas datus nosūta;
 - b) tas, vai attiecīgajā trešā valstī vai attiecībā uz starptautisko organizāciju pastāv un efektīvi darbojas viena vai vairākas neatkarīgas uzraudzības iestādes, kuras ir atbildīgas par datu aizsardzības noteikumu ievērošanas nodrošināšanu un īstenošanu, tostarp ar adekvātām sankciju noteikšanas pilnvarām, par palīdzību un konsultāciju sniegšanu datu subjektiem saistībā ar viņu tiesību izlietošanu un par sadarbību ar dalībvalstu uzraudzības iestādēm; un
 - c) starptautiskās saistības, ko ir uzņēmusies attiecīgā trešā valsts vai starptautiskā organizācija, vai citi pienākumi, kas izriet no juridiski saistošām konvencijām vai instrumentiem, kā arī no tās dalības daudzpusējās vai reģionālās sistēmās, jo īpaši saistībā ar personas datu aizsardzību.

3. Komisija pēc aizsardzības līmeņa adekvātuma izvērtēšanas var nolemt, ka trešā valsts, trešās valsts teritorija vai viens vai vairāki konkrēti sektori minētajā trešā valstī, vai starptautiska organizācija nodrošina adekvātu aizsardzības līmeni 2. punkta nozīmē. Īstenošanas aktā tiek paredzēts periodiskas, vismaz reizi četros gados notiekošas pārskatīšanas mehānisms, kurā ir ņemtas vērā visas attiecīgās norises trešajā valstī vai starptautiskajā organizācijā. Īstenošanas aktā tiek precizēta tā teritoriālā un sektoriālā piemērošana un attiecīgā gadījumā norādīta (-as) 2. punkta b) apakšpunktā minētā uzraudzības iestāde vai iestādes. Īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 87. panta 2. punktā.
- 3.a (...)
4. (...)
- 4.a Komisija trešās valstīs un starptautiskajās organizācijās pastāvīgi uzrauga norises, kas varētu ietekmēt saskaņā ar 3. punktu pieņemto lēmumu un, balstoties uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu, pieņemto lēmumu darbību.
5. Komisija saskaņā ar pieejamo informāciju, jo īpaši pēc 3. punktā minētās pārskatīšanas, var nolemt, ka kāda trešā valsts vai kāda teritorija vai konkrēts sektors minētajā trešā valstī, vai kāda starptautiska organizācija vairs nenodrošina adekvātu aizsardzības līmeni 2. punkta nozīmē, un vajadzīgā apmērā var atcelt, grozīt vai apturēt 3. punktā minēto lēmumu bez atpakaļejoša spēka. Īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 87. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru vai ārkārtējas steidzamības gadījumos – saskaņā ar 87. panta 3. punktā minēto procedūru.
- 5.a Komisija ar trešo valsti vai starptautisko organizāciju sāk konsultācijas, lai labotu stāvokli, kura dēļ saskaņā ar 5. punktu ir pieņemts lēmums.

6. Saskaņā ar 5. punktu pieņemts lēmums neskar personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai trešās valsts teritoriju, vai konkrētu nozari minētajā trešā valstī, vai attiecīgu starptautisku organizāciju atbilstoši 42.–44. pantam.
7. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un savā tīmekļa vietnē publicē sarakstu ar tām trešām valstīm, teritorijām un konkrētiem sektoriem trešā valstī un starptautiskām organizācijām, attiecībā uz kurām tā ir pieņēmusi lēmumu, ka ir vai vairs nav nodrošināts adekvāts aizsardzības līmenis.
8. Lēmumi, ko Komisija pieņēmusi, pamatojoties uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu, ir spēkā, kamēr tos negroza, neaizstāj vai neatceļ ar Komisijas lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 3. vai 5. punktu.

42. pants

Nosūtīšana, pamatojoties uz atbilstošām garantijām

1. Ja nav pieņemts lēmums saskaņā ar 41. panta 3. punktu, pārzinis vai apstrādātājs var nosūtīt personas datus uz trešo valsti vai uz starptautisku organizāciju tikai tad, ja pārzinis vai apstrādātājs ir nodrošinājis atbilstošas garantijas, un ar nosacījumu, ka datu subjektiem ir pieejamas īstenojamās datu subjekta tiesības un efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi.
2. Šā panta 1. punktā minētās atbilstošās garantijas, uzraudzības iestādei neprasot īpašu atļauju, var tikt nodrošinātas ar:
 - oa) starp publiskām iestādēm vai struktūrām juridiski saistošu un tiesiski īstenojamu instrumentu; vai
 - a) saistošiem uzņēmuma noteikumiem saskaņā ar 43. pantu; vai
 - b) standarta datu aizsardzības klauzulām, ko Komisija pieņem saskaņā ar 87. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru; vai
 - c) standarta datu aizsardzības klauzulām, ko pieņem uzraudzības iestāde un apstiprina Komisija saskaņā ar 87. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru; vai

- d) saskaņā ar 38. pantu apstiprinātu rīcības kodeksu kopā ar trešās valsts datu pārziņa vai apstrādātāja saistošām un tiesiski īstenojamām saistībām piemērot atbilstošās garantijas, tostarp attiecībā uz datu subjekta tiesībām; vai
- e) saskaņā ar 39. pantu apstiprinātu sertifikācijas mehānismu kopā ar trešās valsts datu pārziņa vai apstrādātāja saistošām un tiesiski īstenojamām saistībām piemērot atbilstošās garantijas, tostarp attiecībā uz datu subjektu tiesībām.

2.a Ja kompetentā uzraudzības iestāde dod tādu atļauju, tad 1. punktā minētās atbilstošās garantijas var arī nodrošināt jo īpaši ar:

- a) starp pārzini vai apstrādātāju un trešā valstī vai starptautiskā organizācijā esošu pārzini, apstrādātāju vai datu saņēmēju noslēgtu līgumu klauzulām; vai
- b) noteikumiem, kuri iekļaujami administratīvajās vienošanās starp publiskām iestādēm vai struktūrām un kuri ietver īstenojamas un efektīvas datu subjektu tiesības.

3. (...)

4. (...)

5. (...)

5.a Uzraudzības iestāde 2.a punktā minētajos gadījumos piemēro konsekvences mehānismu, kas minēts 57. pantā.

5.b Dalībvalsts vai uzraudzības iestādes atļaujas, kas izsniegtas saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 26. panta 2. punktu, ir spēkā, kamēr uzraudzības iestāde tās negroza, neaizstāj vai neatceļ, ja tas ir vajadzīgs. Lēmumi, ko Komisija pieņēmusi, pamatojoties uz Direktīvas 95/46/EK 26. panta 4. punktu, ir spēkā, kamēr tos vajadzības gadījumā negroza, neaizstāj vai neatceļ ar Komisijas lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 2. punktu.

Nosūtīšana, pamatojoties uz saistošiem uzņēmuma noteikumiem

1. Kompetentā uzraudzības iestāde apstiprina saistošos uzņēmuma noteikumus saskaņā ar 57. pantā minēto konsekvences mehānismu ar noteikumu, ka tie:
 - a) ir juridiski saistoši, un tie tiek piemēroti, un tos īsteno katrs attiecīgais uzņēmumu grupas loceklis vai katrs tādu uzņēmumu grupas loceklis, kas iesaistīti kopīgā ekonomiskā darbībā, tostarp to darbinieki;
 - b) skaidri piešķir īstenojamas tiesības datu subjektiem attiecībā uz personas datu apstrādi;
 - c) atbilst 2. punktā paredzētajām prasībām.
2. Saistošajos uzņēmuma noteikumos, kas minēti 1. punktā, norāda vismaz:
 - a) attiecīgās grupas un katra tās locekļa struktūru un kontaktinformāciju;
 - b) datu nosūtīšanu vai vairākkārtēju nosūtīšanu, ietverot personas datu kategorijas, apstrādes veidu un nolūkus, attiecīgo datu subjektu veidu un attiecīgās trešās valsts vai valstu identifikāciju;
 - c) to juridiski gan iekšēji, gan ārēji saistošo raksturu;
 - d) vispārīgo datu aizsardzības principu piemērošanu, jo īpaši nolūka ierobežojumus, datu minimizēšanu, ierobežotus glabāšanas laikposmus, datu kvalitāti, integrētu datu aizsardzību un datu aizsardzību pēc noklusējuma, apstrādes juridisko pamatu, konkrētu personas datu kategoriju apstrādi, pasākumus datu drošības nodrošināšanai un prasības attiecībā uz tālāku nosūtīšanu struktūrām, uz kurām neattiecas saistoši uzņēmuma noteikumi;

- e) datu subjektu tiesības attiecībā uz to personas datu apstrādi un līdzekļus šo tiesību izlietošanai, ietverot tiesības nebūt tādu lēmumu subjektam, kuru pamatā ir vienīgi automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, saskaņā ar 20. pantu, tiesības iesniegt sūdzību kompetentai uzraudzības iestādei un kompetentai tiesai dalībvalstīs saskaņā ar 75. pantu un tiesības uz tiesību aizsardzību un vajadzības gadījumā uz kompensāciju saistošo uzņēmuma noteikumu pārkāpuma gadījumā;
- f) pārziņa vai apstrādātāja, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā, piekrišanu, ka tas uzņemas atbildību par saistošo uzņēmuma noteikumu pārkāpumu, ko izdara jebkurš attiecīgais loceklis, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā; pārzini vai apstrādātāju var pilnībā vai daļēji atbrīvot no šīs atbildības, tikai pierādot, ka minētais loceklis nav atbildīgs par notikumu, ar ko nodarīts kaitējums;
- g) kā papildus 14. un 14.a pantā minētajai informācijai datu subjektam tiek sniegta informācija par saistošiem uzņēmuma noteikumiem, jo īpaši par noteikumiem, kas minēti šā punkta d), e) un f) apakšpunktā;
- h) ikviena saskaņā ar 35. pantu ieceltā datu aizsardzības inspektora uzdevumus vai jebkuras citas personas vai vienības uzdevumus, kas ir atbildīga par to, lai uzraudzītu, kā grupas ietvaros tiek ievēroti saistošie uzņēmuma noteikumi, kā arī uzdevumu uzraudzīt apmācības un sūdzību izskatīšanu;
- hh) sūdzību procedūras;
- i) grupas ietvaros izveidotos mehānismus, lai nodrošinātu verifikāciju par saistošo uzņēmuma noteikumu ievērošanu. Šādi mehānismi ietver datu aizsardzības revīziju un metodes, ar kurām nodrošina korektīvu rīcību, lai aizsargātu datu subjekta tiesības. Šādas verifikācijas rezultāti būtu jāpaziņo h) apakšpunktā minētai personai vai vienībai un kontrolējošā uzņēmuma vai uzņēmumu grupas valdei, un tiem pēc pieprasījuma vajadzētu būt pieejamiem kompetentajai uzraudzības iestādei;

- j) mehānismus, kas izveidoti, lai ziņotu par izmaiņām noteikumos un tās reģistrētu, un lai paziņotu par šīm izmaiņām uzraudzības iestādei;
- k) sadarbības mehānismu ar uzraudzības iestādi, lai nodrošinātu, ka visi grupas locekļi ievēro noteikumus, jo īpaši darot uzraudzības iestādei pieejamus šā punkta i) apakšpunktā minēto pasākumu verifikāciju rezultātus;
- l) mehānismus, lai ziņotu kompetentajai uzraudzības iestādei par jebkādām juridiskajām prasībām, kuras grupas loceklim piemēro trešā valstī un kurām var būt ievērojama nelabvēlīga ietekme uz garantijām, ko paredz saistoši uzņēmuma noteikumi; un
- m) piemērotu datu aizsardzības apmācību personālam, kuram ir pastāvīga vai regulāra piekļuve personas datiem.

2.a (...)

3. (...)

4. Komisija var noteikt formātu un procedūras informācijas apmaiņai starp pārziņiem, apstrādātājiem un uzraudzības iestādēm saistībā ar saistošiem uzņēmuma noteikumiem šā panta nozīmē. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 87. panta 2. punktā.

43.a pants (jauns)

Datu nosūtīšana vai izpaušana, kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem nav atļauta

1. Neskarot citus nosūtīšanas pamatus saskaņā ar šo nodaļu, ikviens trešās valsts tiesas spriedums un ikviens trešās valsts administratīvās iestādes lēmums, kurā pārzinim vai apstrādātājam pieprasīts nosūtīt vai izpaust personas datus, var tikt atzīts vai būt izpildāms vienīgi tad, ja tas ir balstīts uz starptautisku nolīgumu, piemēram, savstarpējas tiesiskās palīdzības līgumu, kas ir spēkā starp pieprasītāju trešo valsti un Savienību vai kādu tās dalībvalsti.

44. pants

Atkāpes īpašās situācijās

1. Ja nav pieņemts lēmums par aizsardzības līmeņa adekvātumu saskaņā ar 41. panta 3. punktu vai nav nodrošinātas atbilstošas garantijas saskaņā ar 42. pantu, tostarp saistoši uzņēmuma noteikumi, personas datu nosūtīšana vai vairākkārtēja nosūtīšana uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju var notikt tikai ar nosacījumu, ka:
 - a) datu subjekts ir skaidri piekritis ierosinātajai nosūtīšanai pēc tam, kad ir ticis informēts par iespējamiem riskiem, ko šāda nosūtīšana var radīt datu subjektam lēmuma par aizsardzības līmeņa adekvātumu un atbilstošu garantiju trūkuma dēļ; vai
 - b) nosūtīšana ir vajadzīga, lai izpildītu līgumu starp datu subjektu un pārzini vai īstenotu pasākumus pirms līguma noslēgšanas, kas pieņemti pēc datu subjekta pieprasījuma; vai
 - c) nosūtīšana ir vajadzīga līguma noslēgšanai starp pārzini un citu fizisku vai juridisku personu datu subjekta interesēs vai šāda līguma izpildei; vai
 - d) nosūtīšana ir nepieciešama, ja ir svarīgi iemesli sabiedrības interesēs; vai
 - e) nosūtīšana ir vajadzīga, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības; vai

- f) nosūtīšana ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citu personu īpaši svarīgas intereses, ja datu subjekts ir fiziski vai tiesiski nespējīgs dot savu piekrišanu; vai
- g) nosūtīšanu izdara no reģistra, kurš saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem ir paredzēts, lai sniegtu informāciju sabiedrībai, un kuru var izmantot vai nu plaša sabiedrība, vai jebkura persona, kas var pierādīt savas leģitīmās intereses, taču vienīgi tiktāl, ciktāl konkrētajā gadījumā tiek pildīti Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos paredzētie izmantošanas nosacījumi; vai
- h) Ja nosūtīšanu nevar balstīt uz 41. vai 42. pantā ietvertu noteikumu, tostarp saistošiem uzņēmuma noteikumiem, un nav piemērojama neviena no atkāpēm īpašās situācijās saskaņā ar a)-g) apakšpunktiem, nosūtīšana uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju var notikt tikai tad, ja nosūtīšana neatkārtojas, attiecas vienīgi uz ierobežotu skaitu datu subjektu, ir vajadzīga pārziņa pārliecinošām leģitīmām interesēm, attiecībā uz kurām datu subjekta intereses vai tiesības un brīvības nav svarīgākas, un ja pārzinis ir novērtējis visus apstākļus saistībā ar datu nosūtīšanu un, pamatojoties uz šo novērtējumu, ir nodrošinājis atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu aizsardzību. Pārzinis par nosūtīšanu informē uzraudzības iestādi. Papildus informācijai, kas minēta 14. un 14.a pantā, pārzinis informē datu subjektu par nosūtīšanu un par pārziņa pārliecinošām leģitīmām interesēm.

2. Nosūtot datus saskaņā ar 1. punkta g) apakšpunktu, nenosūta pilnīgi visus reģistrā ietvertos personas datus vai veselas personas datu kategorijas. Ja reģistrs ir paredzēts, lai to varētu izmantot personas, kurām ir leģitīmas intereses, datus nosūta tikai pēc šo personu pieprasījuma vai ja šīs personas ir datu saņēmēji.

3. (...)

4. Šā panta 1. punkta a), b), c) un h) apakšpunktu nepiemēro publisko iestāžu darbībai, kad tās īsteno savas publiskās pilnvaras.
5. Sabiedrības interesēm, kas minētas 1. punkta d) apakšpunktā, jābūt atzītām Savienības tiesībās vai dalībvalsts tiesībās, kas ir piemērojamas pārzinim.
- 5.a Ja nav lēmuma par aizsardzības līmeņa adekvātumu, Savienības tiesību aktos vai dalībvalsts tiesību aktos, ja ir svarīgi iemesli sabiedrības interesēs, skaidri nosaka ierobežojumus attiecībā uz konkrētu kategoriju personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju. Dalībvalstis par jebkādiem šādiem noteikumiem paziņo Komisijai.
6. Pārzinis vai apstrādātājs 28. pantā minētajos datu reģistros dokumentē novērtējumu, kā arī 1. punkta h) apakšpunktā izklāstītās atbilstošās garantijas.
7. (...).

45. pants

Starptautiskā sadarbība personas datu aizsardzības jomā

1. Attiecībā uz trešām valstīm un starptautiskām organizācijām Komisija un uzraudzības iestādes veic atbilstošus pasākumus, lai:
 - a) izstrādātu starptautiskās sadarbības mehānismus, kas veicina personas datu aizsardzības tiesību aktu efektīvu izpildi;
 - b) sniegtu starptautisku savstarpēju palīdzību personas datu aizsardzības tiesību aktu izpildei, ietverot paziņošanu, sūdzību tālāku nosūtīšanu, palīdzību izmeklēšanai un informācijas apmaiņu, ievērojot atbilstošas garantijas attiecībā uz personas datu aizsardzību un citas pamattiesības un pamatbrīvības;

- c) iesaistītu attiecīgās ieinteresētās personas diskusijās un pasākumos, kuru mērķis ir padziļināt starptautisko sadarbību datu aizsardzības tiesību aktu izpildē;
- d) veicinātu personas datu aizsardzības tiesību aktu un prakses piemēru apmaiņu un dokumentēšanu, tostarp attiecībā uz jurisdikcijas konfliktiem ar trešām valstīm.

2. (...)

VI NODAĻA

NEATKARĪGAS UZRAUDZĪBAS IESTĀDES

1. IEDAĻA

NEATKARĪBA

46. pants

Uzraudzības iestāde

1. Katra dalībvalsts paredz, ka viena vai vairākas neatkarīgas publiskas iestādes ir atbildīgas par šīs regulas piemērošanas uzraudzību, lai aizsargātu fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības saistībā ar personas datu apstrādi un veicinātu personas datu brīvu apriti Savienībā.
- 1.a Katra uzraudzības iestāde palīdz nodrošināt šīs regulas konsekventu piemērošanu visā Savienībā. Šajā nolūkā uzraudzības iestādes sadarbojas cita ar citu un ar Komisiju saskaņā ar VII nodaļu.
2. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena uzraudzības iestāde, šī dalībvalsts ieceļ to uzraudzības iestādi, kas pārstāv šīs iestādes Eiropas Datu aizsardzības kolēģijā, un izstrādā mehānismus, kas nodrošina, ka pārējās iestādes ievēro 57. panta noteikumus par konsekvences mehānismu.
3. Vēlākais līdz 91. panta 2. punktā noteiktajam datumam katra dalībvalsts paziņo Komisijai noteikumus, ko tā pieņem saskaņā ar šo nodaļu, turklāt tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

Neatkarība

1. Katra uzraudzības iestāde rīkojas pilnīgi neatkarīgi, pildot uzdevumus un īstenojot tai uzticētās pilnvaras saskaņā ar šo regulu.
2. Katras uzraudzības iestādes loceklis vai locekļi, pildot uzdevumus un īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo regulu, ir brīvi no ārējas – tiešas vai netiešas – ietekmes un ne no viena nelūdz un nepieņem norādījumus.
3. Uzraudzības iestādes locekļi atturas veikt jebkādas darbības, kas nav savienojamas ar viņu pienākumiem, un, esot amatā, neuzņemas nekādu citu nesavienojamu algotu vai nealgotu darbu.
4. (...)
5. Katra dalībvalsts nodrošina, lai katrai uzraudzības iestādei būtu piešķirti cilvēkresursi, tehniskie un finanšu resursi, telpas un infrastruktūra, kas nepieciešami efektīvai tās uzdevumu izpildei un pilnvaru īstenošanai, tostarp arī tādu uzdevumu izpildei un pilnvaru īstenošanai, kuri jāveic saistībā ar savstarpējo palīdzību, sadarbību un dalību Eiropas Datu aizsardzības kolēģijā.
6. Katra dalībvalsts nodrošina, lai katra uzraudzības iestāde izraudzītos personālu un lai tai būtu pašai savs personāls, kas būtu pakļauts vienīgi uzraudzības iestādes locekļa vai locekļu vadībai.
7. Dalībvalstis nodrošina, lai katra uzraudzības iestāde būtu pakļauta tādai finanšu kontrolei, kas neietekmē tās neatkarību. Dalībvalstis nodrošina, lai katrai uzraudzības iestādei būtu atsevišķs publisks gada budžets, kas var būt daļa no kopējā valsts budžeta.

48. pants

Vispārīgi noteikumi par uzraudzības iestādes locekļiem

1. Dalībvalstis paredz, ka katru uzraudzības iestādes locekli, izmantojot pārredzamu procedūru, amatā ieceļ vai nu:
 - attiecīgās dalībvalsts parlaments; vai
 - valdība; vai
 - valsts vadītājs; vai
 - neatkarīga struktūra, kurai dalībvalsts tiesību aktos ir uzticēta iecelšana amatā.
2. Loceklim vai locekļiem ir tāda kvalifikācija, pieredze un prasmes, jo īpaši personas datu aizsardzības jomā, kuras vajadzīgas, lai pildītu uzticētos pienākumus un īstenotu pilnvaras.
3. Locekļu pienākumi beidzas līdz ar amata pilnvaru termiņa beigām, atkāpjoties no amata vai atlaišanas gadījumā, ievērojot attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus.
4. Locekli atbrīvot no amata var tikai amata pienākumu smaga pārkāpuma gadījumos vai tad, ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas izvirzīti, lai pildītu pienākumus.

49. pants

Noteikumi par uzraudzības iestādes izveidi

1. Katra dalībvalsts tiesību aktos paredz:
 - a) katras uzraudzības iestādes izveidi;
 - b) kvalifikāciju un atbilstības nosacījumus, kas izvirzīti iecelšanai par locekli katrā no uzraudzības iestādēm;
 - c) noteikumus un procedūras locekļu iecelšanai katrā uzraudzības iestādē;

- d) tādu locekļa vai locekļu amata pilnvaru laiku katrā uzraudzības iestādē, kurš ir vismaz četri gadi, izņemot pirmo iecelšanu pēc šīs regulas stāšanās spēkā, kad daļēji var iecelt uz īsāku laiku, ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu uzraudzības iestādes neatkarību, šim nolūkam amatā iecelšanas procedūru rīkojot ar laika nobīdi;
- e) to, vai katras uzraudzības iestādes locekli vai locekļus var atkārtoti iecelt amatā un, ja var, tad uz cik pilnvaru termiņiem;
- f) nosacījumus attiecībā uz katras uzraudzības iestādes locekļa vai locekļu un personāla pienākumiem, aizliegumus attiecībā uz rīcību, ieņemamajiem amatiem un priekšrocībām, kas nav ar tiem savienojami, esot amatā un pēc pilnvaru termiņa beigām, un noteikumus attiecībā uz nodarbinātības pārtraukšanu.
- g) (...)

2. Katras uzraudzības iestādes loceklis vai locekļi un personāls saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem ievēro pienākumu glabāt dienesta noslēpumu, gan esot amatā, gan arī pēc pilnvaru termiņa beigām, attiecībā uz jebkādu konfidenciālu informāciju, ko tie ir ieguvuši, pildot savus amata pienākumus vai īstenojot pilnvaras. Viņu pilnvaru laikā šis pienākums glabāt dienesta noslēpumu jo īpaši attiecas uz fizisku personu ziņojumiem par šīs regulas pārkāpumiem.

50. pants

Dienesta noslēpums

(...)

2. IEDAĻA

KOMPETENCE, UZDEVUMI UN PILNVARAS

51. pants

Kompetence

1. Katra uzraudzības iestāde savas dalībvalsts teritorijā ir kompetenta pildīt uzdevumus un īstenot pilnvaras, ko tai piešķir saskaņā ar šo regulu.
2. Ja datu apstrādi veic publiska iestāde vai privāta struktūra, kas darbojas saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) vai e) apakšpunktu, par to ir atbildīga attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestāde. Šādos gadījumos 51.a pantu nepiemēro.
3. Uzraudzības iestādes nav kompetentas uzraudzīt apstrādes darbības, ko veic tiesa, pildot savus uzdevumus.

51.a pants

Vadošās uzraudzības iestādes kompetence

1. Neskarot 51. pantu, galvenās uzņēmējdarbības vietas vai pārziņa vai apstrādātāja darbības vietas uzraudzības iestāde ir kompetenta rīkoties kā vadošā uzraudzības iestāde attiecībā uz šā pārziņa vai apstrādātāja pārrobežu apstrādi saskaņā ar 54.a pantā paredzēto procedūru.
- 2.a Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ikviena uzraudzības iestāde ir kompetenta izskatīt tai iesniegto sūdzību vai iespējamu šīs regulas pārkāpumu, ja lietas priekšmets attiecas vienīgi uz uzņēmējdarbības vietu tās dalībvalstī vai būtiski ietekmē datu subjektus vienīgi tās dalībvalstī.

- 2.b Šā panta 2.a punktā minētajos gadījumos uzraudzības iestāde nekavējoties par šo jautājumu informē vadošo uzraudzības iestādi. Trīs nedēļu laikā pēc informēšanas vadošā uzraudzības iestāde nolemj, vai tā izskatīs vai neizskatīs jautājumu saskaņā ar 54.a pantā paredzēto procedūru, ņemot vērā to, vai pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kuras uzraudzības iestāde sniegusi informāciju.
- 2.c Ja vadošā uzraudzības iestāde nolemj izskatīt jautājumu, piemēro 54.a pantā paredzēto procedūru. Uzraudzības iestāde, kas informēja vadošo uzraudzības iestādi, vadošajai uzraudzības iestādei var iesniegt lēmuma projektu. Vadošā uzraudzības iestāde maksimāli ņem vērā minēto projektu, kad tā izstrādā 54.a panta 2. punktā minēto lēmuma projektu.
- 2.d Gadījumā, kad vadošā uzraudzības iestāde nolemj to neizskatīt, tā uzraudzības iestāde, kas informēja vadošo uzraudzības iestādi, izskata jautājumu saskaņā ar 55. un 56. pantu.
3. Vadošā uzraudzības iestāde ir vienīgais pārzina vai apstrādātāja partneris saistībā ar minētā pārzina vai apstrādātāja pārrobežu apstrādi.

52. pants

Uzdevumi

1. Neskarot citus uzdevumus, kas noteikti ar šo regulu, ikviena uzraudzības iestāde savā teritorijā:
- a) uzrauga un īsteno šīs regulas piemērošanu;
 - aa) veicina sabiedrības informētību un izpratni par riskiem, noteikumiem, garantijām un tiesībām saistībā ar personas datu apstrādi. Īpašu uzmanību pievērš darbībām, kas konkrēti attiecas uz bērniem;

- ab) saskaņā ar valsts tiesību aktiem konsultē valsts parlamentu, valdību un citas iestādes un struktūras par likumdošanas un administratīviem pasākumiem saistībā ar fizisku personu tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi;
- ac) veicina pārziņu un apstrādātāju izpratni par pienākumiem, ko tiem uztic saskaņā ar šo regulu;
- ad) pēc pieprasījuma sniedz informāciju ikvienam datu subjektam par savu tiesību izlietošanu saskaņā ar šo regulu un, ja nepieciešams, šajā sakarībā sadarbojas ar citu dalībvalstu uzraudzības iestādēm;
- b) izskata kāda datu subjekta, struktūras vai organizācijas, vai apvienības iesniegtās sūdzības saskaņā ar 76. pantu, atbilstošā apjomā izmeklē jautājumu un saprātīgā termiņā informē sūdzības iesniedzēju par lietas virzību un izmeklēšanas rezultātiem, jo īpaši, ja ir nepieciešama papildus izmeklēšana vai koordinācija ar citu uzraudzības iestādi;
- c) sadarbojas ar citām uzraudzības iestādēm, tostarp apmainās ar informāciju un sniedz savstarpēju palīdzību, lai nodrošinātu konsekventu šīs regulas piemērošanu un izpildi;
- d) veic izmeklēšanu par šīs regulas piemērošanu, tostarp, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no citas uzraudzības iestādes vai citas publiskās iestādes;
- e) pārrauga attiecīgas attīstības tendences, ciktāl tās ietekmē personas datu aizsardzību, un jo īpaši informācijas un komunikācijas tehnoloģiju un komercprakses attīstību;
- f) apstiprina 26. panta 2.c apakšpunktā un 42. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētās līguma standartklauzulas;

- fa) izveido un uztur sarakstu attiecībā uz prasību veikt novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību saskaņā ar 33. panta 2.a punktu;
- g) sniedz padomus par 34. panta 3. punktā minētajām apstrādes darbībām;
- ga) veicina rīcības kodeksu izstrādi saskaņā ar 38. pantu un saskaņā ar 38. panta 2. punktu sniedz atzinumu un apstiprina šādus rīcības kodeksus, kas sniedz pietiekamas garantijas;
- gb) veicina datu aizsardzības sertifikācijas mehānismu un datu aizsardzības zīmogu un marķējumu izveidi saskaņā ar 39. panta 1. punktu un apstiprina sertifikācijas kritērijus saskaņā ar 39. panta 2.a punktu;
- gc) attiecīgā gadījumā veic periodisku pārbaudi tiem sertifikātiem, kas izsniegti saskaņā ar 39. panta 4. punktu;
- h) izstrādā un publicē akreditācijas kritērijus, lai akreditētu struktūru, kas uzrauga rīcības kodeksus, saskaņā ar 38. pantu un sertifikācijas struktūru saskaņā ar 39.a pantu;
- ha) veic akreditāciju struktūrai, kas uzrauga rīcības kodeksus, saskaņā ar 38.a pantu un sertifikācijas struktūrai saskaņā ar 39.a pantu;
- hb) apstiprina 42. panta 2.a punktā minētās līguma klauzulas un noteikumus;
- i) apstiprina saistošos uzņēmuma noteikumus saskaņā ar 43. pantu;
- j) veicina Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas darbības;
- jb) uztur iekšēju reģistru par šīs regulas pārkāpumiem un veiktajiem pasākumiem, jo īpaši par izteiktajiem brīdinājumiem un piemērotajām sankcijām;
- k) pilda jebkādus citus uzdevumus saistībā ar personas datu aizsardzību.

2. (...)

3. (...)

4. Katra uzraudzības iestāde atvieglo 1. punkta b) apakšpunktā minēto sūdzību iesniegšanu ar tādiem pasākumiem kā, piemēram, sūdzības iesniegšanas veidlapu, kuru var aizpildīt arī elektroniski, neizslēdzot arī iespēju izmantot citus saziņas līdzekļus.
5. Attiecībā uz datu subjektu un datu aizsardzības inspektoru, ja tāds ir, katra uzraudzības iestāde savus uzdevumus veic bez maksas.
6. Ja pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, jo īpaši to regulāras atkārtotās dēļ, uzraudzības iestāde var iekasēt saprātīgu samaksu, kas balstīta uz administratīvām izmaksām, vai atteikties veikt pieprasīto darbību. Uzraudzības iestādes pienākums ir pierādīt, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.

53. pants

Pilnvaras

1. Katrai uzraudzības iestādei ir šādas izmeklēšanas pilnvaras:
 - a) izdot rīkojumu pārzinim un apstrādātājam, un attiecīgā gadījumā pārziņa vai apstrādātāja pārstāvim sniegt visu informāciju, kas nepieciešama tās uzdevumu veikšanai;
 - aa) veikt izmeklēšanas, izmantojot datu aizsardzības revīzijas;
 - ab) veikt pārbaudi tiem sertifikātiem, kas izsniegti saskaņā ar 39. panta 4. punktu;
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) paziņot pārzinim vai apstrādātājam par aizdomām par šīs regulas iespējamu pārkāpšanu;
 - da) iegūt no pārziņa un apstrādātāja piekļuvi visiem personas datiem un visai informācijai, kas nepieciešama tās uzdevumu veikšanai;
 - db) iegūt piekļuvi visām pārziņa un apstrādātāja telpām, tostarp jebkādam datu apstrādes iekārtām un līdzekļiem, atbilstoši Savienības tiesību aktiem vai dalībvalstu procesuālajiem tiesību aktiem.

1.b Katrai uzraudzības iestādei ir šādas korektīvās pilnvaras:

- a) brīdināt pārzini vai apstrādātāju, ka ar paredzētajām apstrādes darbībām, iespējams, var tikt pārkāpti šīs regulas noteikumi;
- b) izteikt rājienu pārzinim vai apstrādātājam, ja ar apstrādes darbībām ir tikuši pārkāpti šīs regulas noteikumi;
- ca) izdot rīkojumu pārzinim vai apstrādātājam izpildīt datu subjekta pieprasījumu izlietot viņam saskaņā ar šo regulu piešķirtās tiesības;
- d) izdot rīkojumu pārzinim vai apstrādātājam saskaņot apstrādes darbības ar šīs regulas noteikumiem, vajadzības gadījumā – konkrētā veidā un konkrētā laikposmā;
- da) izdot rīkojumu pārzinim paziņot datu subjektam par personas datu aizsardzības pārkāpumu;
- e) uzlikt pagaidu vai galīgu apstrādes ierobežojumu, tostarp aizliegumu;
- f) izdot rīkojumu par datu labošanu, apstrādes ierobežošanu vai datu dzēšanu saskaņā ar 16., 17. un 17.a pantu, un par šādām darbībām informēt saņēmējus, kuriem dati ir izpausti, saskaņā ar 17. panta 2.a punktu un 17.b pantu;
- fa) (jauns) atsaukt sertifikātu vai izdot rīkojumu sertifikācijas struktūrai atsaukt sertifikātu, kurš izsniegts saskaņā ar 39. un 39.a pantu, vai izdot rīkojumu sertifikācijas struktūrai neizsniegt sertifikātu, ja nav izpildītas vai vairs netiek pildītas sertifikācijas prasības;
- g) piemērot administratīvu naudas sodu saskaņā ar 79. pantu, papildinot vai aizstājot šajā punktā minētos pasākumus atkarībā no katras konkrētās lietas apstākļiem;
- h) izdot rīkojumu apturēt datu plūsmu pie saņēmēja trešā valstī vai pie starptautiskas organizācijas.
- i) (...)
- j) (...)

- 1.c Katrai uzraudzības iestādei ir šādas atļauju izsniegšanas un padomdevēja pilnvaras:
- a) konsultēt pārzini saskaņā ar 34. pantā minēto iepriekšējas apspriešanās procedūru;
 - aa) pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma sniegt atzinumus valsts parlamentam, dalībvalsts valdībai vai – saskaņā ar valsts tiesību aktiem – citām iestādēm un struktūrām, kā arī sabiedrībai par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar personas datu aizsardzību;
 - ab) dot atļauju uzsākt apstrādi, kas minēta 34. panta 7.a punktā, ja dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta šāda iepriekšēja atļauja;
 - ac) saskaņā ar 38. panta 2. punktu sniegt atzinumu par rīcības kodeksa projektu un to apstiprināt;
 - ad) akreditēt sertifikācijas struktūras saskaņā ar 39.a pantu;
 - ae) izsniegt sertifikātus un apstiprināt sertifikācijas kritērijus saskaņā ar 39. panta 2.a punktu;
 - b) pieņemt standarta datu aizsardzības klauzulas, kas minētas 26. panta 2.c punktā un 42. panta 2. punkta c) apakšpunktā;
 - c) apstiprināt līguma klauzulas, kas minētas 42. panta 2.a punkta a) apakšpunktā;
 - ca) apstiprināt administratīvās vienošanās, kas minētas 42. panta 2.a punkta d) apakšpunktā;
 - d) apstiprināt saistošos uzņēmuma noteikumus saskaņā ar 43. pantu.
2. Uzraudzības iestāde saskaņā ar šo pantu piešķirto pilnvaru īstenošanā ievēro atbilstošas garantijas, tostarp efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pienācīgas procedūras, kas noteiktas Savienības un dalībvalstu tiesību aktos saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.
3. Katra dalībvalsts ar tiesību aktiem paredz, ka tās uzraudzības iestādei ir pilnvaras pievērst tiesu iestāžu uzmanību šīs regulas pārkāpumiem un vajadzības gadījumā uzsākt tiesvedību vai kā citādi iesaistīties tiesvedībā, lai īstenotu šīs regulas noteikumus.

4. Katra dalībvalsts var ar tiesību aktiem paredzēt, ka tās uzraudzības iestādei ir vēl citas pilnvaras papildus tām, kas minētas 1., 1.b un 1.c punktā. Šo pilnvaru īstenošana netraucē VII nodaļas noteikumu efektīvai darbībai.

54. pants

Darbības pārskats

Katra uzraudzības iestāde par savu darbību sagatavo gada ziņojumu, kurā var būt iekļauts saraksts ar paziņoto pārkāpumu un piemēroto sankciju veidiem. Ziņojumu nosūta valsts parlamentam, valdībai un citām iestādēm, kas noteiktas valsts tiesību aktos. Ziņojumu dara pieejamu sabiedrībai, Komisijai un Eiropas Datu uzraudzības kolēģijai.

VII NODAĻA SADARBĪBA UN KONSEKVENCE

1. IEDAĻA SADARBĪBA

54.a pants

Sadarbība starp vadošo uzraudzības iestādi un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm

1. Vadošā uzraudzības iestāde sadarbojas ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo pantu nolūkā panākt konsensu. Vadošā uzraudzības iestāde un attiecīgās uzraudzības iestādes savstarpēji apmainās ar visu būtisko informāciju.
- 1.a Vadošā uzraudzības iestāde jebkurā laikā var lūgt citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm sniegt savstarpēju palīdzību saskaņā ar 55. pantu un var veikt kopīgas operācijas saskaņā ar 56. pantu, jo īpaši nolūkā veikt izmeklēšanu vai uzraudzīt pasākuma īstenošanu saistībā ar pārzini vai apstrādātāju, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī.
2. Vadošā uzraudzības iestāde nekavējoties nosūta attiecīgo informāciju par lietu citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Tā nekavējoties nosūta citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm lēmuma projektu, lai saņemtu to atzinumu un pienācīgi ņemtu vērā to viedokli.
3. Ja kāda no citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm četru nedēļu laikā pēc konsultēšanās saskaņā ar 2. punktu izsaka būtisku un motivētu iebildumu par lēmuma projektu, vadošā uzraudzības iestāde, ja tā nepiekrīt iebildumam vai uzskata, ka tas nav būtisks un motivēts, iesniedz lietu izskatīšanai saskaņā ar 57. pantā minēto konsekvences mehānismu.

- 3.a Ja vadošā uzraudzības iestāde ir nolēmusi piekrist izteiktajam iebildumam, tā citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm nosūta pārskatītu lēmuma projektu atzinuma saņemšanai. Uz šo pārskatīto lēmuma projektu divu nedēļu laikposmā attiecas 3. punktā minētā procedūra.
4. Ja neviena no citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm 3. un 3.a punktā minētajā laikposmā neiebilst pret vadošās uzraudzības iestādes nosūtīto lēmuma projektu, uzskata, ka vadošā uzraudzības iestāde un attiecīgās uzraudzības iestādes ir vienojušās par šo lēmuma projektu un tas viņām ir saistošs.
- 4.a Vadošā uzraudzības iestāde pieņem lēmumu un to paziņo attiecīgi uz pārziņa vai apstrādātāja galveno vai vienīgo uzņēmējdarbības vietu un par minēto lēmumu informē attiecīgās uzraudzības iestādes un Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, tostarp sniedzot attiecīgo faktu un pamatojumu kopsavilkumu. Uzraudzības iestāde, kurā iesniegta sūdzība, informē sūdzības iesniedzēju par lēmumu.
- 4.b Atkāpjoties no 4.a punkta, ja sūdzība ir noraidīta, uzraudzības iestāde, kurā bija iesniegta sūdzība, pieņem lēmumu un to paziņo sūdzības iesniedzējam un par to informē pārzini.
- 4.bb Ja vadošā uzraudzības iestāde un attiecīgās uzraudzības iestādes ir vienojušās noraidīt daļu no sūdzības un rīkoties attiecībā uz pārējo minētās sūdzības daļu, par katru no šā jautājuma daļām pieņem atsevišķu lēmumu. Vadošā uzraudzības iestāde pieņem lēmumu par daļu, kas attiecas uz rīcību attiecībā uz pārzini, un to paziņo uz pārziņa vai apstrādātāja galveno vai vienīgo uzņēmējdarbības vietu tās dalībvalsts teritorijā un par to informē sūdzības iesniedzēju; savukārt uzraudzības iestāde, kurā iesniegta sūdzība, pieņem lēmumu par to minētās sūdzības daļu, kuru noraida, un to paziņo minētajam sūdzības iesniedzējam un informē par to pārzini vai apstrādātāju.

- 4.c Pēc vadošās uzraudzības iestādes lēmuma saņemšanas saskaņā ar 4.a un 4.bb punktu pārzinis vai apstrādātājs īsteno vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šim lēmumam attiecībā uz apstrādes darbībām visās tā uzņēmējdarbības vietās Savienībā. Pārzinis vai apstrādātājs par pasākumiem, kas īstenoti nolūkā nodrošināt atbilstību šim lēmumam, paziņo vadošajai uzraudzības iestādei, kura informē citas attiecīgās uzraudzības iestādes.
- 4.d Ja ārkārtas apstākļos attiecīgajai uzraudzības iestādei ir pamats uzskatīt, ka ir steidzami jārīkojas, lai aizsargātu datu subjektu intereses, piemēro 61. pantā minēto steidzamības procedūru.
5. Vadošā uzraudzības iestāde un citas attiecīgās uzraudzības iestādes savstarpēji sniedz šajā pantā minēto informāciju elektroniskā veidā, izmantojot standarta formātu.

55. pants

Savstarpēja palīdzība

1. Uzraudzības iestādes sniedz cita citai visu attiecīgo informāciju un palīdzību, lai konsekventi īstenotu un piemērotu šo regulu, un īsteno pasākumus efektīvai savstarpējai sadarbībai. Savstarpēja palīdzība ietver jo īpaši informācijas pieprasījumus un uzraudzības pasākumus, piemēram, pieprasījumus sniegt iepriekšējas atļaujas un veikt apspriešanos, pārbaudes un izmeklēšanas.
2. Katra uzraudzības iestāde veic visus atbilstīgos pasākumus, kas nepieciešami, lai bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas atbildētu uz kādas citas uzraudzības iestādes pieprasījumu. Šādi pasākumi jo īpaši var ietvert attiecīgas informācijas par izmeklēšanas gaitu nosūtīšanu.

3. Palīdzības pieprasījumā ir norādīta visa nepieciešamā informācija, tostarp pieprasījuma nolūks un pamatojums. Apmaiņā iegūto informāciju izmanto tikai tam nolūkam, kādam tā tika pieprasīta.
4. Uzraudzības iestāde, kurai nosūtīts palīdzības pieprasījums, nevar atteikties izpildīt pieprasījumu, izņemot, ja:
 - a) pieprasījuma priekšmets vai pasākumi, kurus lūdz izpildīt, nav tās kompetencē; vai
 - b) pieprasījuma izpilde būtu pretrunā ar šīs regulas noteikumiem vai Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, ko piemēro uzraudzības iestādei, kura saņēmusi pieprasījumu.
5. Uzraudzības iestāde, kurai pieprasījums adresēts, informē pieprasīto uzraudzības iestādi par rezultātiem vai attiecīgā gadījumā par progresu vai pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu pieprasījumu. Ja saskaņā ar 4. punktu tiek sniegts noraidījums, tā paskaidro pieprasījuma noraidījuma iemeslus.
6. Uzraudzības iestādes parasti sniedz citu uzraudzības iestāžu pieprasīto informāciju elektroniskā veidā, izmantojot standarta formātu.
7. Par darbībām, kas veiktas pēc savstarpējās palīdzības pieprasījuma, neprasa nekādu samaksu. Uzraudzības iestādes ar citām uzraudzības iestādēm var vienoties par noteikumiem, kā citai uzraudzības iestādei kompensēt īpašos izdevumus, kas radušies no savstarpējas palīdzības sniegšanas ārkārtas apstākļos.
8. Ja uzraudzības iestāde nesniedz 5. punktā minēto informāciju viena mēneša laikā pēc citas uzraudzības iestādes pieprasījuma saņemšanas, pieprasošā uzraudzības iestāde savas dalībvalsts teritorijā var pieņemt pagaidu pasākumu saskaņā ar 51. panta 1. punktu. Šādā gadījumā tiek uzskatīts, ka saskaņā ar 61. panta 1. punktu ir steidzami jāīsteno un ir nepieciešams steidzams Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas saistošs lēmums saskaņā ar 61. panta 2. punktu.
9. (...)

10. Komisija var noteikt formātu un procedūras savstarpējai palīdzībai, kas minēta šajā pantā, un kārtību, kādā uzraudzības iestādes savā starpā un ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju apmainās ar informāciju, izmantojot elektroniskos līdzekļus, jo īpaši standarta formātu, kas minēts 6. punktā. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 87. panta 2. punktā.

56. pants

Uzraudzības iestāžu kopīgās operācijas

1. Uzraudzības iestādes vajadzības gadījumā veic kopīgas operācijas, tostarp kopīgu izmeklēšanu un kopīgus izpildes pasākumus, kuros iesaistās citu dalībvalstu uzraudzības iestāžu locekļi vai personāls.
2. Ja pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību vairākās dalībvalstīs vai apstrādes darbības var būtiski ietekmēt ievērojamu skaitu datu subjektu vairāk nekā vienā dalībvalstī, uzraudzības iestādei katrā no šīm dalībvalstīm ir tiesības vajadzības gadījumā piedalīties kopīgajās operācijās. Kompetentā uzraudzības iestāde saskaņā ar 51.a panta 1. punktu vai 51.a panta 2.c punktu aicina uzraudzības iestādes katrā no šīm dalībvalstīm piedalīties attiecīgajās kopīgajās operācijās un bez kavēšanās atbild uzraudzības iestādes pieprasījumam par piedalīšanos.
3. Katra uzraudzības iestāde var saskaņā ar savas dalībvalsts tiesību aktiem un ar pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes piekrišanu piešķirt pilnvaras, tostarp izmeklēšanas pilnvaras, pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes locekļiem vai personālam, kas iesaistīti kopīgās operācijās, vai tādā apmērā, kā to pieļauj uzņemošās uzraudzības iestādes dalībvalsts tiesību akti, var atļaut pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes locekļiem vai personālam īstenot viņu izmeklēšanas pilnvaras saskaņā ar pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes dalībvalsts tiesību aktiem. Šādas izmeklēšanas pilnvaras var īstenot tikai uzņemošās uzraudzības iestādes vadībā un tās locekļu vai personāla klātbūtnē. Pilnvaru pārņēmes uzraudzības iestādes locekļiem vai personālam piemēro uzņemošās uzraudzības iestādes valsts tiesību aktus.

- 3.a Ja saskaņā ar šā panta 1. punktu pilnvaru pārņēmējas uzraudzības iestādes personāls darbojas citā dalībvalstī, uzņemošās uzraudzības iestādes dalībvalsts uzņemas atbildību par tā darbībām, tostarp atbildību par jebkādu tā operāciju laikā nodarīto kaitējumu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā tas darbojas.
- 3.b Dalībvalsts, kuras teritorijā ir nodarīts kaitējums, novērš šo kaitējumu saskaņā ar nosacījumiem, kurus piemēro šīs valsts personāla nodarītam kaitējumam. Pilnvaru pārņēmējas uzraudzības iestādes dalībvalsts, kuras personāls ir nodarījis kaitējumu kādai personai citas dalībvalsts teritorijā, šai dalībvalstij pilnībā atlīdzina visas summas, ko tā samaksājusi tās vārdā pilnvarotajām personām.
- 3.c Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām un izņemot 3.b punktu, ikviena dalībvalsts 1. punktā paredzētajā gadījumā atturas pieprasīt atlīdzību par citas dalībvalsts nodarīto kaitējumu.
4. (...)
5. Ja tiek plānota kopīga operācija un uzraudzības iestāde viena mēneša laikā neievēro pienākumus, kas minēti 2. punkta otrajā teikumā, pārējās uzraudzības iestādes var pieņemt pagaidu pasākumu šīs dalībvalsts teritorijā saskaņā ar 51. pantu. Šādā gadījumā tiek uzskatīts, ka saskaņā ar 61. panta 1. punktu ir steidzami jārīkojas un ir nepieciešams steidzams Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas atzinums vai saistošs lēmums saskaņā ar 61. panta 2. punktu.
6. (...)

2. IEDAĻA

KONSEKVENCE

57. pants

Konsekvenču mehānisms

1. Lai sekmētu šīs regulas konsekventu piemērošanu visā Savienībā, uzraudzības iestādes sadarbojas cita ar citu un attiecīgā gadījumā ar Komisiju, izmantojot konsekvences mehānismu, kā izklāstīts šajā iedaļā.

58. pants

Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas atzinums

1. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija sniedz atzinumu ikreiz, kad kompetentā uzraudzības iestāde gatavojas pieņemt jebkuru no šādiem pasākumiem. Šādā nolūkā kompetentā uzraudzības iestāde Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai nosūta lēmuma projektu, ja:
 - c) tā ir paredzējusi pieņemt sarakstu ar apstrādes darbībām, kam piemēro prasību par datu aizsardzības ietekmes novērtējumu saskaņā ar 33. panta 2.a punktu; vai
 - ca) tas attiecas uz jautājumu saskaņā ar 38. panta 2.b punktu par to, vai rīcības kodeksa projekts vai tā grozījums vai papildinājums atbilst šai regulai; vai
 - cb) tā ir paredzējusi apstiprināt kritērijus struktūras akreditācijai saskaņā ar 38.a panta 3. punktu vai sertifikācijas struktūrai saskaņā ar 39.a panta 3. punktu; vai
 - d) tā ir paredzējusi noteikt standarta datu aizsardzības klauzulas, kas minētas 42. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 26. panta 2.c punktā; vai

- e) tā ir paredzējusi apstiprināt 42. panta 2.a punkta a) apakšpunktā minētās līguma klauzulas; vai
 - f) tā ir paredzējusi apstiprināt saistošos uzņēmuma noteikumus 43. panta nozīmē.
2. Jebkura uzraudzības iestāde, Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas priekšsēdētājs vai Komisija var pieprasīt, lai Eiropas Datu aizsardzības kolēģija izskata jebkuru jautājumu par vispārējo piemērošanu vai kas rada sekas vairāk nekā vienā dalībvalstī nolūkā saņemt atzinumu, jo īpaši, ja kompetentā uzraudzības iestāde neievēro savstarpējas palīdzības pienākumu saskaņā ar 55. pantu vai kopīgu operāciju pienākumu saskaņā ar 56. pantu.
3. Gadījumos, kas minēti 1. un 2. punktā, Eiropas Datu aizsardzības kolēģija sniedz atzinumu par tai iesniegto jautājumu ar noteikumu, ka tā par to pašu jautājumu nav jau sniegusi atzinumu. Minēto atzinumu pieņem astoņu nedēļu laikā ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Minēto termiņu var pagarināt vēl par sešām nedēļām, ņemot vērā jautājuma sarežģītību. Attiecībā uz 1. punktā minēto lēmuma projektu, kas saskaņā ar 6. punktu izplatīts kolēģijas locekļiem, uzskata, ka loceklis, kas priekšsēdētāja norādītā saprātīgā termiņā nav paudis iebildumus, piekrīt lēmuma projektam.
4. (...)
5. Uzraudzības iestādes un Komisija, izmantojot standarta formātu, bez nepamatotas kavēšanās elektroniski paziņo Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai visu attiecīgo informāciju, ietverot attiecīgā gadījumā arī faktu kopsavilkumu, lēmuma projektu, pamatojumu, kāpēc šāds pasākums ir nepieciešams, un citu attiecīgo uzraudzības iestāžu viedokļus.

6. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas priekšsēdētājs bez nepamatotas kavēšanās elektroniski informē:
- a) Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas locekļus un Komisiju par visu attiecīgo informāciju, kas paziņota kolēģijai, izmantojot standarta formātu. Ja nepieciešams, Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas sekretariāts nodrošina attiecīgās informācijas tulkojumus;
 - b) uzraudzības iestādi, kas attiecīgā gadījumā minēta 1. un 2. punktā, un Komisiju par atzinumu un to publisko.
7. (...)
- 7.a Laikposmā, kas minēts 3. punktā, kompetentā uzraudzības iestāde nepieņem 1. punktā minēto lēmuma projektu.
- 7.b (...)
8. Uzraudzības iestāde, kas minēta 1. punktā, vislielākajā mērā ņem vērā Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas atzinumu un divu nedēļu laikā pēc atzinuma saņemšanas, izmantojot standarta formātu, elektroniski paziņo Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas priekšsēdētājam, vai tā patur spēkā vai grozīs savu lēmuma projektu un grozījumu gadījumā informē par grozīto lēmuma projektu.
9. Ja attiecīgā uzraudzības iestāde 8. punktā minētajā termiņā informē Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas priekšsēdētāju, ka ir nolēmusi pilnībā vai daļēji neievērot kolēģijas atzinumu, sniedzot attiecīgo pamatojumu, tiek piemērots 58.a panta 1. punkts.

58.a pants

Strīdu risināšana Eiropas Datu aizsardzības kolēģijā

1. Lai nodrošinātu šīs regulas pareizu un konsekventu piemērošanu katrā atsevišķā gadījumā, Eiropas Datu aizsardzības kolēģija pieņem saistošu lēmumu šādos gadījumos:

- a) ja 54.a panta 3. punktā minētajā gadījumā attiecīgā uzraudzības iestāde ir izteikusi būtisku un motivētu iebildumu pret vadošās iestādes lēmuma projektu vai vadošā iestāde ir noraidījusi iebildumu kā nebūtisku un/vai nemotivētu. Saistošais lēmums skar visus jautājumus, kas ir būtiskā un motivētā iebilduma priekšmets, jo īpaši jautājumu par to, vai ir pārkāpta šī regula;
 - b) ja ir pretēji viedokļi par to, kurai attiecīgajai uzraudzības iestādei ir kompetence par galveno uzņēmējdarbības vietu;
 - d) ja kompetentā uzraudzības iestāde 58. panta 1. punktā minētajos gadījumos nepieprasa Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas atzinumu vai neievēro Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas atzinumu, kas izsniegts saskaņā ar 58. pantu. Šādā gadījumā jebkura attiecīgā uzraudzības iestāde vai Komisija var par to informēt Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju.
2. Lēmumu, kas minēts 1. punktā, pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad kolēģijas locekļu divu trešdaļu vairākums ir iesniedzis jautājumu. Minēto termiņu var pagarināt vēl par vienu mēnesi, ņemot vērā jautājuma sarežģītību. Šā panta 1. punktā minēto lēmumu motivē un adresē vadošajai uzraudzības iestādei un visām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, un tas ir tām saistošs.
3. Ja kolēģija 2. punktā minētajos termiņos nav varējusi pieņemt lēmumu, tā savu lēmumu pieņem ar kolēģijas locekļu vienkāršu balsu vairākumu divu nedēļu laikā pēc tam, kad ir beidzies 2. punktā minētais otrais mēnesis. Ja kolēģijas locekļu balsojums ir neizšķirts, lēmuma pieņemšanu izšķir tās priekšsēdētāja balss.
4. Termiņos, kas minēti 2. un 3. punktā, attiecīgās uzraudzības iestādes nepieņem lēmumu par jautājumu, kas iesniegts kolēģijai saskaņā ar 1. punktu.
5. (...)

6. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas priekšsēdētājs bez nepamatotas kavēšanās 1. punktā minēto lēmumu paziņo attiecīgajām uzraudzības iestādēm. Tā informē par to Komisiju. Pēc tam, kad uzraudzības iestāde ir paziņojusi 7. punktā minēto galīgo lēmumu, lēmumu nekavējoties publicē Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas tīmekļa vietnē.
7. Vadošā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā tā uzraudzības iestāde, kurai ir iesniegta sūdzība, pieņem savu galīgo lēmumu uz 1. punktā minētā lēmuma pamata bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad Eiropas Datu aizsardzības kolēģija ir paziņojusi savu lēmumu. Vadošā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā tā uzraudzības iestāde, kurai ir iesniegta sūdzība, informē Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju par to, kurā dienā tās galīgais lēmums ir paziņots, attiecīgi, pārzinim vai apstrādātājam un datu subjektam. Attiecīgo uzraudzības iestāžu galīgo lēmumu pieņem saskaņā ar 54.a panta 4.a, 4.b un 4.bb punkta noteikumiem. Galīgajā lēmumā atsaucas uz 1. punktā minēto lēmumu un norāda, ka 1. punktā minētais lēmums tiks publicēts Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas tīmekļa vietnē saskaņā ar 6. punktu. Galīgajam lēmumam pievieno 1. punktā minēto lēmumu.

59. pants

Komisijas atzinums

(...)

60. pants

Pasākuma projekta apturēšana

(...)

Steidzamības procedūra

1. Ārkārtas apstākļos, ja kāda attiecīgā uzraudzības iestāde uzskata, ka ir steidzami jārīkojas, lai aizsargātu datu subjektu tiesības un brīvības, tā, atkāpjoties no 57., 58. un 58.a pantā minētā konsekvences mehānisma vai 54.a pantā minētās procedūras, var nekavējoties pieņemt pagaidu pasākumus, kuru nolūks ir radīt tiesiskas sekas savā teritorijā, norādot konkrētu spēkā esamības laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Uzraudzības iestāde šos pasākumus un to pieņemšanas iemeslus nekavējoties dara zināmus citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm, Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai un Komisijai.
2. Ja uzraudzības iestāde ir pieņēmusi pasākumu saskaņā ar 1. punktu un uzskata, ka ir steidzami jāpieņem galīgie pasākumi, tā var lūgt steidzamu atzinumu vai steidzamu saistošu lēmumu no Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas, pamatojot šāda atzinuma vai lēmuma nepieciešamību.
3. Jebkura uzraudzības iestāde var lūgt steidzamu atzinumu vai attiecīgā gadījumā steidzamu saistošu lēmumu no Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas, ja kāda kompetentā uzraudzības iestāde nav veikusi atbilstošu pasākumu situācijā, kad ir steidzama vajadzība rīkoties, lai aizsargātu datu subjektu tiesības un brīvības, pamatojot šāda atzinuma vai lēmuma nepieciešamību, tostarp vajadzību steidzami rīkoties.
4. Atkāpjoties no 58. panta 3. punkta un 58.a panta 2. punkta, steidzamu atzinumu vai steidzamu saistošu lēmumu, kas minēts šā panta 2. un 3. punktā, pieņem divu nedēļu laikā ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas locekļu vienkāršu balsu vairākumu.

62. pants

Informācijas apmaiņa

1. Komisija var pieņemt vispārēji piemērojamus īstenošanas aktus, lai
 - a) (...)
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) noteiktu kārtību, kādā, izmantojot elektroniskus līdzekļus, uzraudzības iestādes apmainās ar informāciju savā starpā un ar Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, jo īpaši nosakot standarta formātu, kas minēts 58. pantā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 87. panta 2. punktā.

2. (...)

3. (...)

63. pants

Izpilde

(...)

3. IEDAĻA

EIROPAS DATU AIZSARDZĪBAS KOLĒĢIJA

64. pants

Eiropas Datu aizsardzības kolēģija

- 1.a Ar šo tiek izveidota Eiropas Datu aizsardzības kolēģija kā Savienības struktūra, un tā ir tiesību subjekts.
- 1.b Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju pārstāv tās priekšsēdētājs.
2. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija sastāv no katras dalībvalsts vienas uzraudzības iestādes vadītāja un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja vai viņu attiecīgajiem pārstāvjiem.
3. Ja dalībvalstī par šīs regulas noteikumu piemērošanas uzraudzību atbild vairāk nekā viena uzraudzības iestāde, saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem ieceļ kopīgu pārstāvi.
4. Komisijai ir tiesības piedalīties Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas darbībā un sanāksmēs bez balsošanas tiesībām. Komisija norīko pārstāvi. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas priekšsēdētājs paziņo Komisijai par Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas darbībām.
5. Gadījumos, kas saistīti ar 58.a pantu, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam ir balsošanas tiesības vienīgi par lēmumiem, kas attiecas uz principiem un noteikumiem, kuri ir piemērojami Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un kuri pēc būtības atbilst šīs regulas principiem un noteikumiem.

65. pants

Neatkarība

1. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija, pildot savus uzdevumus vai īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar 66. un 67. pantu, rīkojas neatkarīgi.
2. Neskarot Komisijas pieprasījumus, kas minēti 66. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā, Eiropas Datu aizsardzības kolēģija, pildot savus uzdevumus vai īstenojot savas pilnvaras, ne no viena nelūdz un nepieņem norādījumus.

66. pants

Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas uzdevumi

1. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija nodrošina šīs regulas konsekventu piemērošanu. Šajā sakarā Eiropas Datu aizsardzības kolēģija pēc savas iniciatīvas vai attiecīgā gadījumā pēc Komisijas pieprasījuma jo īpaši:
 - aa) pārrauga un nodrošina šīs regulas pareizu piemērošanu gadījumos, kas paredzēti 57. panta 3. punktā, neskarot valstu uzraudzības iestāžu uzdevumus;
 - a) sniedz padomus Komisijai par visiem jautājumiem, kas attiecas uz personas datu aizsardzību Savienībā, tai skaitā par visiem šīs regulas grozījumiem, kas tiek ierosināti;
 - aa) sniedz padomus Komisijai par formātu un procedūrām informācijas apmaiņai starp pārziņiem, apstrādātājiem un uzraudzības iestādēm attiecībā uz saistošiem uzņēmuma noteikumiem;
 - ab) (jauns) nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi attiecībā uz procedūrām saišu uz personas datiem, datu kopiju un atveidojumu dzēšanai no publiski pieejamiem komunikācijas pakalpojumiem, kā minēts 17. panta 2. punktā;
 - b) pēc pašas kolēģijas iniciatīvas vai pēc viena no tās locekļu vai Komisijas pieprasījuma izskata jebkādos jautājumus, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu, un nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, lai veicinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu;

- ba) (jauns) nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi saskaņā ar 66. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kā sīkāk noteikt kritērijus un nosacījumus uz profilēšanu balstītiem lēmumiem saskaņā ar 20. panta 2. punktu;
- bb) (jauns) saskaņā ar 66. panta 1. punkta b) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, kā noteikt datu aizsardzības pārkāpumus un 31. panta 1. un 2. punktā minēto nepamatoto kavēšanos, un īpaši tādus apstākļus, kādos pārzinim un apstrādātājam ir jāziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu;
- bc) (jauns) saskaņā ar 66. panta 1. punkta b) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi attiecībā uz apstākļiem, kādos personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt paaugstinātu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, kā minēts 32. panta 1. punktā;
- bd) (jauns) saskaņā ar 66. panta 1. punkta b) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, kā sīkāk noteikt kritērijus un prasības datu nosūtīšanai, pamatojoties uz saistošiem uzņēmuma noteikumiem, kurus ievēro pārzinis, un saistošiem uzņēmuma noteikumiem, kurus ievēro apstrādātāji, un uz sīkākām nepieciešamām prasībām, lai nodrošinātu attiecīgo datu subjektu personas datu aizsardzību, kas minētas 43. pantā;
- be) (jauns) saskaņā ar 66. panta 1. punkta b) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, kā sīkāk noteikt kritērijus un prasības attiecībā uz datu nosūtīšanu, pamatojoties uz 44. panta 1. punktu;
- ba) izstrādā uzraudzības iestādēm adresētas pamatnostādnes par 53. panta 1., 1.b un 1.c punktā minēto pasākumu piemērošanu un par administratīvo naudas sodu noteikšanu saskaņā ar 79. pantu;
- c) pārskata b) un ba) apakšpunktā minēto pamatnostādņu, ieteikumu un paraugprakses praktisko piemērošanu;

- ca0) saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu nāk klajā ar pamatnostādnēm, ieteikumiem un paraugpraksi, kā izveidot kopīgas procedūras attiecībā uz fizisku personu ziņojumiem par šīs regulas pārkāpumiem saskaņā ar 49. panta 2. punktu.
- ca) mudina izstrādāt rīcības kodeksus un izveidot datu aizsardzības sertifikācijas mehānismus un datu aizsardzības zīmogus un marķējumus saskaņā ar 38. un 39. pantu;
- cb) veic sertifikācijas struktūru akreditāciju un tās periodisku pārskatīšanu saskaņā ar 39.a pantu un uztur publisku reģistru par akreditētām struktūrām saskaņā ar 39.a panta 6. punktu un par akreditētiem pārziņiem un apstrādātājiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, saskaņā ar 39. panta 4. punktu;
- cd) precizē prasības, kas minētas 39.a panta 3. punktā, lai akreditētu sertifikācijas struktūras saskaņā ar 39. pantu;
- cda) sniedz Komisijai atzinumu par 39.a panta 7. punktā minētajām sertifikācijas prasībām;
- cdb) sniedz Komisijai atzinumu par 12. panta 4.b. punktā minētajām ikonām;
- ce) sniedz Komisijai atzinumu, lai novērtētu aizsardzības līmeņa adekvātumu trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, tostarp lai novērtētu to, vai trešā valstī vai teritorijā, vai starptautiskā organizācijā vai konkrētā sektorā vairs netiek nodrošināts adekvāts aizsardzības līmenis. Šim nolūkam Komisija sniedz Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai visu nepieciešamo dokumentāciju, tostarp saraksti ar trešās valsts valdību, teritoriju vai apstrādes sektoru minētajā valstī vai starptautisku organizāciju;
- d) sniedz atzinumus par uzraudzības iestāžu lēmumiem saskaņā ar 57. pantā minēto konsekvences mehānismu un par jautājumiem, kas iesniegti saskaņā ar 58. panta 2. punktu;

- e) veicina sadarbību un efektīvu divpusēju un daudzpusēju apmaiņu ar informāciju un praksi starp uzraudzības iestādēm;
 - f) veicina kopīgas apmācības programmas un personāla apmaiņu starp uzraudzības iestādēm, kā arī attiecīgā gadījumā ar trešo valsti vai starptautisko organizāciju uzraudzības iestādēm;
 - g) veicina zināšanu un dokumentācijas apmaiņu par datu aizsardzības tiesību aktiem un praksi ar uzraudzības iestādēm visā pasaulē;
 - gb) sniedz atzinumus par Savienības līmenī izstrādātiem rīcības kodeksiem saskaņā ar 38. panta 4. punktu;
 - i) uztur publiski pieejamu elektronisku reģistru ar uzraudzības iestāžu un tiesu pieņemtiem lēmumiem par jautājumiem, kas risināti ar konsekvences mehānismu.
2. Ja Komisija lūdz Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas padomu, tā var noteikt termiņu, ņemot vērā lietas steidzamību.
3. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija savus atzinumus, pamatnostādnes, ieteikumus un paraugpraksi nosūta Komisijai un 87. pantā norādītajai komitejai un publisko tos.
4. (...)
- 4.a Eiropas Datu aizsardzības kolēģija attiecīgā gadījumā apspriežas ar ieinteresētajām personām un dod tām iespēju saprātīgā termiņā izteikties. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija, neskarot 72. panta noteikumus, dara publiski pieejamus apspriešanās procedūras rezultātus.

67. pants

Ziņojumi

1. (...)
2. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija sagatavo gada ziņojumu par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz viņu personas datu apstrādi Savienībā un attiecīgā gadījumā trešās valstīs un starptautiskās organizācijās. Ziņojumu publicē un nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.
3. Gada ziņojumā ietver pārskatu par 66. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto pamatnostādņu, ieteikumu un paraugprakses praktisko īstenošanu, kā arī par 58.a panta 1. punktā minēto saistošo lēmumu praktisko īstenošanu.

68. pants

Procedūra

1. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija pieņem lēmumus ar vienkāršu kolēģijas locekļu balsu vairākumu, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi.
2. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija pieņem savu reglamentu ar tās locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu un nosaka savu darbības kārtību.

69. pants

Priekšsēdētājs

1. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija ar vienkāršu balsu vairākumu ievēl priekšsēdētāju un divus priekšsēdētāja vietniekus no savu locekļu vidus.
2. Priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieku pilnvaru termiņš ir pieci gadi, un viņus var ievēlēt amatā atkārtoti vēl vienu reizi.

70. pants

Priekšsēdētāja uzdevumi

1. Priekšsēdētājam ir šādi uzdevumi:
 - a) sasaukt Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas sanāksmes un sagatavot darba kārtību;
 - aa) lēmumus, ko Eiropas Datu aizsardzības kolēģija pieņēmusi saskaņā ar 58.a pantu, paziņot vadošajai uzraudzības iestādei un attiecīgajām uzraudzības iestādēm;
 - b) nodrošināt Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas uzdevumu savlaicīgu izpildi, jo īpaši saistībā ar konsekvences mehānismu, kas minēts 57. pantā.
2. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija savā reglamentā nosaka pienākumu sadali starp priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietniekiem.

71. pants

Sekretariāts

1. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai ir sekretariāts, kuru nodrošina Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs.
 - 1.a Sekretariāts pilda uzdevumus tikai pēc Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas priekšsēdētāja norādēm.

- 1.b Uz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja personālu, kas ir iesaistīts tādu uzdevumu veikšanā, kuri ar šo regulu ir uzticēti Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai, attiecas pakļautības kārtība, kas ir atsevišķa no tā personāla, kurš ir iesaistīts tādu uzdevumu veikšanā, kurus devis Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs.
- 1.c Attiecīgā gadījumā Eiropas Datu aizsardzības kolēģija un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs izveido un publicē saprašanas memorandu, ar ko tiek īstenots šis pants, noteikta sadarbības kārtība un ko piemēro tam Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja personālam, kas iesaistīts tādu uzdevumu veikšanā, kuri ar šo regulu ir uzticēti Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai.
2. Sekretariāts sniedz analītisku, administratīvu un loģistikas atbalstu Eiropas Datu aizsardzības kolēģijai.
3. Sekretariāts jo īpaši ir atbildīgs par:
- a) Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas ikdienas darbu;
 - b) saziņu starp Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas locekļiem, priekšsēdētāju un Komisiju un saziņu ar citām institūcijām un sabiedrību;
 - c) elektronisko līdzekļu izmantošanu iekšējai un ārējai saziņai;
 - d) attiecīgās informācijas tulkošanu;
 - e) Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas sanāksmju sagatavošanu un turpmākiem pasākumiem;
 - f) Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas pieņemto atzinumu, lēmumu par strīdu izšķiršanu starp uzraudzības iestādēm un citu dokumentu sagatavošanu, izstrādi un publicēšanu.

Konfidencialitāte

1. Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas apspriedes ir konfidenciālas, ja kolēģija to uzskata par nepieciešamu, kā paredzēts tās reglamentā.
2. Piekļuvi dokumentiem, kas iesniegti Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas locekļiem, ekspertiem un trešo personu pārstāvjiem, nosaka Regulā (EK) Nr. 1049/2001.
3. (...)

VIII NODAĻA

TIESĪBU AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI, ATBILDĪBA UN SANKCIJAS

73. pants

Tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē

1. Neskarot jebkākus citus administratīvos tiesību aizsardzības līdzekļus vai tiesību aizsardzību tiesā, katram datu subjektam ir tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē, jo īpaši tajā dalībvalstī, kurā ir viņa pastāvīgā dzīvesvieta, darbavieta vai iespējamā pārkāpuma izdarīšanas vieta, ja datu subjekts uzskata, ka viņa personas datu apstrāde neatbilst šai regulai.
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. Uzraudzības iestāde, kurā ir iesniegta sūdzība, informē sūdzības iesniedzēju par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu, tostarp par tiesību aizsardzības tiesā iespēju saskaņā ar 74. pantu.

74. pants

Tiesības vērsties tiesā pret uzraudzības iestādi

1. Neskarot jebkākus citus administratīvos vai ārpus tiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, katrai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādes pieņemtu juridiski saistošu lēmumu, kas skar minētās personas.

2. Neskarot jebkādus citus administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, katram datu subjektam ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja saskaņā ar 51. un 51.a pantu kompetentā uzraudzības iestāde trīs mēnešu laikā neizskata sūdzību vai neinformē datu subjektu par saskaņā ar 73. pantu iesniegtās sūdzības izskatīšanas virzību vai rezultātiem.
3. Tiesvedību pret uzraudzības iestādi uzsāk tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas uzraudzības iestāde.
- 3.a Ja tiesvedību sāk par uzraudzības iestādes lēmumu, pirms kura pieņemšanas Eiropas Datu aizsardzības kolēģija saistībā ar konsekvences mehānismu bija nākusi klajā ar atzinumu vai pieņēmusi lēmumu, tad uzraudzības iestāde minēto atzinumu vai lēmumu nosūta tiesai.
4. (...)
5. (...)

75. pants

Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret pārzini vai apstrādātāju

1. Neskarot pieejamos administratīvos vai ārpustiesas tiesību aizsardzības līdzekļus, tai skaitā tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādē saskaņā ar 73. pantu, ikvienam datu subjektam ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ja viņš uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas personas datu apstrādes rezultātā, kura neatbilst šai regulai.
2. Prasību pret pārzini vai apstrādātāju cēļ tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta. Alternatīvi šādu prasību var celt tās dalībvalsts tiesās, kur atrodas datu subjekta pastāvīgā dzīvesvieta, izņemot, ja pārzinis vai apstrādātājs ir dalībvalsts publiska iestāde, kas rīkojas, pildot savas publiskās pilnvaras.

3. (...)

4. (...)

76. pants

Datu subjektu pārstāvība

1. Datu subjektam ir tiesības pilnvarot kādu struktūru, organizāciju vai apvienību, kura ir pienācīgi izveidota saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, kura ir bezpeļņas struktūra, organizācija vai apvienība, kuras statūtos noteiktie mērķi atbilst sabiedrības interesēm un kura darbojas datu subjekta tiesību un brīvību aizsardzības jomā, lai attiecībā uz viņu personas datu aizsardzību viņa vārdā iesniegtu sūdzību un viņa vārdā izlietotu 73., 74. un 75. pantā minētās tiesības un viņa vārdā izlietotu 77. pantā minētās tiesības saņemt kompensāciju, ja to paredz dalībvalsts tiesību akti.
2. Dalībvalstis var paredzēt, ka jebkurai 1. punktā minētajai struktūrai, organizācijai vai apvienībai neatkarīgi no datu subjekta dotā pilnvarojuma šajā dalībvalstī ir tiesības saskaņā ar 73. pantu kompetentajai uzraudzības iestādei iesniegt sūdzību un izlietot tiesības, kas minētas 74. un 75. pantā, ja tā uzskata, ka datu subjekta tiesības ir pārkāptas personas datu tādas apstrādes rezultātā, kura neatbilst šai regulai.
3. (...)
4. (...)
5. (...)

76.a pants

Tiesvedības apturēšana

1. Ja dalībvalsts kompetentās tiesas rīcībā ir informācija par tiesvedību, kas par to pašu priekšmetu citas dalībvalsts tiesā ir sākta attiecībā uz tā paša pārziņa vai apstrādātāja veiktu apstrādi, tā sazinās ar minēto citas dalībvalsts tiesu, lai gūtu apstiprinājumu par to, ka šāda tiesvedība tiešām ir sākta.

2. Ja par to pašu priekšmetu citas dalībvalsts tiesā ir sākta tiesvedība attiecībā uz tā paša pārziņa vai apstrādātāja veiktu apstrādi, jebkura kompetentā tiesa, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tās tiesvedību.
- 2.a Ja šāda tiesvedība notiek pirmajā instancē, jebkura tiesa, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc kādas puses iesniegta pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā iesniegta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

77. pants

Tiesības uz kompensāciju un atbildība

1. Jebkurai personai, kurai regulas pārkāpuma rezultātā ir nodarīts materiāls vai nemateriāls kaitējums, ir tiesības no pārziņa vai apstrādātāja saņemt kompensāciju par tai nodarīto kaitējumu.
2. Jebkurš apstrādē iesaistītais pārzinis ir atbildīgs par kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, kura neatbilst šai regulai. Apstrādātājs ir atbildīgs par kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, tikai tad, ja tas nav izpildījis šajā regulā paredzētos pienākumus, kas konkrēti adresēti apstrādātājam, vai arī ir rīkojies neatbilstīgi vai pretēji pārziņa likumīgiem norādījumiem.
3. Pārzini vai apstrādātāju atbrīvo no atbildības saskaņā ar 2. punktu, ja tas pierāda, ka nekādā veidā nav atbildīgs par notikumu, ar ko nodarīts attiecīgais kaitējums.
4. Ja vienā un tajā pašā apstrādē ir iesaistīts vairāk nekā viens pārzinis vai apstrādātājs vai pārzinis un apstrādātājs un ja tie saskaņā ar 2. un 3. punktu ir atbildīgi par jebkādu kaitējumu, kas nodarīts ar apstrādi, katru pārzini vai apstrādātāju sauc pie atbildības par visu nodarīto kaitējumu, lai datu subjektam nodrošinātu efektīvu kompensāciju.

5. Ja saskaņā ar 4. punktu pārzinis vai apstrādātājs par nodarīto kaitējumu pilnā apmērā ir izmaksājis kompensāciju, minētais pārzinis vai apstrādātājs ir tiesīgs no citiem šajā pašā apstrādē iesaistītajiem pārziņiem vai apstrādātājiem par kaitējumu pieprasīt kompensācijas daļu, kas atbilst to atbildības apmēram saskaņā ar 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.
6. Tiesvedību par to, lai izlietotu tiesības saņemt kompensāciju, sāk tajās tiesās, kas ir kompetentas saskaņā ar 75. panta 2. punktā minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

78. pants

Sankcijas

(...)

79. pants

Vispārīgi nosacījumi par administratīvo naudas sodu piemērošanu

- 1.a Katra uzraudzības iestāde nodrošina, ka par 3. (jauns), 3.a (jauns), 3.aa (jauns) punktā minētajiem šīs regulas pārkāpumiem saskaņā ar šo pantu paredzēto administratīvo naudas sodu piemērošana katrā konkrētā gadījumā ir iedarbīga, samērīga un atturoša.
2. (...)
- 2.a Administratīvie naudas sodi atkarībā no katras konkrētās lietas apstākļiem tiek piemēroti, papildinot 53. panta 1.b punkta a)–f.a) apakšpunktā un h) apakšpunktā minētos pasākumus vai šo pasākumu vietā. Lemjot par to, vai piemērot administratīvo naudas sodu, un pieņemot lēmumu par administratīvā naudas soda apmēru, katrā konkrētā gadījumā pienācīgi ņem vērā šādus elementus:
- a) pārkāpuma būtību, smagumu un ilgumu saistībā ar attiecīgo datu apstrādes veidu, apmēru vai nolūku, kā arī ietekmēto datu subjektu skaitu un tiem nodarītā kaitējuma apmēru;

- b) to, vai pārkāpums izdarīts tīši vai neuzmanības dēļ;
- c) (...)
- d) pārziņa vai apstrādātāja rīcību, lai mazinātu kaitējumu, kas nodarīts datu subjektiem;
- e) pārziņa vai apstrādātāja atbildības līmeni attiecībā uz tehniskiem un organizatoriskiem pasākumiem, ko tie īsteno saskaņā ar 23. un 30. pantu;
- f) jebkādas attiecīgus pārziņa vai apstrādātāja iepriekšējus pārkāpumus;
- g) (jauns) sadarbības pakāpi ar uzraudzības iestādi, lai atlīdzinātu pārkāpumu un mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas;
- ga) (jauns) to, kādu kategoriju personas datus ietekmējis pārkāpums;
- h) veidu, kādā par pārkāpumu uzzināja uzraudzības iestāde, jo īpaši to, vai pārzinis vai apstrādātājs ir ziņojis par pārkāpumu, un šādā gadījumā – kādā apjomā;
- i) ja 53. panta 1.b punktā minētie pasākumi iepriekš par šo pašu priekšmetu jau ir tikuši vērsti pret attiecīgo pārzini vai apstrādātāju, kā šie pasākumi ir tikuši pildīti;
- j) apstiprināto rīcības kodeksu ievērošanu saskaņā ar 38. pantu vai apstiprināto sertifikācijas mehānismu ievērošanu saskaņā ar 39. pantu;
- k) (...)
- m) jebkādu citu pastiprinošu vai mīkstinošu apstākli, kas piemērojams lietas apstākļiem, piemēram, no pārkāpuma tieši vai netieši gūti finansiālie labumi vai novērsti zaudējumi.

2.b Ja pārzinis vai apstrādātājs tīši vai aiz neuzmanības attiecībā uz to pašu vai saistītu apstrādes darbību pārkāpj vairākus šīs regulas noteikumus, kopējais naudas soda apmērs nedrīkst pārsniegt summu, kas paredzēta par vissmagāko pārkāpumu.

3. (...)

3.(jauns) Administratīvus naudas sodus apmērā līdz EUR 10 000 000 vai, uzņēmuma gadījumā, līdz 2 % no tā kopējā visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā gūtā gada apgrozījuma atkarībā no tā, kuras summas apmērs ir lielāks, saskaņā ar 2.a punktu piemēro par šādu noteikumu pārkāpumiem:

- a) pārziņa un apstrādātāja pienākumi saskaņā ar 8., 10., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 39. un 39.a pantu;
- aa) sertifikācijas struktūras pienākumi saskaņā ar 39. un 39.a pantu;
- ab) sertifikācijas struktūras pienākumi saskaņā ar 38.a panta 4. punktu.

3.a (jauns) Administratīvus naudas sodus apmērā līdz EUR 20 000 000 vai, uzņēmuma gadījumā, līdz 4 % no tā kopējā visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā gūtā gada apgrozījuma atkarībā no tā, kuras summas apmērs ir lielāks, saskaņā ar 2.a punktu piemēro par šādu noteikumu pārkāpumiem:

- a) apstrādes pamatprincipi, tostarp nosacījumi par piekrišanu saskaņā ar 5., 6., 7. un 9. pantu;
- b) datu subjekta tiesības saskaņā ar 12.–20. pantu;
- ba) personas datu nosūtīšana saņēmējam uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju saskaņā ar 40.–44. pantu;
- bb) visi pienākumi, kas paredzēti dalībvalsts likumos, kuri pieņemti saskaņā ar IX nodaļu;
- c) ja nav ievērots uzraudzības iestādes rīkojums vai pagaidu vai galīgs apstrādes vai datu aprites ierobežojums saskaņā ar 53. panta 1.b punktu, vai nav sniegta piekļuve, pārkāpjot 53. panta 1. punktu.

- 3.aa (jauns)Saskaņā ar 2.a punktu par 53. panta 1.b punktā minētā uzraudzības iestādes rīkojuma neievērošanu piemēro administratīvus naudas sodus apmērā līdz EUR 20 000 000 vai, uzņēmuma gadījumā, līdz 4 % no tā kopējā visā pasaulē iepriekšējā finanšu gadā gūtā gada apgrozījuma atkarībā no tā, kuras summas apmērs ir lielāks.
- 3.b Neskarot 53. panta 1.b punktā paredzētās uzraudzības iestāžu korektīvās pilnvaras, katra dalībvalsts var izstrādāt noteikumus par to, vai un līdz kādam apjomam administratīvos naudas sodus var piemērot publiskām iestādēm un struktūrām, kas veic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī.
4. Uzraudzības iestādes pilnvaru veikšanai saskaņā ar šo pantu piemēro atbilstošas procesuālas garantijas saskaņā ar Savienības un dalībvalsts tiesību aktiem, tostarp efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pienācīgu procedūru ievērošanu.
5. Ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav paredzēti administratīvi naudas sodi, 79. pantu var piemērot tā, ka naudas sodu ierosina kompetentā uzraudzības iestāde, bet uzliek kompetentās valsts tiesas, vienlaikus nodrošinot, ka šie tiesību aizsardzības līdzekļi ir efektīvi un tiem ir līdzvērtīga iedarbība ar uzraudzības iestāžu uzliktiem administratīviem naudas sodiem. Jebkurā gadījumā uzliktie naudas sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Vēlākais līdz 91. panta 2. punktā noteiktajam datumam šīs dalībvalstis paziņo Komisijai minētos savu likumu noteikumus, turklāt tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.
6. (...)
7. (...)

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, jo īpaši pārkāpumiem, par kuriem nav paredzēti administratīvi naudas sodi saskaņā ar 79. pantu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šos noteikumus īsteno. Šādas sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.
2. (...)
3. Vēlākais līdz 91. panta 2. punktā noteiktajam datumam katra dalībvalsts paziņo Komisijai noteikumus, ko tā pieņem saskaņā ar 1. punktu, turklāt tā nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

IX NODAĻA

NOTEIKUMI PAR ĪPAŠĀM DATU APSTRĀDES SITUĀCIJĀM

80. pants

Personas datu apstrāde un vārda un informācijas brīvība

1. Dalībvalstis ar tiesību aktiem saglabā līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu un tiesībām uz vārda un informācijas brīvību, tostarp personas datu apstrādi žurnālistikas vajadzībām un akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām.
2. Personas datu apstrādei žurnālistikas vajadzībām vai akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām dalībvalstis paredz izņēmumus vai atkāpes no II nodaļas (Principi), III nodaļas (Datu subjekta tiesības), IV nodaļas (Pārzinis un apstrādātājs), V nodaļas (Personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām), VI nodaļas (Neatkarīgas uzraudzības iestādes), VII nodaļas (Sadarbība un konsekvence) un IX nodaļas (Īpašas datu apstrādes situācijas) noteikumiem attiecībā uz personas datu apstrādi, ja tas ir nepieciešams, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un vārda un informācijas brīvību.
3. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai noteikumus, ko tā pieņēmusi saskaņā ar 2. punktu, turklāt tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

80.a pants

Personas datu apstrāde un publiska piekļuve oficiāliem dokumentiem

Personas datus, kas iekļauti oficiālos dokumentos, kuri ir publiskas iestādes vai publiskas vai privātas struktūras rīcībā, lai veiktu kādu uzdevumu sabiedrības interesēs, šī iestāde vai struktūra drīkst atklāt saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, ko piemēro publiskai iestādei vai struktūrai, lai publisku piekļuvi oficiāliem dokumentiem saskaņotu ar tiesībām uz personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu.

80.aa pants

Personas datu apstrāde un publiskā sektora informācijas atkalizmantošana

(...)

80.b pants

Valsts identifikācijas numura apstrāde

Dalībvalstis var sīkāk paredzēt īpašus nosacījumus attiecībā uz attiecīgās valsts identifikācijas numura vai jebkura cita vispārēja pielietojuma identifikatora apstrādi. Tādā gadījumā valsts identifikācijas numuru vai jebkuru citu vispārēja pielietojuma identifikatoru izmanto vienīgi saskaņā ar atbilstošām garantijām datu subjekta tiesībām un brīvībām saskaņā ar šo regulu.

81. pants

Personas datu apstrāde ar veselības aizsardzību saistītiem iemesliem

(...)

81.a pants

Ģenētisku datu apstrāde

(...)

Apstrāde saistībā ar nodarbinātību

1. Ar tiesību aktiem vai ar koplīgumiem dalībvalstis var paredzēt konkrētākus noteikumus, lai nodrošinātu tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz darbinieku personas datu apstrādi saistībā ar nodarbinātību, jo īpaši darbā pieņemšanas nolūkos, darba līguma izpildei, ietverot likumā vai koplīgumā paredzētu saistību izpildi, darba vadībai, plānošanai un organizēšanai, vienlīdzībai un daudzveidībai darbavietā, veselībai un drošībai darbavietā, darba devēja vai klienta īpašuma aizsardzībai un individuālu vai kolektīvu ar nodarbinātību saistītu tiesību vai priekšrocību izmantošanas vai baudīšanas nolūkos un darba attiecību izbeigšanas nolūkos.
2. Šie noteikumi ietver piemērotus un konkrētus pasākumus nolūkā aizsargāt datu subjekta cilvēka cieņu, leģitīmas intereses un pamattiesības, jo īpaši attiecībā uz apstrādes pārredzamību, datu nosūtīšanu uzņēmumu grupas vai uzņēmējsabiedrību grupas ietvaros un uzraudzības sistēmām darba vietā.
- 2.a Vēlākais līdz 91. panta 2. punktā noteiktajam datumam katra dalībvalsts paziņo Komisijai noteikumus, ko tā pieņem saskaņā ar 1. punktu, turklāt tā nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.
3. (...)

83. pants

Garantijas un atkāpes, ko piemēro personas datu apstrādei arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos

1. Uz personas datu apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs vai zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos, vai statistikas nolūkos saskaņā ar šo regulu attiecas atbilstošas garantijas datu subjekta tiesībām un brīvībām. Ar šīm garantijām nodrošina, ka pastāv tehniski un organizatoriski pasākumi, jo īpaši, lai nodrošinātu datu minimizēšanas principa ievērošanu. Šie pasākumi var ietvert pseidonimizēšanu, kamēr vien šādā veidā iespējams sasniegt minētos nolūkus. Ja šos nolūkus var sasniegt, apstrādājot datus, kas neļauj vai vairs neļauj identificēt datu subjektus; šos nolūkus sasniedz šādā veidā.
2. Ja personas datus apstrādā zinātniskās un vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos, Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos var paredzēt atkāpes no tiesībām, kas minētas 15., 16., 17.a un 19. pantā, ņemot vērā 1. punktā minētos nosacījumus un garantijas, ciktāl šādas tiesības var neļaut vai būtiski traucēt sasniegt konkrētos nolūkus, un šādas atkāpes ir vajadzīgas šo nolūku sasniegšanai.
3. Ja personas datus apstrādā statistikas nolūkos sabiedrības interesēs, Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos var paredzēt atkāpes no tiesībām, kas minētas 15., 16., 17.a, 17.b, 18. un 19. pantā, ņemot vērā 1. punktā minētos nosacījumus un garantijas, ciktāl šādas tiesības var neļaut vai būtiski traucēt sasniegt konkrētos nolūkus, un šādas atkāpes ir vajadzīgas šo nolūku sasniegšanai.
4. Ja 2. un 3. punktā minētā apstrāde vienlaikus kalpo vēl citam nolūkam, atkāpes piemēro vienīgi apstrādei, kas tiek veikta minētajos punktos paredzētajos nolūkos.

84. pants

Pienākumi ievērot slepenību

1. Dalībvalstis var pieņemt īpašus noteikumus, kuri paredz uzraudzības iestāžu pilnvaras, kas minētas 53. panta 1. punkta da) un db) apakšpunktā, attiecībā uz pārziniem vai apstrādātājiem, uz kuriem saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem vai valsts kompetento iestāžu ieviesti noteikumi attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums vai citi līdzvērtīgi pienākumi ievērot slepenību, ja tas ir nepieciešami un samērīgi, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un pienākumu ievērot slepenību. Šos noteikumus piemēro tikai tiem personas datiem, ko pārzinis vai apstrādātājs saņēmis vai ieguvis tādas darbības laikā, uz kuru attiecas šis pienākums ievērot slepenību.
2. Vēlākais līdz 91. panta 2. punktā noteiktajam datumam katra dalībvalsts paziņo Komisijai par noteikumiem, ko tā pieņēmusi saskaņā ar 1. punktu, turklāt tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkuriem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

85. pants

Esošie baznīcu un reliģisko apvienību datu aizsardzības noteikumi

1. Ja baznīca un reliģiska apvienība vai kopiena kādā dalībvalstī šīs regulas spēkā stāšanās laikā piemēro vispusīgus noteikumus par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, šos noteikumus var turpināt piemērot ar noteikumu, ka tos saskaņo ar šīs regulas noteikumiem.
2. Baznīcas un reliģiskas apvienības, kas piemēro vispusīgus noteikumus saskaņā ar 1. punktu, ir pakļautas neatkarīgas uzraudzības iestādes kontrolei, kura var būt specifiska, ar noteikumu, ka tā atbilst nosacījumiem, kas paredzēti šīs regulas VI nodaļā.

X NODAĻA

DELEĢĒTIE AKTI UN ĪSTENOŠANAS AKTI

86. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 12. panta 4.c punktā un 39.a panta 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 12. panta 4.c punktā un 39.a panta 7. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 12. panta 4.c punktu un 39.a panta 7. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.

87. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

XI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

88. pants

Direktīvas 95/46/EK atcelšana

1. Direktīvu 95/46/EK atceļ no 91. panta 2. punktā norādītās dienas.
2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu. Atsauces uz Darba grupu personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi, kas izveidota ar Direktīvas 95/46/EK 29. pantu, uzskata par atsaucēm uz Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, kas izveidota ar šo regulu.

89. pants

Saistība ar Direktīvu 2002/58/EK

Šī regula neuzliek papildu pienākumus fiziskām vai juridiskām personām attiecībā uz personas datu apstrādi saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu publiskos komunikāciju tīklos Savienībā jautājumos, saistībā ar kuriem tām ir piemērojami Direktīvas 2002/58/EK īpašie noteikumi ar to pašu mērķi.

89.b pants

Saistība ar iepriekš noslēgtiem nolīgumiem

Starptautiskie nolīgumi, kuri ietver personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām un kurus dalībvalstis ir noslēgušas pirms šīs regulas stāšanās spēkā, un kuri ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, kas ir piemērojami pirms šīs regulas stāšanās spēkā, paliek spēkā līdz brīdim, kad tie tiek grozīti, aizstāti vai atcelti.

Izvērtēšana

1. Komisija regulāri iesniedz šīs regulas izvērtējuma un pārskata ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei.
2. Saistībā ar minētajiem izvērtējumiem Komisija jo īpaši pārbauda, kā tiek piemērota un darbojas:
 - a) V nodaļa par personas datu nosūtīšanu uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, jo īpaši attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 41. panta 3. punktu, un lēmumiem, kas pieņemti, balstoties uz Direktīvas 95/46/EK 25. panta 6. punktu;
 - b) VII nodaļa par sadarbību un konsekvenci.
- 2.a Šā panta 1. punktā minētajos nolūkos Komisija var pieprasīt informāciju no dalībvalstīm un uzraudzības iestādēm.
- 2.b Veicot 1. un 2. punktā minētos novērtējumus un pārskatīšanu, Komisija ņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes viedokļus un atzinumus, kā arī tos, kas iegūti no citām attiecīgajām struktūrām vai avotiem.
3. Pirmo ziņojumu iesniedz ne vēlāk kā četrus gadus pēc šīs regulas spēkā stāšanās. Turpmākos ziņojumus iesniedz ik pēc četriem gadiem. Ziņojumus publisko.
4. Komisija, ja nepieciešams, iesniedz atbilstošus priekšlikumus, lai izdarītu grozījumus šajā regulā, jo īpaši ņemot vērā informācijas tehnoloģiju attīstību un progresu informācijas sabiedrībā.

90.a pants (jauns)

Citu ES datu aizsardzības instrumentu pārskatīšana

Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz leģislatīvu aktu priekšlikumus, lai izdarītu grozījumus citos ES juridiskajos instrumentos personas datu aizsardzības jomā nolūkā nodrošināt fizisku personu vienādu un konsekventu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi. Tas jo īpaši attiecas uz noteikumiem par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un uz šādu datu brīvu apriti.

91. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro, sākot no [divi gadi kopš 1. punktā minētās dienas]. *

**** OV: lūdzu, ievietojiet datumu***

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
